

Europeiska unionens officiella tidning

L 132

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionionde årgången

21 maj 2016

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden 1
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete 21
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802 av den 11 maj 2016 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen 58

II Icke-lagstiftningsakter

INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ Rådets beslut (EU) 2016/803 av den 7 maj 2015 om undertecknande på unionens och dess medlemsstaters vägnar och provisorisk tillämpning av ett protokoll om ändring av Europa-Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen 79
- Protokoll om ändring av Europa-Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen 81

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804 av den 17 maj 2016 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov 85
- ★ Kommissionens förordning (EU) 2016/805 av den 20 maj 2016 om ändring av bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller *Streptomyces* K61 (tidigare *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* stam O, FEN 560 (även kallat bockhornsklöver eller bockhornsklöverfrö i pulverform), metyldekanoot (CAS 110-42-9), metylloktanoat (CAS 111-11-5) och terpenoidblandning QRD 460 ⁽¹⁾ 95
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/806 av den 20 maj 2016 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker 97

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2016/807 av den 15 mars 2016 om den ståndpunkt som på Europeiska unionens vägnar ska intas i Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) vid den 40:e sessionen i kommittén för förenkling av formaliteter, vid den 69:e sessionen i kommittén för skydd av den marina miljön och vid den 96:e sessionen i sjösäkerhetskommittén, vad gäller antagandet av ändringar av konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart, bilaga IV till Marpol, Solas-reglerna II-2/13 och II-2/18, koden för brandsäkerhetssystem och 2011 års kod för det utökade inspektionsprogrammet 99
- ★ Beslut (Gusp) 2016/808 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 18 maj 2016 om utnämning av EU:s operationschef för Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust (Atalanta) (ATALANTA/2/2016) 103
- ★ Kommissionens beslut (EU) 2016/809 av den 20 maj 2016 om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands anmälan om landets önskan att delta i vissa unionsakter på området polissamarbete som antagits före Lissabonfördragets ikraftträdande och som inte ingår i Schengenregelverket 105
- ★ Europeiska centralbankens beslut (EU) 2016/810 av den 28 april 2016 om en andra serie med riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (ECB/2016/10) 107
- ★ Europeiska centralbankens beslut (EU) 2016/811 av den 28 april 2016 om ändring av beslut ECB/2014/34 om åtgärder avseende riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (TLTRO) (ECB/2016/11) 129

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/800

av den 11 maj 2016

om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 82.2 b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med detta direktiv är att fastställa rättssäkerhetsgarantier som säkerställer att barn, dvs. personer under 18 år, som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden har förmåga att förstå och följa dessa förfaranden och utöva sin rätt till en rättvis rättegång samt förebygga att barn återfaller i brott och främja deras anpassning i samhället.
- (2) Genom att fastställa gemensamma minimiregler om skyddet för misstänkta eller tilltalade barns processuella rättigheter syftar detta direktiv till att stärka medlemsstaternas förtroende för varandras straffrättsliga system, och därmed stärka det ömsesidiga erkännandet av avgöranden i straffrättsliga frågor. Dessa gemensamma minimiregler bör också avlägsna hinder för den fria rörligheten för medborgare inom medlemsstaternas hela territorium.
- (3) Även om alla medlemsstater är parter i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad *Europakonventionen*), den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och FN:s konvention om barnets rättigheter, har erfarenheten visat att detta i sig inte alltid räcker för att skapa tillräckligt förtroende för andra medlemsstaters straffrättsliga system.
- (4) Den 30 november 2009 antog rådet en resolution om en färdplan för att stärka misstänkta eller åtalade personers processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden ⁽³⁾ (nedan kallad *färdplanen*). I färdplanen, som ska genomföras stegvis, uppmannas till antagande av åtgärder avseende rätten till översättning och tolkning (åtgärd A), rätten till information om rättigheter och om anklagelsen (åtgärd B), rätten till juridisk rådgivning och rättshjälp (åtgärd C), rätten till kommunikation med släktingar, arbetsgivare och konsulära myndigheter (åtgärd D) och

⁽¹⁾ EUT C 226, 16.7.2014, s. 63.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 mars 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 april 2016.

⁽³⁾ EUT C 295, 4.12.2009, s. 1.

särskilda skyddsåtgärder för utsatta misstänkta eller tilltalade (åtgärd E). I färdplanen betonas att ordningsföljden för rättigheterna är vägledande och därför kan ändras beroende på prioriteringar. Färdplanen är utformad för att fungera som en helhet, och först när alla delar har genomförts kommer dess fördelar att visa sig fullt ut.

- (5) Den 11 december 2009 välkomnade Europeiska rådet färdplanen och införlivade den i *Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd* ⁽¹⁾ (punkt 2.4). Europeiska rådet underströk att färdplanen inte är uttömmande och uppmanade kommissionen att undersöka behovet av en komplettering när det gäller minimiregler för processuella rättigheter för misstänkta och tilltalade och att bedöma om andra frågor, till exempel oskuldspresumtionen, behöver behandlas i syfte att förbättra samarbetet på detta område.
- (6) Hittills har fyra åtgärder om processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden antagits enligt färdplanen, nämligen Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU ⁽²⁾, 2012/13/EU ⁽³⁾, 2013/48/EU ⁽⁴⁾ och (EU) 2016/343 ⁽⁵⁾.
- (7) Detta direktiv främjar barnets rättigheter, mot bakgrund av Europarådets riktlinjer om barnanpassad rättskipning.
- (8) När barn är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden eller är föremål för förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder enligt rådets rambeslut 2002/584/RIF ⁽⁶⁾ (eftersökta personer) bör medlemsstaterna se till att barnets bästa alltid kommer i främsta rummet, i enlighet med artikel 24.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*).
- (9) Barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden bör ägnas särskild uppmärksamhet för att bevara deras utvecklingspotential och förmåga till återanpassning i samhället.
- (10) Detta direktiv bör tillämpas på barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden och barn som är eftersökta personer. Relevanta bestämmelser i detta direktiv bör tillämpas på barn som är föremål för förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder från det att de greps i den verkställande medlemsstaten.
- (11) Detta direktiv, eller vissa bestämmelser i det, bör även tillämpas på misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden och på eftersökta personer som var barn när förfarandena inleddes, men som därefter har fyllt 18 år, och tillämpningen av detta direktiv är lämplig med hänsyn till alla omständigheter i det enskilda fallet, däribland den berörda personens mognad och sårbarhet.
- (12) Om den berörda personen har fyllt 18 år vid den tidpunkt då han eller hon blir misstänkt eller tilltalad i straffrättsliga förfaranden, men brottet begicks när personen var ett barn, uppmanas medlemsstaterna att tillämpa rättssäkerhetsgarantierna i detta direktiv fram till dess att vederbörande har fyllt 21 år, åtminstone med avseende på brott som begåtts av samma misstänkta eller tilltalade person och som utreds och lagförs gemensamt därför att de är oupplösligt kopplade till straffrättsliga förfaranden som inleddes mot den personen före 18 års ålder.
- (13) Medlemsstaterna bör fastställa ett barns ålder på grundval av barnets egen utsaga, kontroll av barnets rättsliga ställning, granskning av dokumentation, annan bevisning och, om sådan bevisning inte finns tillgänglig eller är otillräcklig, en läkarundersökning. En läkarundersökning bör genomföras som en sista utväg och med strikt respekt för barnets rättigheter, kroppsliga integritet och mänskliga värdighet. Om tvivel om personens ålder kvarstår ska han eller hon förutsättas vara ett barn med avseende på tillämpningen av detta direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulara myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 11.3.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGTL 190, 18.7.2002, s. 1).

- (14) Detta direktiv bör inte tillämpas med avseende på vissa mindre förseelser. Det bör dock tillämpas när ett barn som är misstänkt eller tilltalat är frihetsberövat.
- (15) I vissa medlemsstater har andra myndigheter än en domstol med behörighet i brottmål behörighet att utdöma andra påföljder än frihetsberövande för relativt sett mindre förseelser. Det kan exempelvis handla om vägtrafikförseelser som begås i stor omfattning och som kan fastställas vid en poliskontroll. I sådana situationer vore det orimligt att begära att de behöriga myndigheterna säkerställer samtliga rättigheter enligt detta direktiv. Om en medlemsstats lagstiftning föreskriver att en påföljd för mindre förseelser kan åläggas av en sådan myndighet, och den påföljden antingen kan överklagas eller saken kan hänskjutas till en domstol med behörighet i brottmål, bör detta direktiv därför endast tillämpas på förfarandet vid den domstolen till följd av överklagandet eller hänskjutandet.
- (16) I några medlemsstater anses vissa mindre förseelser – särskilt mindre vägtrafikförseelser, mindre förseelser mot kommunala föreskrifter och mindre förseelser mot allmän ordning – vara brott. I sådana situationer vore det orimligt att begära att de behöriga myndigheterna säkerställer samtliga rättigheter enligt detta direktiv. Om det i medlemsstaternas lagstiftning föreskrivs att frihetsberövande inte får utdömas som påföljd för mindre förseelser bör detta direktiv därför endast tillämpas på förfaranden vid en domstol med behörighet i brottmål.
- (17) Detta direktiv bör endast tillämpas på straffrättsliga förfaranden. Det bör inte tillämpas på andra typer av förfaranden, särskilt inte förfaranden som är specialutformade för barn och som kan leda till skyddsåtgärder, korrigerande åtgärder eller utbildningsåtgärder.
- (18) Detta direktiv bör genomföras med hänsyn till bestämmelserna i direktiven 2012/13/EU och 2013/48/EU. För att ta hänsyn till barns särskilda behov och sårbarhet ger det här direktivet ytterligare kompletterande skydd vad gäller information som ska lämnas till barn och till den person som har föräldraansvar.
- (19) Barn bör få information om allmänna aspekter av förfarandets genomförande. I detta syfte bör de särskilt få en kortfattad förklaring av de kommande stegen i förfarandet, i den mån detta är möjligt med tanke på syftet med de straffrättsliga förfarandena, samt av de berörda myndigheternas roll. Den information som lämnas bör vara beroende av omständigheterna i det enskilda fallet.
- (20) Barn bör få information om rätten till läkarundersökning vid första lämpliga tillfälle under förfarandet, senast vid frihetsberövandet om en sådan åtgärd vidtas mot barnet.
- (21) Om ett barn är frihetsberövat bör den rättighetsinformation som lämnas till barnet enligt direktiv 2012/13/EU omfatta tydliga uppgifter om barnets rättigheter enligt det här direktivet.
- (22) Medlemsstaterna bör skriftligt eller muntligt, eller på båda sätten, informera den person som har föräldraansvar om tillämpliga processuella rättigheter. Informationen bör lämnas så snart som möjligt och vara så utförlig som krävs för att säkerställa ett rättvist förfarande och ett effektivt utövande av barnets rättigheter.
- (23) I vissa situationer, som också kan avse endast en av de personer som har föräldraansvar, bör informationen lämnas till en annan lämplig vuxen som föreslagits av barnet och som den behöriga myndigheten har godkänt. En sådan situation kan uppstå om det föreligger objektiva och faktiska omständigheter som tyder på, eller ger anledning att misstänka, att överlämnandet av information till en person som har föräldraansvar väsentligt skulle kunna äventyra det straffrättsliga förfarandet, särskilt när bevis kan förstöras eller ändras, när vittnen otillbörligen kan påverkas eller när den person som har föräldraansvar kan ha varit inblandad i den påstådda brottsliga verksamheten tillsammans med barnet.
- (24) Om de omständigheter som fick de behöriga myndigheterna att lämna informationen till en annan lämplig vuxen än den person som har föräldraansvar inte längre föreligger, bör all information som barnet får i enlighet med detta direktiv och som fortfarande är relevant under förfarandet lämnas till den person som har föräldraansvar. Detta krav bör inte i onödan förlänga det straffrättsliga förfarandet.

- (25) Barn som är misstänkta eller tilltalade har rätt att få tillgång till försvarare i enlighet med direktiv 2013/48/EU. Eftersom barn är sårbara och inte alltid har förmåga att fullt ut förstå och följa straffrättsliga förfaranden bör de biträdas av en försvarare i de situationer som anges i det här direktivet. I dessa situationer bör medlemsstaterna se till att barnet biträds av en försvarare, om inte barnet eller den person som har föräldrans ansvar har gjort detta. Medlemsstaterna bör också tillhandahålla rättshjälp om det är nödvändigt för att se till att barnet faktiskt biträds av en försvarare.
- (26) Biträde av en försvarare enligt det här direktivet förutsätter att barnet har rätt till tillgång till försvarare enligt direktiv 2013/48/EU. Om tillämpningen av en bestämmelse i direktiv 2013/48/EU skulle göra det omöjligt för barnet att biträdas av en försvarare enligt det här direktivet bör den bestämmelsen därför inte tillämpas på barns rätt till tillgång till försvarare enligt direktiv 2013/48/EU. Å andra sidan bör de avvikelser och undantag från biträde av en försvarare som fastställs i det här direktivet inte påverka rätten till tillgång till försvarare enligt direktiv 2013/48/EU eller rätten till rättshjälp i enlighet med stadgan och Europakonventionen samt nationell rätt och övrig unionsrätt.
- (27) Bestämmelserna i detta direktiv om biträde av en försvarare bör tillämpas utan onödigt dröjsmål när barn underrättas om att de är misstänkta eller tilltalade. Med avseende på tillämpningen av detta direktiv avses med biträde av en försvarare rättsligt bistånd och representation av en försvarare under det straffrättsliga förfarandet. Om det här direktivet föreskriver biträde av en försvarare under förhör, bör en försvarare närvara. Utan att det påverkar ett barns rätt till tillgång till en försvarare enligt direktiv 2013/48/EU, förutsätter dock inte rätten till biträde att en försvarare är närvarande vid varje utrednings- eller bevisupptagningsåtgärd.
- (28) Under förutsättning att det är förenligt med rätten till en rättvis rättegång omfattar medlemsstaternas skyldighet att erbjuda barn som är misstänkta eller tilltalade biträde av en försvarare i enlighet med detta direktiv inte följande situationer: identifiering av barnet, beslut om huruvida en utredning bör inledas, kontroll av vapeninnehav eller andra liknande säkerhetsfrågor, genomförande av andra utrednings- eller bevisupptagningsåtgärder än de som specifikt avses i detta direktiv, såsom en kroppsundersökning, en fysisk undersökning, blod- eller alkoholprov eller liknande prov eller fotografering eller upptagande av fingeravtryck eller att se till att barnet inställer sig inför en behörig myndighet eller överlämnas till den person som har föräldrans ansvar eller en annan lämplig vuxen, i enlighet med nationell rätt.
- (29) Om ett barn som inte ursprungligen var en misstänkt eller tilltalad, som till exempel ett vittne, blir en misstänkt eller tilltalad, bör det barnet ha rätt att inte vittna mot sig själv och rätt att tåga, enligt den tolkning som gjorts av Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) och Europadomstolen. I detta direktiv hänvisas därför uttryckligen till den situation där ett sådant barn blir misstänkt eller tilltalat vid polisförhör eller förhör som genomförs av någon annan brottsbekämpande myndighet inom ramen för ett straffrättsligt förfarande. Om ett annat barn än en misstänkt eller tilltalad under dessa förhör blir en misstänkt eller tilltalad bör förhören avbrytas till dess att barnet underrättas om att han eller hon är en misstänkt eller tilltalad och biträds av en försvarare i enlighet med detta direktiv.
- (30) Under förutsättning att det är förenligt med rätten till en rättvis rättegång bör medlemsstaterna kunna göra undantag från kravet att erbjuda biträde av en försvarare, om detta inte är proportionellt med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet och med utgångspunkt i att barnets bästa alltid bör komma i främsta rummet. Barn bör alltid biträdas av försvarare när de ställs inför en behörig domstol eller domare när ett beslut ska fattas om häktning under alla skeden av förfarandet som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv samt under häktningstiden. Dessutom bör frihetsberövande inte utdömas som en straffrättslig påföljd, om inte barnet har biträtts av en försvarare på ett sådant sätt att barnet faktiskt kunnat utöva sin rätt till försvar och åtminstone under rättegångsförhandlingarna inför en domstol. Medlemsstaterna bör kunna vidta praktiska arrangemang i det avseendet.
- (31) Medlemsstaterna bör kunna göra tillfälligt undantag från kravet att erbjuda biträde av en försvarare under skedet före rättegången av tvingande skäl, nämligen om det föreligger ett akut behov av att avvärja allvarlig fara för en persons liv, frihet eller kroppsliga integritet, eller om omedelbara åtgärder från de utredande myndigheternas sida är avgörande för att förhindra att det straffrättsliga förfarandet väsentligt äventyras i samband med ett allvarligt brott, bland annat för att erhålla information om personer som påstås ha varit delaktiga i ett allvarligt brott, eller för att förhindra förlust av viktiga bevis för ett allvarligt brott. Vid ett tillfälligt undantag på grund av ett av dessa

tvingande skäl bör de behöriga myndigheterna kunna förhöra barn utan att försvararen är närvarande, under förutsättning att barnen har informerats om sin rätt att tåga och kan utöva denna rätt, och att ett sådant förhör inte inverkar menligt på rätten till försvar, inbegripet rätten att inte vittna mot sig själv. Det bör vara möjligt att genomföra förhör endast i syfte att erhålla information som är avgörande för att avvärja allvarlig fara för en persons frihet eller kroppsliga integritet, eller för att förhindra att det straffrättsliga förfarandet väsentligt äventyras. Allt missbruk av detta tillfälliga undantag skulle i princip oåterkalleligen skada rätten till försvar.

- (32) Medlemsstaterna bör i sin nationella rätt klart och tydligt ange skälen till och kriterierna för detta tillfälliga undantag och vara återhållsamma med att utnyttja det. Alla tillfälliga undantag bör vara proportionella, strikt tidsbegränsade, inte uteslutande grundas på det påstådda brottets natur eller svårhetsgrad och bör inte inverka negativt på förutsättningarna för den övergripande rättvisan i förfarandet. Medlemsstaterna bör, om det tillfälliga undantaget har godkänts i enlighet med detta direktiv av en behörig myndighet som inte är en domare eller en domstol, säkerställa att beslutet om godkännande av det tillfälliga undantaget kan prövas av en domstol, åtminstone under rättegångsskedet.
- (33) Principen om att all kommunikation mellan barn och deras försvarare ska vara konfidentiell utgör ett viktigt skydd för rätten till försvar och utgör en väsentlig del av rätten till en rättvis rättegång. Medlemsstaterna bör därför respektera konfidentialiteten vid möten och andra former av kommunikation mellan försvararen och barnet vid utövandet av den rätt till biträde av en försvarare som föreskrivs i detta direktiv, utan undantag. Detta direktiv bör inte påverka förfaranden avsedda för situationer där det föreligger objektiva och faktiska omständigheter som ger anledning till misstanke att försvararen har samröre med barnet i ett brott. Brottslig verksamhet från en försvarares sida bör inte anses som legitimt bistånd till barn inom ramen för detta direktiv. Skyldigheten att respektera konfidentialiteten innebär inte bara att medlemsstaterna bör avhålla sig från att blanda sig i eller skaffa åtkomst till sådan kommunikation utan också att medlemsstaterna, om barn är frihetsberövade eller på annat sätt befinner sig på en plats som är under statens kontroll, bör säkerställa att konfidentialiteten upprätthålls och skyddas genom åtgärderna för kommunikation. Detta bör inte inverka på några befintliga mekanismer i häkten i syfte att förhindra sändande av o tillåtna försändelser till häktade, till exempel kontroll av korrespondens, förutsatt att sådana mekanismer inte gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att läsa meddelandet mellan barn och deras försvarare. Detta direktiv bör inte heller inverka på förfaranden i nationell rätt enligt vilka vidarebefordran av korrespondens får avslås om avsändaren inte godkänner att korrespondensen först föreläggs en behörig domstol.
- (34) Detta direktiv bör inte påverka inskränkningar i konfidentialiteten i samband med en laglig övervakningsoperation som genomförs av behöriga myndigheter. Detta direktiv bör inte heller påverka det arbete som utförs av till exempel nationella underrättelsetjänster för att skydda den inre säkerheten i enlighet med artikel 4.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) eller inom ramen för artikel 72 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), enligt vilken del III avdelning V i EUF-fördraget, om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, inte får påverka medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.
- (35) Barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden bör ha rätt till en individuell bedömning för att fastställa deras särskilda behov av skydd, utbildning, yrkesutbildning och social integration, för att avgöra om och i vilken utsträckning de skulle behöva särskilda åtgärder i samband med de straffrättsliga förfarandena, omfattningen av deras straffrättsliga ansvar och lämpligheten i en viss påföljd eller utbildningsåtgärd.
- (36) Den individuella bedömningen bör särskilt beakta barnets personlighet och mognad, barnets ekonomiska och sociala bakgrund samt familjebakgrund, däribland levnadsmiljö och eventuell särskild sårbarhet hos barnet, såsom inlärningssvårigheter och kommunikationsproblem.
- (37) Det bör vara möjligt att anpassa den individuella bedömningens omfattning och närmare utformning efter omständigheterna i det enskilda fallet, med beaktande av det påstådda brottets svårhetsgrad och de åtgärder som kan vidtas om barnet bedöms vara skyldigt till detta brott. En individuell bedömning som gjorts nyligen beträffande samma barn kan användas om den uppdateras.
- (38) De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till information från en individuell bedömning när de bestämmer om eventuella specifika åtgärder bör vidtas beträffande barnet, till exempel att ge praktiskt stöd, bedöma om eventuella säkerhetsåtgärder är lämpliga och ändamålsenliga, till exempel beslut om tillfälligt frihetsberövande eller alternativa åtgärder, och ta hänsyn till barnets individuella egenskaper och situation när de fattar ett beslut eller antar ett tillvägagångssätt i samband med det straffrättsliga förfarandet, bland annat vid påföljdsbestämningen. Om en individuell bedömning ännu inte finns att tillgå, bör detta inte hindra de behöriga

myndigheterna från att vidta sådana åtgärder eller fatta sådana beslut, förutsatt att villkoren i detta direktiv efterlevs, bland annat genom att genomföra en individuell bedömning vid första lämpliga tillfälle under förfarandet. När den individuella bedömningen blir tillgänglig kan man ompröva lämpligheten och ändamålsenligheten i åtgärder eller beslut som antagits före den individuella bedömningen.

- (39) Den individuella bedömningen bör äga rum vid första lämpliga tillfälle under förfarandet och i god tid, så att informationen från denna kan beaktas av åklagare, domare eller annan behörig myndighet innan åtal väcks. Om en individuell bedömning saknas kan åtal ändå väckas, förutsatt att detta är förenligt med barnets bästa. Detta skulle till exempel kunna vara fallet om ett barn häktas före rättegången och om inväntande av den individuella bedömningen skulle riskera att förlänga häktningstiden i onödan.
- (40) Medlemsstaterna bör få göra undantag från kravet att utföra en individuell bedömning om undantaget är berättigat med tanke på omständigheterna i fallet, med hänsyn till bland annat det påstådda brottets svårhetsgrad och de åtgärder som skulle kunna vidtas om barnet bedöms vara skyldigt till detta brott, förutsatt att undantaget är förenligt med barnets bästa. I detta sammanhang bör alla relevanta faktorer beaktas, bland annat om barnet under den senaste tiden har varit föremål för en individuell bedömning i samband med straffrättsliga förfaranden, eller om det aktuella ärendet kan drivas utan att åtal väcks.
- (41) Skyldigheten att visa särskild omsorg om barn som är misstänkta eller tilltalade är en förutsättning för en korrekt rättskipning, särskilt om barnen är frihetsberövade och därmed befinner sig i en särskilt svag position. För att säkerställa den personliga integriteten för ett barn som frihetsberövats bör barnet ha rätt till en läkarundersökning. En sådan läkarundersökning bör utföras av läkare eller annan kvalificerad vårdpersonal, antingen på initiativ av de behöriga myndigheterna – särskilt om specifika hälsoindikationer föranleder en sådan undersökning – eller som svar på en begäran av barnet, den person som har föräldransvar eller barnets försvarare. Medlemsstaterna bör besluta om praktiska arrangemang för de läkarundersökningar som genomförs i enlighet med detta direktiv och för barns tillgång till sådana undersökningar. Dessa arrangemang kan bland annat avse situationer där två eller fler önskemål om läkarundersökningar på kort tid lämnas in för samma barn.
- (42) Barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden förmår inte alltid förstå innehållet i förhör som de genomgår. För att säkerställa ett tillräckligt skydd för dessa barn bör polisens eller andra brottsbekämpande myndigheters förhör därför spelas in med ljud och bild, om detta är proportionellt, bland annat med beaktaande av om en försvarare är närvarande och om barnet är frihetsberövat, med utgångspunkt i att barnets bästa alltid bör komma i främsta rummet. Detta direktiv ålägger inte medlemsstaterna att med ljud och bild spela in när ett barn förhörs av en domare eller i en domstol.
- (43) Om en ljud- och bildinspelning ska göras i enlighet med detta direktiv men ett oöverstigligt tekniskt problem omöjliggör en sådan inspelning bör polis eller andra brottsbekämpande myndigheter kunna förhöra barnet utan att förhöret spelas in med ljud och bild, förutsatt att rimliga ansträngningar har gjorts för att lösa det tekniska problemet, att det inte är lämpligt att senarelägga förhöret och att det är förenligt med barnets bästa.
- (44) Oberoende av om ett förhör med ett barn spelas in med ljud och bild bör förhöret alltid genomföras på ett sätt som tar hänsyn till de berörda barnens ålder och mognad.
- (45) Barn är särskilt sårbara när de är frihetsberövade. Särskilda ansträngningar bör därför göras för att undvika frihetsberövande och framför allt häktning av barn i något skede av förfarandet innan en domstol slutligt har avgjort huruvida det berörda barnet har begått brottet, eftersom detta kan medföra risker för deras fysiska, psykiska och sociala utveckling och eftersom ett frihetsberövande kunde försvåra deras återintegrering i samhället. Medlemsstaterna får vidta praktiska arrangemang, såsom riktlinjer eller anvisningar till poliser, när det gäller tillämpningen av detta krav på situationer som avser polisarrest. Detta påverkar dock inte möjligheten för poliser eller andra brottsbekämpande myndigheter att gripa barn i situationer där det vid första anblicken tycks vara nödvändigt att göra det, till exempel om de påträffas på bar gärning eller omedelbart efter det att ett brott har begåtts.

- (46) De behöriga myndigheterna bör alltid överväga alternativa åtgärder till häktning och i möjligaste mån tillgripa sådana åtgärder. Sådana alternativa åtgärder kan omfatta ett förbud för barnet att vistas på vissa platser eller krav på att bo på en viss plats, begränsningar i kontakterna med vissa personer, skyldighet att anmäla sig till behöriga myndigheter, deltagande i utbildningsprogram eller, med barnets samtycke, deltagande i behandlings- eller avvänjningsprogram.
- (47) Häktning av barn bör vara föremål för regelbunden domstolsprövning, som också kan göras av en ensam domare. Det bör vara möjligt att genomföra denna regelbundna prövning av domstolen på eget initiativ eller på begäran av barnet, barnets försvarare eller en annan rättslig myndighet än en domstol, särskilt en åklagare. Medlemsstaterna bör föreskriva praktiska arrangemang i det avseendet, däribland för en situation där domstolen redan har genomfört en regelbunden prövning på eget initiativ och barnet eller barnets försvarare begär att ytterligare en prövning görs.
- (48) Om barn är häktade bör de komma i åtnjutande av särskilda skyddsåtgärder. I synnerhet bör de hållas åtskilda från vuxna, om det inte anses vara till barnets bästa att inte göra detta, i enlighet med artikel 37 c i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter. När ett häktat barn fyller 18 år bör det finnas möjlighet till fortsatt häktning åtskilt från vuxna om det är motiverat, med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt hur häktade barn behandlas med hänsyn till deras inneboende sårbarhet. Barn bör ha tillgång till utbildningsmöjligheter i enlighet med sina behov.
- (49) Medlemsstaterna bör också se till att barn som är misstänkta eller tilltalade och som hålls i polisarrest hålls åtskilda från vuxna, såvida det inte anses vara förenligt med barnets bästa att inte göra det, eller såvida det i undantagsfall inte är praktiskt möjligt, förutsatt att detta är förenligt med barnets bästa. I glesbefolkade områden kan barn till exempel i undantagsfall hållas i polisarrest tillsammans med vuxna, såvida detta inte strider mot barnets bästa. I sådana situationer bör de behöriga myndigheterna vara skyldiga att visa särskild vaksamhet för att skydda barnets kroppsliga integritet och välbefinnande.
- (50) Det bör vara möjligt att hålla barn häktade tillsammans med unga vuxna, såvida detta inte strider mot barnets bästa. Det ankommer på medlemsstaterna att besluta vilka personer som anses vara unga vuxna i enlighet med nationell rätt och nationella förfaranden. Medlemsstaterna uppmanas att slå fast att personer äldre än 24 år inte kan anses vara unga vuxna.
- (51) Om barn är häktade bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder i enlighet med detta direktiv. Sådana åtgärder bör bland annat säkerställa ett effektivt och regelbundet utövande av rätten till familjeliv. Barn bör ha rätt till regelbundna kontakter med föräldrar, familjemedlemmar och vänner genom besök och korrespondens, såvida det inte krävs särskilda restriktioner för barnets bästa eller för att skydda rättsprocessen.
- (52) Medlemsstaterna bör även vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa respekten för barnets religionsfrihet och trosuppfattning. I det avseendet bör medlemsstaterna framför allt avhålla sig från inblandning i barnets religion eller tro. Detta innebär emellertid inte att medlemsstaterna måste vidta aktiva åtgärder för att hjälpa barnen med att utöva sin religion eller tro.
- (53) Medlemsstaterna bör också vid behov vidta lämpliga åtgärder i andra situationer där frihetsberövande förekommer. De vidtagna åtgärderna bör lämpa sig för och stå i proportion till frihetsberövandets karaktär, som kan anta formen av polisarrest eller häktning, och frihetsberövandets längd.
- (54) Yrkesverksamma som har direkt kontakt med barn bör ta hänsyn till de särskilda behoven hos barn i olika åldersgrupper och se till att förfarandena anpassas till dessa behov. För detta ändamål bör de yrkesverksamma genomgå särskild utbildning i att arbeta med barn.
- (55) Barn bör behandlas på ett sätt som lämpar sig för deras ålder, mognad och förmåga att förstå, med beaktande av eventuella särskilda behov, däribland alla former av kommunikationssvårigheter, som de kan ha.

- (56) Med beaktande av medlemsstaternas skilda rättsliga traditioner och system bör barns privatliv på bästa möjliga sätt säkerställas vid straffrättsliga förfaranden, bland annat för att underlätta barnens återintegrering i samhället. Medlemsstaterna bör föreskriva att domstolsförhandlingar som inbegriper barn vanligtvis hålls inom stängda dörrar; alternativt bör medlemsstaterna låta domstolarna eller domarna besluta att hålla sådana förhandlingar inom stängda dörrar. Detta påverkar inte att domar ska avkunnas offentligt i enlighet med artikel 6 i Europakonventionen.
- (57) Barn bör vid en domstolsförhandling som berör dem ha rätt att åtföljas av den person som har föräldraansvar. Om mer än en person har föräldraansvar för samma barn bör barnet ha rätt att åtföljas av dem alla, såvida detta inte är möjligt i praktiken trots rimliga ansträngningar från de behöriga myndigheternas sida. Medlemsstaterna bör besluta om praktiska arrangemang dels för att barn, vid en domstolsförhandling som berör dem, ska kunna utöva rätten att åtföljas av den person som har föräldraansvar, dels för att besluta om villkor för att en åtföljande person tillfälligt får utestängas från domstolsförhandlingarna. Dessa arrangemang kan bland annat avse en situation där den person som har föräldraansvar tillfälligt inte kan åtfölja barnet eller där personen med föräldraansvar inte vill utnyttja möjligheten att åtfölja barnet, varvid det förutsätts att arrangemangen tar hänsyn till barnets bästa.
- (58) I vissa situationer, som också kan avse endast en av de personer som har föräldraansvar, bör barnet ha rätt att vid domstolsförhandlingar åtföljas av en annan lämplig vuxen än den person som har föräldraansvar. En sådan situation kan föreligga om en person som har föräldraansvar och som åtföljer barnet väsentligen skulle kunna äventyra det straffrättsliga förfarandet, särskilt när objektiva och faktiska omständigheter tyder på, eller ger anledning att misstänka, att bevis kan förstöras eller ändras, när vittnen otillbörligen kan påverkas eller när en person som har föräldraansvar kan ha varit inblandad i den påstådda kriminella verksamheten tillsammans med barnet.
- (59) Barn bör, i enlighet med detta direktiv, också ha rätt att åtföljas av den person som har föräldraansvar vid övriga skeden i förfarandet då barnet är närvarande, såsom vid polisförhör.
- (60) Den tilltalade personens rätt att personligen närvara vid rättegången grundar sig på rätten till en rättvis rättegång i artikel 47 i stadgan och artikel 6 i Europakonventionen, enligt den tolkning som gjorts av domstolen och Europadomstolen. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att motivera barnen att närvara vid rättegången, bland annat genom att kalla dem personligen eller att en kopia av kallelsen skickas till den person som har föräldraansvar, eller, i de fall då detta skulle strida mot barnets bästa, till en annan lämplig vuxen. Medlemsstaterna bör besluta om praktiska arrangemang avseende barns närvaro vid rättegången. De arrangemangen kan avse villkor om att barnet tillfälligt kan utestängas från rättegången.
- (61) Vissa rättigheter som föreskrivs i detta direktiv bör vara tillämpliga på barn som är eftersökta personer, från det att de grips i den verkställande medlemsstaten.
- (62) Förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder är avgörande för det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna. Det är avgörande för detta samarbete att tidsfristerna i rambeslut 2002/584/RIF iakttas. Även om barn som är eftersökta personer bör kunna utöva sina rättigheter enligt detta direktiv fullt ut vid förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder, bör dessa tidsfrister därför respekteras.
- (63) Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att domare och åklagare som hanterar straffrättsliga förfaranden som inbegriper barn har särskild kompetens på det området eller har faktisk tillgång till specifik utbildning, särskilt i frågor som rör barns rättigheter, lämplig förhörsteknik, barnpsykologi och kommunikation på ett språk som är anpassat till barnets förutsättningar. Medlemsstaterna bör även vidta lämpliga åtgärder för att främja genomförandet av sådan särskild utbildning till försvarare som hanterar straffrättsliga förfaranden som inbegriper barn.
- (64) För att övervaka och utvärdera om detta direktiv fungerar effektivt är det nödvändigt att samla in relevanta uppgifter, från tillgängliga data, rörande genomförandet av de rättigheter som fastställs i detta direktiv. Det kan bland annat vara fråga om uppgifter som registrerats av rättsliga och brottsbekämpande myndigheter samt, så långt det är möjligt, administrativa uppgifter som hälso- och sjukvården och sociala myndigheter har sammanställt rörande rättigheterna i detta direktiv, särskilt med avseende på antalet barn som getts tillgång till försvarare, antalet individuella bedömningar som har utförts, antalet förhör som har spelats in med ljud och bild och antalet barn som har frihetsberövats.

- (65) Medlemsstaterna bör respektera och garantera de rättigheter som fastställs i detta direktiv, utan diskriminering på grund av ras, hudfärg, kön, sexuell läggning, språk, religion, politisk eller annan åskådning, nationalitet, etniskt eller socialt ursprung, förmögenhet, funktionsnedsättning eller börd.
- (66) Detta direktiv upprätthåller de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i stadgan och i Europakonventionen, inbegripet förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling, rätten till frihet och säkerhet, respekten för privatlivet och familjelivet, människans rätt till integritet, barnets rättigheter, integrering av personer med funktionsnedsättning, rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till en rättvis rättegång samt oskuldspresumtionen och rätten till försvar. Detta direktiv bör tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (67) I detta direktiv fastställs minimiregler. Medlemsstaterna får utvidga de rättigheter som fastställs i direktivet för att därigenom erbjuda en högre skyddsnivå. Sådana högre skyddsnivåer bör inte utgöra något hinder för det ömsesidiga erkännandet av rättsliga avgöranden som dessa minimiregler är avsedda att underlätta. Den skyddsnivå som erbjuds av medlemsstaterna bör aldrig vara lägre än den skyddsnivå som anges i stadgan och Europakonventionen, enligt den tolkning som gjorts av domstolen och Europadomstolen.
- (68) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa gemensamma miniminormer om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (69) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.
- (70) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (71) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽¹⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs gemensamma minimiregler om vissa rättigheter för barn som är

- a) misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden, eller
- b) föremål för förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder enligt rambeslut 2002/584/RIF (nedan kallade *eftersökta personer*).

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden. Det är tillämpligt fram till det slutgiltiga avgörandet av frågan om den misstänkta eller tilltalade personen har begått ett brott, inbegripet, i förekommande fall, även under rättegång och i väntan på beslut om ett eventuellt överklagande.
2. Detta direktiv ska tillämpas på barn som är eftersökta personer från den tidpunkt då de grips i den verkställande medlemsstaten i enlighet med artikel 17.
3. Med undantag av artiklarna 5, 8.3 b och 15, i den mån dessa bestämmelser avser en person som har föräldraansvar, är detta direktiv, eller vissa bestämmelser i det, tillämpligt på personer som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln, om dessa personer var barn när de blev föremål för förfarandena, men därefter har fyllt 18 år, och om tillämpningen av detta direktiv, eller vissa bestämmelser i det, är lämplig med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, inklusive den berörda personens mognad och sårbarhet. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa detta direktiv när den berörda personen har fyllt 21 år.
4. Detta direktiv är tillämpligt på barn som inte ursprungligen var misstänkta eller tilltalade, men som blir misstänkta eller tilltalade under förhör av polis eller annan brottsbekämpande myndighet.
5. Detta direktiv påverkar inte nationella regler som fastställer åldersgränsen för straffrättsligt ansvar.
6. Utan att det påverkar rätten till en rättvis rättegång ska detta direktiv när det gäller mindre förseelser
 - a) om en medlemsstats lagstiftning föreskriver att en påföljd kan åläggas av en annan myndighet än en domstol med behörighet i brottmål och en sådan påföljd kan överklagas eller hänskjutas till en sådan domstol, eller
 - b) om frihetsberövande inte kan utdömas som påföljd,endast gälla förfaranden vid en domstol med behörighet i brottmål.

Detta direktiv ska under alla omständigheter tillämpas till fullo när det gäller barn som är frihetsberövade, oavsett i vilket skede det straffrättsliga förfarandet befinner sig.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *barn*: en person som är yngre än 18 år.
2. *person som har föräldraansvar*: varje person som har föräldraansvar för ett barn.
3. *föräldraansvar*: alla rättigheter och skyldigheter som en fysisk eller en juridisk person har tillerkänts genom en dom, på grund av lag eller genom en överenskommelse med rättslig verkan, med avseende på ett barn eller dess egendom, inklusive vårdnad och umgänge.

Om det, med avseende på punkt 1 i första stycket, är osäkert om en person har fyllt 18 år ska den personen anses vara ett barn.

*Artikel 4***Rätt till information**

1. Medlemsstaterna ska se till att barn, när de underrättas om att de är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden, snabbt informeras om sina rättigheter i enlighet med direktiv 2012/13/EU och om allmänna aspekter av förfarandets genomförande.

Medlemsstaterna ska även se till att barn informeras om sina rättigheter enligt det här direktivet. Denna information ska lämnas enligt följande:

- a) Omedelbart när barn underrättas om att de är misstänkta eller tilltalade angående
 - i) rätten att få den person som har föräldraansvar informerad i enlighet med artikel 5,
 - ii) rätten att biträdas av en försvarare i enlighet med artikel 6,
 - iii) rätten till skydd av privatlivet i enlighet med artikel 14,
 - iv) rätten att åtföljas av den person som har föräldraansvar under andra skeden i förfarandet än domstolsförhandlingar, i enlighet med artikel 15.4,
 - v) rätten till rättshjälp i enlighet med artikel 18.
- b) Vid första lämpliga tillfälle under förfarandet angående
 - i) rätten till en individuell bedömning i enlighet med artikel 7,
 - ii) rätten till läkarundersökning, inklusive rätten till sjukvård, i enlighet med artikel 8,
 - iii) rätten till begränsning av frihetsberövandet och användning av alternativa åtgärder, inklusive rätten till regelbunden prövning av häktningar, i enlighet med artiklarna 10 och 11,
 - iv) rätten att vid domstolsförhandlingar åtföljas av den person som har föräldraansvar, i enlighet med artikel 15.1,
 - v) rätten att närvara personligen vid rättegången i enlighet med artikel 16,
 - vi) rätten till effektiva rättsmedel i enlighet med artikel 19.
- c) Vid frihetsberövande angående rätten till särskild behandling under frihetsberövande i enlighet med artikel 12.

2. Medlemsstaterna ska se till att den information som avses i punkt 1 lämnas skriftligt, muntligt, eller på båda sätten, på ett enkelt och lättillgängligt språk och att den information som har lämnats antecknas i enlighet med förfarandet för dokumentation enligt nationell rätt.

3. När barn erhåller rättighetsinformation enligt direktiv 2012/13/EU, ska medlemsstaterna se till att den rättighetsinformationen innehåller en hänvisning till deras rättigheter enligt det här direktivet.

*Artikel 5***Barnets rätt att få den person som har föräldraansvar informerad**

1. Medlemsstaterna ska se till att en person som har föräldraansvar så snart som möjligt erhåller den information som barnet har rätt att motta i enlighet med artikel 4.

2. Den information som avses i punkt 1 ska lämnas till en annan lämplig vuxen som barnet föreslagit och som godkänts av den behöriga myndigheten, om överlämnandet av den informationen till den person som har föräldraansvar

- a) skulle strida mot barnets bästa,
- b) inte är möjligt eftersom det, efter det att rimliga ansträngningar har gjorts, inte har gått att nå den person som har föräldraansvar eller identifiera denna person,
- c) på grundval av objektiva och faktiska omständigheter väsentligt skulle kunna äventyra det straffrättsliga förfarandet.

Om barnet inte har föreslagit någon annan lämplig vuxen, eller om den vuxna person som barnet föreslagit inte godkänns av den behöriga myndigheten, ska den behöriga myndigheten med beaktande av barnets bästa utse, och lämna informationen till, en annan person. Den personen kan även vara en företrädare för en myndighet eller en annan institution som är ansvarig för barns skydd eller välfärd.

3. Om de omständigheter som föranlett tillämpningen av punkt 2 a, b eller c inte längre föreligger, ska information som barnet får i enlighet med artikel 4, och som fortfarande är relevant under förfarandet, lämnas till den person som har föräldraansvar.

Artikel 6

Biträde av en försvarare

1. Barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden har rätt att få tillgång till försvarare i enlighet med direktiv 2013/48/EU. Ingenting i det här direktivet, särskilt inte i denna artikel, ska påverka den rättigheten.

2. Medlemsstaterna ska se till att barn biträds av en försvarare i enlighet med denna artikel, så att de kan utöva rätten till försvar på ett effektivt sätt.

3. Medlemsstaterna ska se till att barn biträds av en försvarare utan onödigt dröjsmål när de underrättas om att de är misstänkta eller tilltalade. Barn ska under alla omständigheter biträdas av en försvarare från och med den tidpunkt som inträffar först:

- a) Innan de förhör av polisen eller av en annan brottsbekämpande eller rättslig myndighet.
- b) När utredande myndigheter eller andra behöriga myndigheter genomför utrednings- eller bevisupptagningsåtgärder i enlighet med punkt 4 c.
- c) Utan onödigt dröjsmål efter frihetsberövandet.
- d) Om de har kallats att inställa sig inför en domstol med behörighet i brottmål, i god tid innan de inställer sig inför domstolen i fråga.

4. Biträdet av en försvarare ska omfatta följande:

- a) Medlemsstaterna ska se till att barn har rätt att i enrum tala med och kontakta den försvarare som företräder dem, även före förhör av polis eller en annan brottsbekämpande eller rättslig myndighet.
- b) Medlemsstaterna ska se till att barn biträds av en försvarare när de förhör och att försvararen faktiskt kan medverka i förhören. Denna medverkan ska ske i enlighet med förfarandena i nationell rätt, under förutsättning att dessa förfaranden inte inverkar menligt på det effektiva utövandet av eller innehålllet i rättigheten i fråga. Om en försvarare deltar i ett förhör, ska det faktum att detta deltagande ägt rum noteras i enlighet med förfarandet för dokumentation enligt nationell rätt.

c) Medlemsstaterna ska se till att barn biträds av en försvarare åtminstone vid följande utrednings- eller bevisupptagningsåtgärder, om dessa åtgärder föreskrivs enligt nationell rätt och om det krävs eller tillåts att den misstänkta eller tilltalade personen är närvarande vid den berörda åtgärden:

- i) Vittneskonfrontationer.
- ii) Konfrontationsförhör.
- iii) Rekonstruktioner.

5. Medlemsstaterna ska respektera att kontakten mellan barn och deras försvarare vid utövandet av den rätt att biträdas av en försvarare som föreskrivs i detta direktiv omfattas av konfidentialitet. Sådan kommunikation ska inbegripa möten, korrespondens, telefonsamtal och alla andra former av kommunikation som tillåts enligt nationell rätt.

6. Under förutsättning att det är förenligt med rätten till en rättvis rättegång får medlemsstaterna göra undantag från punkt 3 om biträde av en försvarare inte är proportionellt med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, och med beaktande av det påstådda brottets svårhetsgrad, ärendets komplexitet och de åtgärder som skulle kunna vidtas beträffande ett sådant brott varvid det är underförstått att barnets bästa alltid ska sättas i främsta rummet.

Medlemsstaterna ska under alla omständigheter se till att barn biträds av en försvarare

- a) när de ställs inför behörig domstol eller domare för beslut om häktning under alla skeden av förfarandet som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv, och
- b) under häktningstiden.

Medlemsstaterna ska också se till att frihetsberövande inte utdöms som en straffrättslig påföljd, om inte barnet har biträddes av en försvarare på ett sådant sätt att barnet kunnat utöva sin rätt till försvar på ett effektivt sätt och åtminstone under rättegångsförhandlingarna inför en domstol.

7. Om ett barn ska biträdas av en försvarare i enlighet med denna artikel, men ingen försvarare är närvarande, ska de behöriga myndigheterna skjuta upp förhöret av barnet eller andra utrednings- eller bevisupptagningsåtgärder enligt punkt 4 c under en rimlig tid för att invänta försvararens ankomst, eller, om barnet inte har utsett en försvarare, ordna en försvarare till barnet.

8. I undantagsfall och endast under förundersökningen får medlemsstaterna göra ett tillfälligt undantag från tillämpningen av de rättigheter som anges i punkt 3, i den mån detta är motiverat med hänsyn till de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet, på grundval av något av följande tvingande skäl:

- a) Om det finns ett trängande behov av att avvärja livsfara eller fara för en persons frihet eller kroppsliga integritet.
- b) Om omedelbara åtgärder från de utredande myndigheternas sida är avgörande för att förhindra att det straffrättsliga förfarandet väsentligen äventyras i samband med ett allvarligt brott.

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av denna punkt sätter barnets bästa i främsta rummet.

Ett beslut om att genomföra förhör, där försvararen är frånvarande, enligt denna punkt får endast fattas efter en bedömning i det enskilda fallet, antingen av en rättslig myndighet eller av en annan behörig myndighet under förutsättning att beslutet kan bli föremål för rättslig prövning.

Artikel 7

Rätt till en individuell bedömning

1. Medlemsstaterna ska se till att hänsyn tas till barns särskilda behov när det gäller skydd, utbildning, yrkesutbildning och social anpassning.

2. För detta ändamål ska barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden bedömas individuellt. Den individuella bedömningen ska särskilt beakta barnets personlighet och mognad, barnets ekonomiska och sociala bakgrund samt familjebakgrund och eventuell särskild sårbarhet hos barnet.
3. Den individuella bedömningens omfattning och närmare utformning kan variera beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, de åtgärder som kan vidtas om barnet bedöms skyldigt till brottet och huruvida barnet under den senaste tiden har varit föremål för en individuell bedömning.
4. Den individuella bedömningen ska fastställa och i enlighet med förfarandet för dokumentation i den berörda medlemsstaten dokumentera sådana uppgifter om barnets individuella egenskaper och situation som de behöriga myndigheterna kan ha nytta av för att
 - a) bestämma om specifika åtgärder till förmån för barnet ska vidtas,
 - b) bedöma om eventuella säkerhetsåtgärder beträffande barnet är lämpliga och ändamålsenliga,
 - c) fatta ett beslut eller vidta åtgärder under det straffrättsliga förfarandet, bland annat vid påföljdsbestämningen.
5. Den individuella bedömningen ska utföras vid första lämpliga tillfälle under förfarandet och, om inte annat följer av punkt 6, innan åtal väcks.
6. Om en individuell bedömning saknas kan åtal ändå väckas, förutsatt att detta är förenligt med barnets bästa och att den individuella bedömningen under alla omständigheter är tillgänglig i början av rättegångsförhandlingarna inför en domstol.
7. Den individuella bedömningen ska utföras i nära samverkan med barnet. Bedömningen ska utföras av kvalificerad personal och i möjligaste mån inom ramen för en tvärdisciplinär strategi, och, när det är lämpligt, under medverkan av den person som har föräldraansvar eller en annan lämplig vuxen som avses i artiklarna 5 och 15 och/eller specialiserad personal.
8. Om de omständigheter som ligger till grund för en individuell bedömning förändras avsevärt, ska medlemsstaterna se till att bedömningen uppdateras under hela det straffrättsliga förfarandet.
9. Medlemsstaterna får göra undantag från kravet att utföra en individuell bedömning om ett sådant undantag är motiverat med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet och om det är förenligt med barnets bästa.

Artikel 8

Rätt till läkarundersökning

1. Medlemsstaterna ska se till att barn som är frihetsberövade har rätt till läkarundersökning utan onödigt dröjsmål, särskilt för att bedöma deras allmänna mentala och fysiska tillstånd. Läkarundersökningen ska vara så lite ingripande som möjligt och utföras av läkare eller en annan kvalificerad person.
2. Resultaten av läkarundersökningen ska beaktas vid fastställandet av barnets förmåga att genomgå förhör, andra utrednings- eller bevisupptagningsåtgärder, eller andra åtgärder som vidtas eller planeras gentemot barnet.
3. Läkarundersökningen ska utföras antingen på initiativ av de behöriga myndigheterna – särskilt när specifika hälsoindikationer föranleder en sådan undersökning – eller på en begäran av någon av följande:
 - a) Barnet självt.
 - b) Den person som har föräldraansvar eller en annan lämplig vuxen som avses i artiklarna 5 och 15.
 - c) Barnets försvarare.

4. Slutsatserna av läkarundersökningen ska dokumenteras skriftligen. Om så krävs ska sjukvård erbjudas.
5. Medlemsstaterna ska se till att en ny läkarundersökning genomförs om omständigheterna så kräver.

Artikel 9

Ljud- och bildinspelning av förhör

1. Medlemsstaterna ska se till att förhör med barn som utförs av polis eller andra brottsbekämpande myndigheter under straffrättsliga förfaranden spelas in med ljud och bild när detta är proportionellt med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, bland annat med beaktande av om en försvarare är närvarande och om barnet är frihetsberövat, varvid barnets bästa alltid kommer i främsta rummet.
2. Om förhöret inte spelas in med ljud och bild, ska det dokumenteras på ett annat lämpligt sätt, till exempel genom skriftliga protokoll som vederbörligen styrks.
3. Denna artikel påverkar inte möjligheterna att ställa frågor som bara syftar till att identifiera barnet utan ljud- och bildupptagning.

Artikel 10

Begränsning av frihetsberövande

1. Medlemsstaterna ska se till att frihetsberövande av ett barn i något skede av förfarandet begränsas till en så kort period som möjligt. Vederbörlig hänsyn ska tas till barnets ålder och personliga situation, samt till de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet.
2. Medlemsstaterna ska se till att frihetsberövande, särskilt häktning, endast beslutas mot barn som en sista utväg. Medlemsstaterna ska se till att en häktning baseras på ett motiverat beslut som är föremål för rättslig prövning av en domstol. Detta beslut ska också vara föremål för en regelbunden prövning av domstolen, med skäliga intervall, antingen på eget initiativ eller på begäran av barnet, barnets försvarare eller en annan rättslig myndighet än en domstol. Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende ska medlemsstaterna se till att beslut som ska fattas i enlighet med denna punkt fattas utan onödigt dröjsmål.

Artikel 11

Alternativa åtgärder

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna, när detta är möjligt, har tillgång till alternativa åtgärder till frihetsberövande.

Artikel 12

Särskild behandling vid frihetsberövande

1. Medlemsstaterna ska se till att barn som är häktade hålls åtskilda från vuxna, såvida det inte anses vara förenligt med barnets bästa att denna åtgärd inte vidtas.

2. Medlemsstaterna ska också se till att barn i polisarrest hålls åtskilda från vuxna, såvida
 - a) det inte anses vara förenligt med barnets bästa att denna åtgärd inte vidtas, eller
 - b) det i undantagsfall inte är praktiskt möjligt, förutsatt att barn hålls häktade tillsammans med vuxna på ett sätt som är förenligt med barnets bästa.
3. När ett barn som är häktat fyller 18 år ska medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, göra det möjligt att fortsätta att hålla denna person åtskild från andra häktade vuxna, om det är motiverat med hänsyn till den berörda personens personliga förhållanden, förutsatt att detta är förenligt med det som är bäst för barn som hålls häktade tillsammans med denna person.
4. Utan att det påverkar punkt 1 och med beaktande av punkt 3 får barn hållas häktade tillsammans med unga vuxna, såvida detta inte strider mot barnets bästa.
5. När barn är häktade ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att
 - a) säkerställa och bevara deras hälsa och deras fysiska och mentala utveckling,
 - b) säkerställa deras rätt till utbildning och yrkesutbildning, även när barn har fysiska eller kognitiva funktionsnedsättningar eller inlärningssvårigheter,
 - c) säkerställa ett effektivt och regelbundet utövande av deras rätt till familjeliv,
 - d) säkerställa tillgång till program som främjar deras utveckling och deras framtida integrering i samhället, och
 - e) säkerställa respekten för deras religions- och trosfrihet.

De vidtagna åtgärderna ska vara proportionella och lämpliga i förhållande till häktningstidens längd.

Leden a och e i första stycket ska också tillämpas på andra fall av frihetsberövande än häktning. De vidtagna åtgärderna ska vara proportionella och lämpliga i förhållande till dessa fall av frihetsberövande.

Leden b, c och d i första stycket ska tillämpas endast på andra fall av frihetsberövande än häktning i den mån detta är lämpligt och proportionellt med hänsyn till karaktären hos och längden av dessa situationer.

6. Medlemsstaterna ska sträva efter att barn som är frihetsberövade så snart som möjligt kan få träffa den person som har föräldraansvar, om ett sådant möte är förenligt med krav som ställs i samband med utredning och i den operativa verksamheten. Denna punkt påverkar inte de bestämmelser i artikel 5 eller 15 som rör förslaget till eller godkännandet av en annan lämplig vuxen.

Artikel 13

Snabb och omsorgsfull handläggning av mål

1. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att straffrättsliga förfaranden som involverar barn genomförs skyndsamt och med vederbörlig omsorg.
2. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att barn alltid behandlas på ett sätt som tar hänsyn till deras värdighet och som är lämpligt för deras ålder, mognad och förmåga att förstå och med beaktande av eventuella särskilda behov, däribland alla former av kommunikationssvårigheter, som de kan ha.

*Artikel 14***Rätt till skydd av privatlivet**

1. Medlemsstaterna ska se till att barns privatliv skyddas vid straffrättsliga förfaranden.
2. Medlemsstaterna ska i det syftet antingen föreskriva att domstolsförhandlingar som inbegriper barn vanligtvis hålls inom stängda dörrar eller låta domstolarna eller domarna besluta att hålla sådana förhandlingar inom stängda dörrar.
3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att de inspelningar som avses i artikel 9 inte sprids offentligt.
4. Medlemsstaterna ska, med respekt för yttrande- och informationsfriheten och mediernas frihet och mångfald, uppmuntra medierna att tillämpa självreglering för att uppnå målen i denna artikel.

*Artikel 15***Rätt för barnet att åtföljas av den person som har föräldraansvar under förfarandet**

1. Medlemsstaterna ska se till att barn, vid en domstolsförhandling som berör dem, har rätt att åtföljas av den person som har föräldraansvar.
2. Ett barn ska ha rätt att åtföljas av en annan lämplig vuxen som föreslagits av barnet och som den behöriga myndigheten har godkänt i situationer där närvaro vid domstolsförhandlingarna av den person som har föräldraansvar och som åtföljer barnet
 - a) strider mot barnets bästa,
 - b) inte är möjligt eftersom det, efter det att rimliga ansträngningar har gjorts, inte har gått att nå den person som har föräldraansvar eller hans eller hennes identitet är okänd, eller
 - c) på grundval av objektiva och faktiska omständigheter väsentligt skulle äventyra det straffrättsliga förfarandet.

Om barnet inte har föreslagit en annan lämplig vuxen, eller om den vuxne som barnet har föreslagit inte godkänns av den behöriga myndigheten, ska den behöriga myndigheten med beaktande av barnets bästa utse en annan person som ska åtfölja barnet. Den personen kan även företräda en myndighet eller en annan institution som är ansvarig för barns skydd eller välfärd.

3. Om de omständigheter som föranlett tillämpning av punkt 2 a, b eller c inte längre föreligger, ska barnet ha rätt att åtföljas av den person som har föräldraansvar under de domstolsförhandlingar som eventuellt återstår.
4. Utöver den rätt som fastställs i punkt 1 ska medlemsstaterna se till att barn har rätt att åtföljas av den person som har föräldraansvar, eller av en annan lämplig vuxen enligt punkt 2, under andra skeden i förfarandet än domstolsförhandlingar vid vilka barnet är närvarande, om den behöriga myndigheten anser att
 - a) det är till barnets bästa att åtföljas av den personen, och
 - b) den personens närvaro inte kommer att inverka menligt på det straffrättsliga förfarandet.

*Artikel 16***Barns rätt att närvara personligen vid, och delta i, sin rättegång**

1. Medlemsstaterna ska se till att barn har rätt att närvara vid sin rättegång och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för dem att faktiskt delta i rättegången, bland annat genom att ge dem tillfälle att höras och framföra sina synpunkter.
2. Medlemsstaterna ska se till att barn som inte har varit närvarande vid sin rättegång har rätt till en ny rättegång eller annat rättsmedel, i enlighet med, och på de villkor som anges i, direktiv (EU) 2016/343.

*Artikel 17***Förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder**

Medlemsstaterna ska se till att de rättigheter som avses i artiklarna 4, 5, 6, 8, 10–15 och 18 i tillämpliga delar ska gälla även för barn, som är eftersökta personer, när de grips i den verkställande medlemsstaten i samband med ett förfarande avseende en europeisk arresteringsorder.

*Artikel 18***Rätt till rättshjälp**

Medlemsstaterna ska se till att nationell rätt avseende rättshjälp garanterar ett effektivt utövande av rätten att biträdas av en försvarare enligt artikel 6.

*Artikel 19***Rättsmedel**

Medlemsstaterna ska se till att barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden samt barn som är eftersökta personer har tillgång till ett effektivt rättsmedel enligt nationell rätt om deras rättigheter enligt detta direktiv har åsidosatts.

*Artikel 20***Utbildning**

1. Medlemsstaterna ska se till att personal vid brottsbekämpande myndigheter och personal vid häkten som hanterar ärenden som inbegriper barn får särskild utbildning på en nivå som är anpassad till deras kontakt med barn med avseende på barns rättigheter, lämplig förhörsteknik, barnpsykologi och kommunikation på ett språk som är anpassat till barnets förutsättningar.
2. Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheterna i rättsväsendets uppbyggnad i medlemsstaterna, och med vederbörlig hänsyn för den roll som innehas av dem som är ansvariga för att utbilda domare och åklagare, ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att se till att domare och åklagare som hanterar straffrättsliga förfaranden som inbegriper barn har särskild kompetens på det området, eller faktisk tillgång till särskild utbildning, eller till både och.

3. Med vederbörlig hänsyn till juristkårens oberoende och till den roll som innehas av dem som är ansvariga för att utbilda försvarare, ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att främja genomförande av särskild utbildning som avses i punkt 2 för försvarare som hanterar straffrättsliga förfaranden som inbegriper barn.

4. Medlemsstaterna ska, genom sina offentliga myndigheter eller genom att finansiera organisationer för stöd till barn, uppmuntra initiativ som gör det möjligt för dem som tillhandahåller stödverksamheter för barn, liksom verksamheter för reparativ rättvisa, att få lämplig utbildning på en nivå som är anpassad till kontakten med barn, för att säkerställa att dessa verksamheter tillhandahålls i enlighet med yrkesnormerna på ett opartiskt, respektfullt och professionellt sätt.

Artikel 21

Insamling av uppgifter

Medlemsstaterna ska senast den 11 juni 2021 och därefter vart tredje år till kommissionen översända tillgängliga uppgifter som visar hur de rättigheter som fastställs i detta direktiv har genomförts.

Artikel 22

Kostnader

Medlemsstaterna ska stå för de kostnader som följer av tillämpningen av artiklarna 7, 8 och 9, oberoende av vad som är resultatet av förfarandet, såvida inte kostnaderna, om det är sådana kostnader som följer av tillämpningen av artikel 8, täcks genom en sjukförsäkring.

Artikel 23

Upprätthållande av skyddsnivån

Ingenting i detta direktiv ska ses som en begränsning av eller ett avsteg från rättigheter och rättssäkerhetsgarantier som följer av stadgan, Europakonventionen eller andra relevanta bestämmelser i internationell rätt, särskilt FN:s konvention om barnets rättigheter, eller i en medlemsstats lagstiftning som erbjuder en högre skyddsnivå.

Artikel 24

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 11 juni 2019. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 25***Rapport**

Kommissionen ska senast den 11 juni 2022 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, med en bedömning av i vilken omfattning medlemsstaterna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa detta direktiv, inbegripet en utvärdering av tillämpningen av artikel 6, vid behov åtföljd av lagstiftningsförslag.

*Artikel 26***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 27***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den 11 maj 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/801**av den 11 maj 2016****om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (omarbetning)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a och b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Flera ändringar ska göras av rådets direktiv 2004/114/EG ⁽⁴⁾ och 2005/71/EG ⁽⁵⁾. De direktiven bör av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Detta direktiv bör tillfredsställa det behov som konstaterats i rapporterna om genomförandet av direktiven 2004/114/EG och 2005/71/EG, dvs. att åtgärda de konstaterade bristerna, säkerställa ökad insyn och rättssäkerhet och inrätta en sammanhängande rättslig ram för olika kategorier av tredjelandsmedborgare som kommer till unionen. Det bör därför förenkla och effektivisera de befintliga bestämmelserna för dessa kategorier i ett enda instrument. Trots att det finns skillnader mellan de kategorier som omfattas av detta direktiv har de också ett antal gemensamma kännetecken som gör det möjligt att reglera vad som ska gälla för dem genom en gemensam rättslig ram på unionsnivå.
- (3) Detta direktiv bör bidra till Stockholmprogrammets mål att tillnära nationell lagstiftning om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse. Invandring från länder utanför unionen är en källa till högkvalificerad arbetskraft, och särskilt studerande och forskare är allt mer eftersökta. De spelar en viktig roll genom att utgöra en del i unionens viktigaste tillgång – humankapitalet – och genom att trygga en smart och hållbar tillväxt för alla, och bidrar därför till målen i Europa 2020-strategin.
- (4) Rapporterna om genomförandet av direktiven 2004/114/EG och 2005/71/EG tog upp vissa brister främst när det gäller villkor för inresa och vistelse, rättigheter, rättssäkerhetsgarantier, studerandes tillträde till arbetsmarknaden under studietiden och bestämmelser om rörlighet inom EU. Särskilda förbättringar ansågs också nödvändiga beträffande de kategorier av tredjelandsmedborgare som omfattas av frivilliga regler. Senare mer omfattande samråd har också visat på ett behov av bättre möjligheter för forskare och studerande att söka arbete samt bättre skydd av au pairer som inte omfattas av direktiven 2004/114/EG och 2005/71/EG.

⁽¹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 114, 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 10 mars 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete (EUT L 375, 23.12.2004, s. 12).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EUT L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (5) För att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) att det ska beslutas om åtgärder på områdena för asyl, invandring och skydd för tredjelandsmedborgares rättigheter.
- (6) Detta direktiv bör också syfta till att främja direkta personkontakter och rörlighet, som är viktiga inslag i unionens utrikespolitik, främst när det gäller de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken och unionens strategiska partner. Det bör möjliggöra ett bättre bidrag till den övergripande strategin för migration och rörlighet och dess partnerskap för rörlighet vilka utgör en konkret ram för dialog och samarbete mellan medlemsstaterna och tredjeländer, också när det gäller att underlätta och organisera laglig migration.
- (7) Migration i de syften som anges i detta direktiv bör främja skapande och förvärv av kunskap och färdigheter. Den är ömsesidigt berikande för de berörda migranterna, deras ursprungsland och den berörda medlemsstaten samtidigt som den stärker de kulturella banden och ökar den kulturella mångfalden.
- (8) Direktivet bör bidra till att unionen får en ställning som en attraktiv plats för forskning och innovation och stärka unionen i den globala konkurrensen om begåvningar. Detta kan leda till en ökning av unionens sammantagna konkurrenskraft och tillväxt samtidigt som man skapar arbetstillfällen som i högre grad bidrar till BNP:s tillväxt. Att öppna upp unionen för tredjelandsmedborgare som kan få rätt till inresa och vistelse i forskningssyfte är också en del av flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen. Inrättandet av en öppen arbetsmarknad för unionens forskare och forskare från tredjeländer angavs också som ett huvudmål för det europeiska forskningsområdet, som är ett enhetligt område där forskare, vetenskapliga rön och teknik kan röra sig fritt.
- (9) Det är lämpligt att underlätta inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare som ansöker om tillstånd i syfte att bedriva forskningsverksamhet genom ett förfarande för inresa och vistelse som är oberoende av forskarnas rättsförhållande till det mottagande forskningsorganet och genom att inte längre utöver tillståndet även kräva arbetstillstånd. Detta förfarande bör bygga på att forskningsorganen samarbetar med medlemsstaternas behöriga migrationsmyndigheter. Det bör ge forskningsorganen en central roll i förfarandet för inresa och vistelse i syfte att underlätta och påskynda inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare som ansöker om tillstånd i syfte att bedriva forskningsverksamhet i unionen, samtidigt som medlemsstaterna behåller sina befogenheter i frågor som rör invandringspolitik. Forskningsorgan, som medlemsstaterna bör kunna förhandsgodkänna, bör kunna teckna antingen ett mottagningsavtal eller ett kontrakt med en tredjelandsmedborgare i syfte att han eller hon ska bedriva forskningsverksamhet. Medlemsstaterna bör utfärda ett tillstånd på grundval av mottagningsavtalet eller kontraktet, förutsatt att villkoren för inresa och vistelse är uppfyllda.
- (10) Eftersom de insatser som måste göras för att uppnå målet att investera 3 % av BNP i forskning till stor del gäller den privata sektorn, bör denna sektor, när så är lämpligt, uppmuntras att rekrytera fler forskare under de kommande åren.
- (11) För att öka unionens attraktionskraft bland tredjelandsmedborgare som önskar bedriva forskningsverksamhet i unionen bör deras familjemedlemmar, i enlighet med definitionen i rådets direktiv 2003/86/EG⁽¹⁾, ha rätt att följa med dem och att omfattas av bestämmelser om rörlighet inom EU. Familjemedlemmarna bör ha tillgång till arbetsmarknaden i den första medlemsstaten och, om det gäller rörlighet för längre vistelse, i den andra medlemsstaten, utom under exceptionella omständigheter som särskilt hög arbetslöshet, då medlemsstaterna bör behålla möjligheten att genomföra en kontroll som visar att en tjänst inte kan besättas med arbetskraft som redan finns på den inhemska arbetsmarknaden under en period som inte överstiger tolv månader. Med undantag för de avvikelser som föreskrivs i detta direktiv bör alla bestämmelser i direktiv 2003/86/EG gälla, inbegripet grunder för avslag på ansökan om återkallelse av eller avslag på ansökan om förlängning av tillstånd. Följaktligen kan uppehållstillstånd för familjemedlemmar återkallas, eller en ansökan om att förlänga dessa avslås, om tillståndet för den forskare som de medföljer upphör att gälla och de inte har en självständig rätt till uppehållstillstånd.
- (12) När så är lämpligt bör medlemsstaterna uppmuntras att behandla doktorander som forskare vid tillämpningen av detta direktiv.
- (13) Genomförandet av detta direktiv bör inte stimulera till kunskapsflykt från länder med framväxande ekonomi eller utvecklingsländer. Åtgärder för att främja att forskarna återvänder till sina ursprungsländer bör vidtas i partnerskap med ursprungsländerna i en strävan att skapa en övergripande migrationspolitik.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

- (14) För att verka för att Europa som helhet får en ställning som världsledande expertiscentrum för studier och praktik bör man förbättra och förenkla villkoren för inresa och vistelse för dem som vill komma till unionen för dessa ändamål. Detta ligger i linje med målen för agendan för modernisering av Europas system för högre utbildning, särskilt inom ramen för internationaliseringen av den högre utbildningen i Europa. Tillnärmningen av medlemsstaternas berörda nationella lagstiftning är en del av denna strävan. I detta sammanhang och i överensstämmelse med rådets slutsatser om moderniseringen av den högre utbildningen ⁽¹⁾ omfattar *högre utbildning* alla slags anstalter för högre utbildning, bland vilka kan ingå universitet i olika former, tekniska högskolor, franska elitskolor (*grandes écoles*), handelshögskolor, tekniska skolor, yrkeshögskolor, polytekniska institut och akademier.
- (15) Den utvidgning och fördjupning av Bolognaprocessen, som inleddes genom de europeiska utbildningsministrarnas gemensamma Bolognaförklaring av den 19 juni 1999, har lett till mer jämförbara, kompatibla och enhetliga system för högre utbildning i de deltagande länderna, men även i andra länder. Orsaken är att medlemsstater har stött de studerandes rörlighet och att läroanstalter för högre utbildning har integrerat rörligheten i sina kursplaner. Detta måste avspeglas genom förbättrade bestämmelser om studerandes rörlighet inom EU. Ett av målen med Bolognaförklaringen är att göra den högre utbildningen i Europa mer attraktiv och konkurrenskraftig. Bolognaprocessen har lett till inrättandet av det europeiska området för högre utbildning. Dess struktur med tre cykler med lättbegripliga program och examensbevis samt införandet av referensramar för kvalifikationer har gjort det attraktivare för tredjelandsmedborgare att studera i Europa.
- (16) De förberedande kursernas längd och andra villkor för förberedande kurser för studerande som omfattas av detta direktiv bör fastställas av medlemsstaterna i enlighet med nationell rätt.
- (17) Bevis för att en tredjelandsmedborgare har antagits vid en läroanstalt för högre utbildning skulle kunna utgöras av t.ex. ett brev eller intyg som styrker inskrivningen.
- (18) Tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse som praktikanter bör styrka att de har erhållit en examen från högre utbildning inom de två år som föregår ansökningsdatumet eller att de följer ett studieprogram i ett tredjeland som leder till en examen från högre utbildning. De bör också uppvisa ett praktikavtal innehållande en beskrivning av praktikprogrammet, med uppgifter om dess utbildningssyfte eller utbildningsinslag, varaktighet och förutsättningarna för praktikantens handledning, så att det framgår att de kommer att ges verklig utbildning och inte användas som vanliga arbetstagare. Dessutom kan värdenheterna vara skyldiga att styrka att praktiktjänstgöringen inte ersätter någon tjänst. I fall då särskilda villkor för praktikanter redan uppställs i nationell rätt, kollektivavtal eller praxis bör medlemsstaterna ha möjlighet att kräva att tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse som praktikanter uppfyller dessa särskilda villkor.
- (19) Praktikanter som kommer för att arbeta i unionen inom ramen för en företagsintern förflyttning av personal omfattas inte av detta direktiv, eftersom de omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU ⁽²⁾.
- (20) Direktivet bör stödja målen med Europeisk volontärtjänst att utveckla solidaritet, ömsesidig förståelse och tolerans bland ungdomar och de samhällen de lever i och bidra till en starkare social sammanhållning och främja ungdomars aktiva samhällsengagemang. För att säkerställa ett enhetligt tillträde till Europeisk volontärtjänst i hela unionen bör medlemsstaterna tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse inom ramen för Europeisk volontärtjänst.
- (21) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på elever, andra volontärer än de som omfattas av Europeisk volontärtjänst och au pairer, för att underlätta deras inresa och vistelse och för att säkerställa deras rättigheter.
- (22) Medlemsstater som beslutar att tillämpa detta direktiv på elever uppmuntras att se till att det nationella förfarandet för inresa och vistelse för lärare som uteslutande följer med elever inom ramen för ett elevutbytesprogram eller ett utbildningsprojekt står i överensstämmelse med förfarandet för elever enligt detta direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 372, 20.12.2011, s. 36.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (EUT L 157, 27.5.2014, s. 1).

- (23) Au pair-arbete bidrar till att främja direkta personkontakter genom att ge tredjelandsmedborgare ett tillfälle att förbättra sina språkkunskaper och att utveckla sina kunskaper om och sina kulturella band med medlemsstaterna. Samtidigt skulle au pairer som är tredjelandsmedborgare kunna vara utsatta för risker för övergrepp. För att se till att au pairer behandlas rättvist och för att tillgodose deras särskilda behov bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv om inresa och vistelse för au pairer.
- (24) Om tredjelandsmedborgare kan styrka att de under hela sin vistelse i den berörda medlemsstaten erhåller medel som kommer från ett bidrag, stipendium eller studiestöd, ett giltigt anställningsavtal eller ett bindande anställningserbjudande eller omfattas av ett ekonomiskt åtagande från en organisation för elevutbyte, en värdenhet för praktikanter, en organisation som ansvarar för ett volontärprogram, en värdfamilj eller en organisation som förmedlar au pairer bör medlemsstaterna ta hänsyn till dessa medel vid bedömningen av huruvida tillräckliga medel finns. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att fastställa ett vägledande referensbelopp som de anser utgör "tillräckliga medel" som eventuellt kan variera mellan de olika kategorierna av tredjelandsmedborgare.
- (25) Medlemsstaterna uppmanas att tillåta sökanden att ge in handlingar och uppgifter på ett annat av unionens officiella språk än statens eget eller egna officiella språk, vilket fastställs av den berörda medlemsstaten.
- (26) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att föreskriva ett godkännandeförfarande för offentliga eller privata forskningsorgan, eller för bådadera, som vill ta emot forskare som är tredjelandsmedborgare, eller för läroanstalter för högre utbildning som vill ta emot studerande som är tredjelandsmedborgare. Detta godkännande bör överensstämma med de förfaranden som anges i den berörda medlemsstatens nationella rätt eller administrativa praxis. Ansökningar till godkända forskningsorgan eller läroanstalter för högre utbildning bör underlättas och bör påskynda inresa för tredjelandsmedborgare som kommer till unionen för att forska eller studera.
- (27) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att föreskriva ett godkännandeförfarande för de värdenheter som vill ta emot tredjelandsmedborgare i egenskap av elever, praktikanter eller volontärer. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillämpa detta förfarande på vissa eller alla kategorier av värdenheter. Detta godkännande bör ske i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i den berörda medlemsstatens nationella rätt eller administrativa praxis. Ansökningar till godkända värdenheter bör påskynda inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare som kommer till unionen för praktik, volontärarbete, för att delta i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt.
- (28) Om medlemsstaterna fastställer godkännandeförfaranden för värdenheter bör de ha möjlighet att besluta att antingen tillåta inresa och vistelse enbart genom godkända värdenheter eller fastställa ett godkännandeförfarande och då även tillåta inresa och vistelse genom icke-godkända värdenheter.
- (29) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra tillstånd för studier, forskning eller praktik än de som regleras i detta direktiv, för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av direktivet.
- (30) När de allmänna och särskilda villkoren för inresa och vistelse är uppfyllda bör medlemsstaterna inom angivna tidsfrister utfärda ett tillstånd. Om en medlemsstat utfärdar uppehållstillstånd enbart på sitt territorium och alla villkor i detta direktiv för inresa och vistelse är uppfyllda bör medlemsstaten bevilja den berörda tredjelandsmedborgaren den visering som krävs och säkerställa att de behöriga myndigheterna effektivt samarbetar i detta syfte. Om medlemsstaten inte utfärdar viseringar bör den bevilja den berörda tredjelandsmedborgaren ett motsvarande tillstånd som medger inresa.
- (31) Tillståndet bör innehålla uppgifter om den berörda tredjelandsmedborgarens ställning. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att ange ytterligare uppgifter i pappersformat eller att lagra sådana uppgifter i elektroniskt format, om detta inte utgör ytterligare villkor.
- (32) De olika giltighetstiderna för tillstånd enligt detta direktiv bör återspegla den specifika karaktären på vistelsen för varje kategori av tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv.

- (33) Medlemsstaterna bör ha rätt att bestämma att vistelsens totala varaktighet inte får överstiga den maximala studietiden, i enlighet med nationell rätt. I detta avseende kan den maximala studietiden även inbegripa en eventuell förlängning av studierna för att upprepa ett eller flera studieår, om så föreskrivs i den berörda medlemsstatens nationella rätt.
- (34) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att ta ut en avgift av sökanden för handläggning av tillståndsansökningar och för underrättelser. Avgiftsnivån bör inte vara oproportionell eller oskälig för att inte utgöra ett hinder för målen för detta direktiv.
- (35) De rättigheter som tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv beviljas bör inte vara beroende av vilken form av tillstånd varje medlemsstat utfärdar.
- (36) Det bör vara möjligt att neka inresa och vistelse enligt detta direktiv på vederbörligen motiverade grunder. Framför allt bör det vara möjligt att neka inresa och vistelse om en medlemsstat i ett enskilt fall, efter en bedömning som grundar sig på fakta och med beaktande av proportionalitetsprincipen, anser att den berörda tredjelandsmedborgaren är ett potentiellt hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan.
- (37) Syftet med detta direktiv är inte att reglera tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för anställning eller att harmonisera medlemsstaternas nationella rätt eller praxis när det gäller arbetstagares ställning. Det är dock möjligt att vissa kategorier av tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv i vissa medlemsstater anses vara i ett anställningsförhållande på grundval av nationell rätt, kollektivavtal eller praxis. Om en medlemsstat anser att forskare, volontärer, praktikanter eller au pairer från tredjeländer är i ett anställningsförhållande bör denna medlemsstat även i fortsättningen ha rätt att fastställa inresekvoter för den eller de berörda kategorierna i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget.
- (38) Om en forskare, volontär, praktikant eller au pair som är tredjelandsmedborgare ansöker om att beviljas inresa för att ingå ett anställningsförhållande i en medlemsstat bör den medlemsstaten ha möjlighet att genomföra en kontroll som visar att den aktuella tjänsten inte kan besättas med arbetskraft som redan finns på den inhemska arbetsmarknaden.
- (39) Inresekvoter bör inte tillämpas för studerande, även om de har rätt att arbeta under studieperioden i enlighet med villkoren i detta direktiv, eftersom de ansöker om rätt till inresa och vistelse på medlemsstaternas territorium i syfte att som huvudsaklig verksamhet på heltid följa ett studieprogram som kan inbegripa en obligatorisk praktik.
- (40) Om en forskare, volontär, praktikant eller au pair, efter att ha beviljats inresa till och vistelse på den berörda medlemsstatens territorium, ansöker om förlängt tillstånd i syfte att ingå eller fortsätta ett anställningsförhållande i den berörda medlemsstaten, med undantag för forskare som fortsätter sitt anställningsförhållande med samma värdenhet, bör det vara möjligt för den medlemsstaten att genomföra en kontroll som visar att den aktuella tjänsten inte kan besättas med arbetskraft som redan finns på den inhemska arbetsmarknaden.
- (41) Om medlemsstaterna hyser betänkligheter mot grunderna för ansökan om inresa och vistelse bör de kunna genomföra lämpliga kontroller eller kräva bevis för att från fall till fall bedöma sökandens planerade forskning, studier, praktik, volontärarbete, elevutbytesprogram, utbildningsprojekt eller au pair-arbete och bekämpa missbruk och felaktig användning av det förfarande som anges i detta direktiv.
- (42) Om de uppgifter som lämnats in är ofullständiga bör medlemsstaterna inom rimlig tid underrätta sökanden om vilka ytterligare uppgifter som krävs och ställa upp en rimlig tidsfrist för att tillhandahålla dem. Om dessa ytterligare uppgifter inte har lämnats inom tidsfristen kan ansökan avslås.
- (43) De nationella myndigheterna bör underrätta sökanden om beslutet rörande ansökan. Detta bör ske skriftligen så snart som möjligt och senast inom den tidsperiod som anges i detta direktiv.
- (44) Målet med detta direktiv är att underlätta rörligheten inom EU för forskare och studerande bland annat genom att minska den administrativa bördan i samband med rörlighet i flera medlemsstater. För detta ändamål inrättas det genom direktivet ett särskilt system för rörlighet inom EU, varigenom en tredjelandsmedborgare som innehar ett

tillstånd för forskning eller studier som utfärdats av den första medlemsstaten har rätt att resa in i, vistas i och bedriva en del av forskningen eller studierna i en eller flera andra medlemsstater i enlighet med bestämmelserna om rörlighet i detta direktiv.

- (45) För att göra det möjligt för forskare att lättare flytta från ett forskningsorgan till ett annat i forskningssyfte bör deras rörlighet för kortare vistelse omfatta vistelser i andra medlemsstater för en period av högst 180 dagar under en 360-dagarsperiod per medlemsstat. Rörlighet för längre vistelse för forskare bör omfatta vistelser i en eller flera medlemsstater under en period som överstiger 180 dagar per medlemsstat. Familjemedlemmar till forskare bör ha rätt att följa med forskaren under rörlighetsperioden. Förfarandet för deras rörlighet bör överensstämma med förfarandet för den forskare de medföljer.
- (46) När det gäller studerande som omfattas av unionsprogram eller multilaterala program eller ett avtal mellan två eller flera läroanstalter för högre utbildning bör detta direktiv, för att säkerställa kontinuitet i deras studier, föreskriva rörlighet i en eller flera andra medlemsstater för en period av högst 360 dagar per medlemsstat.
- (47) Om en forskare eller en studerande flyttar till en andra medlemsstat på grundval av ett underrättelseförfarande och en handling är nödvändig för att underlätta hans eller hennes tillgång till tjänster och rättigheter, bör den andra medlemsstaten ha möjlighet att utfärda en handling som styrker att forskaren eller den studerande har rätt att vistas på medlemsstatens territorium. En sådan handling bör inte utgöra ett ytterligare villkor för att omfattas av de rättigheter som följer av detta direktiv och bör endast ha en förklarande karaktär.
- (48) Även om det särskilda system för rörlighet som inrättas genom detta direktiv bör innehålla fristående regler om inresa och vistelse för forskning eller studier i andra medlemsstater än den som utfärdade det ursprungliga tillståndet bör alla andra regler om gränspassage för personer enligt de relevanta bestämmelserna i Schengenregelverket fortsätta att gälla.
- (49) Om tillståndet utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut och forskaren, forskarens familjemedlemmar eller den studerande, inom ramen för rörlighet inom EU passerar en yttre gräns i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 ⁽¹⁾, bör denna medlemsstat ha rätt att kräva bevis för att forskaren eller den studerande flyttar till dess territorium i syfte att bedriva forskning eller studier eller att familjemedlemmarna flyttar till dess territorium i syfte att medfölja forskaren inom ramen för rörlighet. Vid passage av en yttre gräns i den mening som avses i förordning (EU) 2016/399 bör dessutom de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, göra sökningar i Schengens informationssystem och neka inresa eller invända mot rörlighet för personer som är registrerade i syfte att neka inresa eller vistelse i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 ⁽²⁾.
- (50) Detta direktiv bör göra det möjligt för den andra medlemsstaten att kräva att forskare eller studerande, som flyttar på grundval av ett tillstånd som den första medlemsstaten har utfärdat och som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för rörlighet, lämnar dess territorium. Om forskaren eller den studerande har ett giltigt tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten bör den andra medlemsstaten ha möjlighet att begära att forskaren eller den studerande återvänder till den första medlemsstaten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG ⁽³⁾. Om den andra medlemsstaten tillåter rörligheten på grundval av det tillstånd som den första medlemsstaten utfärdat och detta tillstånd har återkallats eller har löpt ut under rörlighetsperioden, bör den andra medlemsstaten ha möjlighet att antingen besluta att forskaren eller den studerande ska återvända till ett tredjeland i enlighet med direktiv 2008/115/EG, eller utan dröjsmål begära att den första medlemsstaten ska tillåta att forskaren eller den studerande åter reser in till dess territorium. I det sistnämnda fallet bör den första medlemsstaten utfärda en handling till forskaren eller den studerande som gör återinresan till dess territorium möjlig.
- (51) Unionens immigrationspolitik och immigrationsbestämmelser, å ena sidan, och unionspolitik och unionsprogram som främjar rörlighet för forskare och studerande på unionsnivå, å andra sidan, bör i större utsträckning komplettera varandra. När medlemsstaterna fastställer giltighetstiden för ett tillstånd som utfärdas för forskare

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

eller studerande bör de beakta den planerade rörligheten till andra medlemsstater, i enlighet med bestämmelserna om rörlighet. Forskare och studerande som omfattas av unionsprogram eller multilaterala program som innefattar rörlighetsåtgärder eller avtal mellan två eller flera läroanstalter för högre utbildning bör ha rätt att få tillstånd som omfattar minst två år, förutsatt att de uppfyller de relevanta villkoren för inresa och vistelse för den perioden.

- (52) För att studerande ska kunna täcka en del av kostnaderna för sina studier och om möjligt få praktisk erfarenhet, bör de ges tillträde till arbetsmarknaden under studierna i den medlemsstat där studierna bedrivs, enligt villkoren i detta direktiv. Studerande bör för det ändamålet ha rätt att arbeta ett visst minimiantal timmar, i enlighet med vad som anges i detta direktiv. Principen om att de studerande ska ha tillträde till arbetsmarknaden bör vara huvudregeln. I undantagsfall bör medlemsstaterna dock kunna beakta läget på den nationella arbetsmarknaden.
- (53) Som en del i strävan efter att trygga en högkvalificerad arbetskraft för framtiden bör studerande som tar sin examen i unionen ha möjlighet att stanna kvar på den berörda medlemsstatens territorium under den tidsperiod som anges i detta direktiv för att söka efter arbetsmöjligheter eller etablera ett företag. Forskare bör också ha den möjligheten när de har slutfört sin forskningsverksamhet i enlighet med mottagningsavtalet. För att ett uppehållstillstånd ska kunna utfärdas i det syftet kan studerande eller forskare ombes att lämna bevisning i enlighet med kraven i detta direktiv. När medlemsstaterna väl har utfärdat ett sådant uppehållstillstånd till dem upphör de att betraktas som forskare eller studerande i den mening som avses i detta direktiv. Medlemsstaterna bör efter en minimiperiod som fastställs i detta direktiv kunna kontrollera huruvida de har en faktisk möjlighet att få anställning eller etablera ett företag. Denna möjlighet påverkar inte andra rapporteringskrav som föreskrivs i nationell rätt för andra syften. Det tillstånd som utfärdas för att man ska kunna söka efter arbetsmöjligheter eller etablera ett företag bör inte innebära någon automatisk rätt till tillträde till arbetsmarknaden eller till att starta ett företag. Medlemsstaterna bör bibehålla sin rätt att beakta läget på arbetsmarknaden när en tredjelandsmedborgare till vilken det har utfärdats ett tillstånd att stanna kvar på deras territorium för att söka efter arbetsmöjligheter eller etablera ett företag ansöker om arbetstillstånd för att besätta en tjänst.
- (54) Rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv bör säkerställas i enlighet med artikel 79 i EUF-fördraget. Forskare bör likabehandlas med den berörda medlemsstatens medborgare vad gäller artikel 12.1 och 12.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU ⁽¹⁾, med förbehåll för den medlemsstatens möjlighet att begränsa likabehandlingen i de särskilda fall som föreskrivs i detta direktiv. Direktiv 2011/98/EU bör fortsätta att gälla studerande, inbegripet de begränsningar som föreskrivs i det direktivet. Direktiv 2011/98/EU bör gälla praktikanter, volontärer och au pairer när dessa anses vara i ett anställningsförhållande i den berörda medlemsstaten. Praktikanter, volontärer och au pairer som inte anses vara i ett anställningsförhållande i den berörda medlemsstaten samt elever bör likabehandlas med den berörda medlemsstatens medborgare när det gäller en minimiuppsättning rättigheter som föreskrivs i detta direktiv. Detta inbegriper tillgång till varor och tjänster, med undantag av allmänna stipendier, stipendier för yrkesutbildning och lån.
- (55) Likabehandling som beviljas forskare och studerande, samt praktikanter, volontärer och au pairer som anses vara i ett anställningsförhållande i den berörda medlemsstaten inbegriper likabehandling när det gäller de grenar av den sociala tryggheten som förtecknas i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ⁽²⁾. Detta direktiv harmoniserar inte medlemsstaternas lagstiftning i fråga om social trygghet. Det begränsar sig till att tillämpa principen om likabehandling inom området social trygghet på tredjelandsmedborgare som omfattas av direktivets tillämpningsområde. Vidare tillerkänner direktivet inte rättigheter i situationer som inte omfattas av unionsrätten, såsom i förhållande till familjemedlemmar som är bosatta i ett tredjeland. Detta bör dock inte påverka rätten för efterlevande som har rättigheter vilka härleds från tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv att i tillämpliga fall få efterlevandepension när de är bosatta i ett tredjeland.
- (56) I många medlemsstater är rätten till familjeförmåner avhängig av en viss anknytning till den aktuella medlemsstaten, eftersom förmånerna är utformade för att stödja en positiv demografisk utveckling för att säkerställa den framtida arbetskraften i den medlemsstaten. Eftersom forskaren och dennes medföljande familjemedlemmar endast tillfälligt vistas i den medlemsstaten, bör detta direktiv därför inte påverka medlemsstaternas rätt att, under vissa villkor, begränsa likabehandlingen i fråga om familjeförmåner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU av den 13 december 2011 om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (EUT L 343, 23.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (57) Vid rörlighet mellan medlemsstater tillämpas Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 ⁽¹⁾. Detta direktiv bör inte ge fler rättigheter än de som redan föreskrivs i gällande unionsrätt om social trygghet för tredjelandsmedborgare som befinner sig i en situation med intressen i flera medlemsstater.
- (58) Detta direktiv bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av förmånligare bestämmelser i unionsrätten och i tillämpliga internationella instrument.
- (59) De behöriga myndigheterna i medlemsstaten bör utfärda de uppehållstillstånd som föreskrivs i detta direktiv med användning av den enhetliga utformning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 ⁽²⁾.
- (60) Varje medlemsstat bör se till att allmänheten tillhandahålls lämplig och regelbundet uppdaterad information, särskilt via internet, om värdenheter som godkänts enligt detta direktiv, och om villkoren och förfarandena för tredjelandsmedborgares inresa till och vistelse på medlemsstaternas territorium enligt detta direktiv.
- (61) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i enlighet med artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget).
- (62) Medlemsstaterna bör genomföra bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
- (63) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽³⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (64) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att fastställa villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik och Europeisk volontärtjänst, i egenskap av tvingande bestämmelser, och elevutbyte, annan volontärtjänst än Europeisk volontärtjänst eller au pair-arbete, i egenskap av frivilliga bestämmelser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (65) I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket eller Irland.
- (66) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning som fogas till EU-fördraget och EUF-fördraget deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (67) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till direktiven 2004/114/EG och 2005/71/EG. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de direktiven.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGTL 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (68) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt och datum för tillämpning av direktiven som anges i bilaga I del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs

- a) villkoren för inresa till och vistelse på medlemsstaternas territorium under en period som överstiger 90 dagar, samt de rättigheter som tillkommer tredjelandsmedborgare – och i tillämpliga fall deras familjemedlemmar – i samband med forskning, studier, praktik eller volontärarbete inom ramen för Europeisk volontärtjänst och, om medlemsstaterna så beslutar, i samband med elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt, annat volontärarbete än inom ramen för Europeisk volontärtjänst, eller au pair-arbete,
- b) villkoren för inresa och vistelse, samt de rättigheter som tillkommer sådana forskare – och i tillämpliga fall deras familjemedlemmar – och studerande som avses i led a, i andra medlemsstater än den som först beviljar tredjelandsmedborgaren ett tillstånd på grundval av detta direktiv.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse eller har beviljats inresa till och vistelse på en medlemsstats territorium för forskning, studier, praktik eller volontärarbete inom ramen för Europeisk volontärtjänst. Medlemsstaterna får också besluta att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse för att delta i ett elevutbytesprogram eller i ett utbildningsprojekt, för att bedriva annat volontärarbete än inom ramen för Europeisk volontärtjänst eller för att arbeta som au pair.

2. Direktivet ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare

- a) som söker internationellt skydd, som beviljats internationellt skydd i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾ eller som beviljats tillfälligt skydd i en medlemsstat i enlighet med rådets direktiv 2001/55/EG ⁽²⁾,
- b) vars avvisning eller utvisning har skjutits upp på grund av faktiska eller rättsliga omständigheter,
- c) som är familjemedlemmar till unionsmedborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet inom unionen,
- d) som har ställning som varaktigt bosatta i en medlemsstat i enlighet med rådets direktiv 2003/109/EG ⁽³⁾,
- e) som, i likhet med sina familjemedlemmar och oavsett medborgarskap, har rättigheter i fråga om fri rörlighet som motsvarar unionsmedborgares rättigheter enligt avtal antingen mellan unionen och dess medlemsstater och tredjeländer eller mellan unionen och tredjeländer,
- f) som kommer till unionen som praktikanter inom ramen för en företagsintern förflyttning av personal enligt direktiv 2014/66/EU,
- g) som har beviljats inresa och vistelse som högkvalificerade arbetstagare i enlighet med rådets direktiv 2009/50/EG ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGTL 212, 7.8.2001, s. 12).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2009/50/EG av den 25 maj 2009 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (EUT L 155, 18.6.2009, s. 17).

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget,
2. *forskare*: en tredjelandsmedborgare som innehar en doktorsexamen eller ett lämpligt bevis på högre utbildning som ger tredjelandsmedborgaren tillträde till doktorandutbildningar, som väljs ut av ett forskningsorgan och beviljas inresa till och vistelse på en medlemsstats territorium för att bedriva forskningsverksamhet som normalt kräver sådan utbildning,
3. *studerande*: en tredjelandsmedborgare som har antagits vid en läroanstalt för högre utbildning och som beviljas inresa till och vistelse på en medlemsstats territorium för att som huvudsaklig verksamhet på heltid följa ett studieprogram som leder till ett bevis på högre utbildning som erkänns av den medlemsstaten, inbegripet examensbevis, utbildningsbevis eller doktorsexamen från en läroanstalt för högre utbildning, vilket kan omfatta en förberedande kurs före sådan utbildning, i enlighet med nationell rätt, eller obligatorisk praktik,
4. *elev*: en tredjelandsmedborgare som beviljas inresa till och vistelse på en medlemsstats territorium för att, inom ramen för ett elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt som genomförs av en utbildningsanstalt i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis, följa ett erkänt eller statligt eller regionalt utbildningsprogram inom sekundärutbildningen som motsvarar ISCED 2 eller 3 i den internationella standarden för utbildningsklassificering (*International Standard Classification of Education*),
5. *praktikant*: en tredjelandsmedborgare som innehar en examen från högre utbildning eller följer ett studieprogram som leder till en examen från högre utbildning och som beviljas inresa till och vistelse på en medlemsstats territorium för att följa ett praktikprogram i syfte att förvärva kunskaper, praktik och erfarenheter i en yrkesmiljö,
6. *volontär*: en tredjelandsmedborgare som beviljas inresa till och vistelse på en medlemsstats territorium för att delta i ett volontärprogram,
7. *volontärprogram*: ett program för konkret solidaritetsverksamhet som bygger på ett program som är erkänt som sådant av den berörda medlemsstaten eller unionen med allmännyttiga mål för ett ideellt syfte, där verksamheten inte är avlönad, med undantag för ersättning för utlägg och/eller fickpengar,
8. *au pair*: en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till och vistelse på en medlemsstats territorium för att tillfälligt tas emot av en familj i syfte att förbättra sina språkkunskaper och sin kunskap om den berörda medlemsstaten i utbyte mot att han eller hon utför lättare hushållsarbete och tar hand om barn,
9. *forskning*: skapande arbete som bedrivs systematiskt för att höja den totala nivån på kunskapen om bland annat människan, kulturen och samhället, samt användning av dessa kunskaper för nya tillämpningar,
10. *forskningsorgan*: varje form av offentlig eller privat organisation som bedriver forskning,
11. *utbildningsanstalt*: en offentlig eller privat utbildningsanstalt för sekundärutbildning, som erkänns av den berörda medlemsstaten eller vars studieprogram erkänns enligt värdmedlemsstatens nationella rätt eller administrativa praxis på grundval av tydliga kriterier och som deltar i ett elevutbytesprogram eller ett utbildningsprojekt för de ändamål som fastställs i detta direktiv,
12. *utbildningsprojekt*: en uppsättning utbildningsåtgärder som har utvecklats av en utbildningsanstalt i en medlemsstat i samarbete med liknande anstalter i ett tredjeland för kultur- och kunskapsutbyte,
13. *läroanstalt för högre utbildning*: alla slags läroanstalter för högre utbildning som är erkända eller betraktas som sådana i enlighet med nationell rätt och som, i överensstämmelse med nationell rätt eller praxis, erbjuder erkänd examen från högre utbildning eller annan erkänd eftergymnasial behörighet, oavsett vad dessa anstalter kallas, eller läroanstalter som, i enlighet med nationell rätt eller praxis, tillhandahåller yrkesutbildning eller praktik på eftergymnasial nivå,
14. *vårdenhet*: ett forskningsorgan, en läroanstalt för högre utbildning, en utbildningsanstalt, en organisation som ansvarar för ett volontärprogram eller en enhet som tar emot praktikanter, som tar emot en tredjelandsmedborgare i enlighet med detta direktiv och som är belägen på den berörda medlemsstatens territorium, oavsett rättslig form, i enlighet med nationell rätt,
15. *värdfamilj*: en familj som tillfälligt tar emot en au pair och låter honom eller henne delta i familjens dagliga liv på en medlemsstats territorium på grundval av ett avtal som ingåtts mellan den familjen och au pairen,

16. *anställning*: verksamhet som omfattar varje form av arbete som regleras av nationell rätt, tillämpliga kollektivavtal eller i enlighet med etablerad praxis för eller under ledning eller kontroll av en arbetsgivare,
17. *arbetsgivare*: varje fysisk eller juridisk person för vilken eller under vars ledning eller kontroll anställning sker,
18. *första medlemsstat*: den medlemsstat som först utfärdar ett tillstånd för en tredjelandsmedborgare på grundval av detta direktiv,
19. *andra medlemsstat*: varje annan medlemsstat än den första medlemsstaten,
20. *unionsprogram eller multilaterala program som innefattar rörlighetsåtgärder*: program finansierade av unionen eller medlemsstaterna som främjar tredjelandsmedborgares rörlighet i unionen eller i de medlemsstater som deltar i de respektive programmen,
21. *tillstånd*: ett uppehållstillstånd eller, om detta fastställs i nationell rätt, en visering för längre vistelse som utfärdas enligt detta direktiv,
22. *uppehållstillstånd*: ett tillstånd som utfärdas med användning av den enhetliga utformning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002 som ger innehavaren av tillståndet rätt att lagligen vistas på en medlemsstats territorium,
23. *visering för längre vistelse*: ett tillstånd som utfärdats av en medlemsstat enligt artikel 18 i Schengenkonventionen ⁽¹⁾ eller utfärdats i enlighet med nationell rätt i medlemsstater som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut,
24. *familjemedlemmar*: tredjelandsmedborgare enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2003/86/EG.

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av förmånligare bestämmelser i
 - a) bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts mellan unionen, eller unionen och dess medlemsstater, och ett eller flera tredjeländer eller
 - b) bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.
2. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att anta eller behålla bestämmelser som är förmånligare för de tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv med avseende på artiklarna 10.2 a, 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 och 35.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR INRESA OCH VISTELSE

Artikel 5

Principer

1. För att en tredjelandsmedborgare ska ha rätt till inresa och vistelse enligt detta direktiv måste det framgå av styrkande handlingar att tredjelandsmedborgaren uppfyller
 - a) de allmänna villkoren i artikel 7, och
 - b) de relevanta särskilda villkoren i artikel 8, 11, 12, 13, 14 eller 16.
2. Medlemsstaterna får kräva att sökanden ska uppvisa de styrkande handlingar som avses i punkt 1 på ett av den berörda medlemsstatens officiella språk eller på något av unionens officiella språk, vilket fastställs av den medlemsstaten.

⁽¹⁾ Konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EUT L 239, 22.9.2000, s. 19).

3. Om de allmänna villkoren och de relevanta särskilda villkoren är uppfyllda ska tredjelandsmedborgare ha rätt till ett tillstånd.

Om en medlemsstat utfärdar uppehållstillstånd enbart på sitt territorium och alla villkor för inresa och vistelse som anges i detta direktiv är uppfyllda ska den berörda medlemsstaten utfärda erforderlig visering till tredjelandsmedborgaren.

Artikel 6

Inresekvoter

Detta direktiv ska inte inverka på en medlemsstats rätt att i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget fastställa inresekvoterna för de tredjelandsmedborgare som avses i artikel 2.1 i detta direktiv, med undantag av studerande, om den berörda medlemsstaten anser att de är eller kommer att vara i ett anställningsförhållande. På denna grund får en ansökan om tillstånd antingen avvisas eller avslås.

Artikel 7

Allmänna villkor

1. Vad gäller inresa och vistelse för en tredjelandsmedborgare enligt detta direktiv ska sökanden
 - a) uppvisa en giltig resehandling såsom denna fastställs i nationell rätt och, om så krävs, en viseringsansökan eller en giltig visering eller, i tillämpliga fall, ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering för längre vistelse; medlemsstaterna får kräva att resehandlingens giltighetstid omfattar minst den planerade vistelsens längd,
 - b) om tredjelandsmedborgaren är underårig enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt, uppvisa ett medgivande från föräldrarna eller en likvärdig handling avseende den planerade vistelsen,
 - c) styrka att tredjelandsmedborgaren innehar en sjukförsäkring eller, om detta föreskrivs i den berörda medlemsstatens nationella rätt, har ansökt om en sjukförsäkring som täcker alla de risker som medborgarna i den medlemsstaten normalt har täckning för och som är giltig för hela den planerade vistelsen,
 - d) styrka, om medlemsstaten kräver det, att den avgift för handläggning av ansökan som anges i artikel 36 i detta direktiv är betald,
 - e) styrka, genom sådana bevis som den berörda medlemsstaten begär, att tredjelandsmedborgaren under den planerade vistelsen kommer att ha tillräckliga medel för att bekosta sitt uppehälle utan att behöva ta medlemsstatens sociala biståndssystem i anspråk, och för att bekosta sin återresa. Bedömningen av huruvida det finns tillräckliga medel ska grundas på en individuell granskning av ärendet och beakta medel som kommer från till exempel ett bidrag, ett stipendium, ett giltigt anställningsavtal eller ett bindande anställningserbjudande eller ett finansiellt åtagande av en organisation för elevutbytesprogram, en värdenhet för praktikanter, en organisation för volontärprogram, en värdfamilj eller en organisation som förmedlar au pairer.
2. Medlemsstaterna får kräva att sökanden uppger den berörda tredjelandsmedborgarens adress på deras territorium.

Om det enligt en medlemsstats nationella rätt krävs att en adress uppges vid tidpunkten för ansökan och den berörda tredjelandsmedborgaren ännu inte känner till sin kommande adress, ska medlemsstaten godkänna en tillfällig adress. Tredjelandsmedborgaren ska i sådana fall uppge sin fasta adress senast vid tidpunkten för utfärdandet av ett tillstånd enligt artikel 17.

3. Medlemsstaterna får ange ett referensbelopp som de anser utgör "tillräckliga medel" enligt punkt 1 e. Bedömningen av frågan om tillräckliga medel ska grundas på en individuell granskning av ärendet.

4. Ansökan ska ges in och prövas antingen när den berörda tredjelandsmedborgaren vistas utanför den medlemsstat som tredjelandsmedborgaren vill resa in i eller när tredjelandsmedborgaren redan vistas i den medlemsstaten i egenskap av innehavare av ett giltigt uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse.

En medlemsstat får undantagsvis, i enlighet med sin nationella rätt, godta en ansökan som getts in vid en tidpunkt då den berörda tredjelandsmedborgaren inte innehar ett giltigt uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse men vistas lagligen på dess territorium.

5. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida ansökningar ska ges in av den berörda tredjelandsmedborgaren eller av värdenheten eller av endera av dessa två.
6. Tredjelandsmedborgare som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan får inte beviljas inresa.

Artikel 8

Särskilda villkor för forskare

1. Utöver att uppfylla de allmänna villkoren i artikel 7 ska, vad gäller inresa och vistelse för en tredjelandsmedborgare i forskningssyfte, sökanden uppvisa ett mottagningsavtal eller, om så föreskrivs i nationell rätt, ett kontrakt, i enlighet med artikel 10.
2. Medlemsstaterna får kräva, i enlighet med nationell rätt, att forskningsorganet skriftligen åtar sig att, för det fall forskaren olagligen stannar kvar på den berörda medlemsstatens territorium, ersätta de kostnader för forskarens vistelse och återresa som betalats med offentliga medel. Forskningsorganets ekonomiska ansvar ska upphöra senast sex månader efter det att mottagningsavtalet har löpt ut.

Om forskarens rätt till vistelse förlängs i enlighet med artikel 25 ska forskningsorganets ansvar enligt första stycket begränsas till tiden fram till den dag som uppehållstillståndet för att söka arbete eller driva företagsverksamhet börjar gälla.

3. En medlemsstat som har inrättat ett godkännandeförfarande för forskningsorgan i enlighet med artikel 9 ska befria sökande från skyldigheten att uppvisa en eller flera av de handlingar eller bevis som avses i punkt 2 i den här artikeln eller i artikel 7.1 c, d eller e, eller i artikel 7.2, i de fall då tredjelandsmedborgarna ska tas emot av godkända forskningsorgan.

Artikel 9

Godkännande av forskningsorgan

1. Medlemsstaterna får besluta att föreskriva ett godkännandeförfarande för offentliga och/eller privata forskningsorgan som vill ta emot en forskare i enlighet med det förfarande för inresa och vistelse som fastställs i detta direktiv.
2. Forskningsorgan ska godkännas i enlighet med förfaranden som föreskrivs i nationell rätt eller administrativ praxis i den berörda medlemsstaten. Ansökningar om godkännande från forskningsorgan ska ges in i enlighet med dessa förfaranden och grundas på forskningsorganens uppdrag enligt lag eller på deras stadgeenliga ändamål, beroende på vad som är lämpligt, samt på uppgifter som styrker att de bedriver forskning.

Forskningsorganet ska godkännas för minst fem år. I undantagsfall får medlemsstaterna bevilja godkännande för en kortare tid.

3. En medlemsstat får, bland annat, neka förlängning av eller besluta att återkalla godkännandet om
 - a) ett forskningsorgan inte längre uppfyller villkoren i punkt 2 i denna artikel, artikel 8.2 eller artikel 10.7,
 - b) godkännandet har förvärvat på ett bedrägligt sätt, eller
 - c) forskningsorganet har ingått ett mottagningsavtal med en tredjelandsmedborgare på ett bedrägligt eller försumligt sätt.

Om den berörda medlemsstaten har avslagit en ansökan om förlängning eller återkallat sitt godkännande, får det berörda forskningsorganet förbjudas att ansöka om ett nytt godkännande under en period på upp till fem år från det att beslutet att inte förlänga eller att återkalla godkännandet offentliggjordes.

*Artikel 10***Mottagningsavtal**

1. Ett forskningsorgan som vill ta emot en tredjelandsmedborgare i forskningssyfte ska ingå ett mottagningsavtal med tredjelandsmedborgaren. Medlemsstaterna får föreskriva att kontrakt som innehåller de delar som avses i punkt 2 och, i förekommande fall, punkt 3, ska anses likställda med mottagningsavtal vid tillämpningen av detta direktiv.
2. Mottagningsavtalet ska innehålla följande:
 - a) Rubriken för eller syftet med forskningsverksamheten eller forskningsområdet.
 - b) Ett åtagande av tredjelandsmedborgaren att sträva efter att slutföra forskningsverksamheten.
 - c) Ett åtagande av forskningsorganet att ta emot tredjelandsmedborgaren i syfte att slutföra forskningsverksamheten.
 - d) Forskningsverksamhetens start- och slutdatum eller dess uppskattade längd.
 - e) Information om planerad rörlighet i en eller flera andra medlemsstater om rörligheten är känd vid tiden för ansökan i den första medlemsstaten.
3. Medlemsstaterna får också kräva att mottagningsavtalet innehåller
 - a) information om rättsförhållandet mellan forskningsorganet och forskaren,
 - b) information om forskarens arbetsvillkor.
4. Ett forskningsorgan får ingå mottagningsavtal endast om forskningsverksamheten har godtagits av forskningsorganets behöriga instanser, efter kontroll av följande:
 - a) Forskningsverksamhetens syfte och planerade längd och tillgång till den finansiering som behövs för att genomföra projektet.
 - b) Tredjelandsmedborgarens kvalifikationer i förhållande till forskningens syfte; kvalifikationerna ska styrkas med en vidimerad kopia av tredjelandsmedborgarens kvalifikationer.
5. Mottagningsavtalet ska automatiskt upphöra att gälla om tredjelandsmedborgaren inte beviljas rätt till inresa och vistelse eller om rättsförhållandet mellan forskaren och forskningsorganet upphör.
6. Forskningsorganet ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten om varje omständighet som kan hindra genomförandet av mottagningsavtalet.
7. Medlemsstaterna får föreskriva att forskningsorganet, inom två månader från den dag då mottagningsavtalet har löpt ut, ska bekräfta för de behöriga myndigheter som har utsetts för detta ändamål att forskningsverksamheten har slutförts.
8. Medlemsstaterna får i sin nationella rätt fastställa vilka följder som en återkallelse av ett godkännande eller ett beslut att neka förlängning av godkännandet får för befintliga mottagningsavtal som ingåtts i enlighet med denna artikel, samt följderna för de berörda forskarnas tillstånd.

*Artikel 11***Särskilda villkor för studerande**

1. Utöver de allmänna villkoren i artikel 7 ska sökanden, vad gäller inresa och vistelse för en tredjelandsmedborgare i studiesyfte, styrka
 - a) att tredjelandsmedborgaren har antagits vid en läroanstalt för högre utbildning för att följa ett studieprogram,
 - b) om medlemsstaten kräver det, att de avgifter som tas ut av läroanstalten för högre utbildning är betalda,
 - c) om medlemsstaten kräver det, tillräckliga kunskaper i undervisningsspråket för det studieprogram som tredjelandsmedborgaren följer,
 - d) om medlemsstaten kräver det, att tredjelandsmedborgaren kommer att ha tillräckliga medel för att täcka studiekostnaderna.
2. Tredjelandsmedborgare som automatiskt omfattas av en sjukförsäkring som täcker alla de risker som medborgarna i den berörda medlemsstaten normalt har täckning för när de är inskrivna vid en läroanstalt för högre utbildning, ska presumeras uppfylla villkoret i artikel 7.1 c.

3. En medlemsstat som har inrättat ett godkännandeförfarande för läroanstalter för högre utbildning i enlighet med artikel 15 ska befria sökande från skyldigheten att uppvisa en eller flera av de handlingar eller bevis som avses i punkt 1 b, c eller d, i artikel 7.1 d eller i artikel 7.2, i de fall då tredjelandsmedborgare ska tas emot av godkända läroanstalter för högre utbildning.

Artikel 12

Särskilda villkor för elever

1. Utöver de allmänna villkoren i artikel 7 ska sökanden, vad gäller inresa och vistelse för en tredjelandsmedborgare för deltagande i ett elevutbytesprogram eller ett utbildningsprojekt, styrka

- a) att tredjelandsmedborgaren innehar minst den minimiålder och högst den maximiålder, eller går i den lägsta, respektive högsta, klass som den berörda medlemsstaten har fastställt,
- b) att tredjelandsmedborgaren har antagits vid en utbildningsanstalt,
- c) att tredjelandsmedborgaren deltar i ett erkänt eller statligt eller regionalt utbildningsprogram inom ramen för ett elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt som genomförs av en utbildningsanstalt i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis,
- d) att utbildningsanstalten eller, i den mån detta föreskrivs i nationell rätt, en tredje part påtar sig ansvaret för tredjelandsmedborgaren under hela vistelsen på den berörda medlemsstatens territorium, särskilt när det gäller studiekostnader,
- e) att tredjelandsmedborgaren under hela sin vistelse kommer att bo hos en familj, på en särskild anläggning inom utbildningsanstalten eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, på någon annan anläggning som uppfyller de villkor som har fastställts av den berörda medlemsstaten och som har valts ut i enlighet med reglerna i det elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt som tredjelandsmedborgaren deltar i.

2. Medlemsstaterna får begränsa rätten till inresa och vistelse för elever som deltar i ett elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt till att omfatta enbart medborgare i de tredjeländer som erbjuder medlemsstatens medborgare motsvarande möjlighet.

Artikel 13

Särskilda villkor för praktikanter

1. Utöver de allmänna villkoren i artikel 7 ska sökanden, vad gäller inresa och vistelse för en tredjelandsmedborgare i praktiksyfte,

- a) uppvisa ett praktikavtal, som föreskriver teoretisk och praktisk utbildning, med en värdenhet. Medlemsstaterna får kräva att praktikavtalet har godkänts av den behöriga myndigheten och att de villkor som avtalet grundar sig på uppfyller de krav som fastställs i nationell rätt, kollektivavtal eller praxis i den berörda medlemsstaten. Praktikavtalet ska innehålla följande:
 - i) En beskrivning av praktikprogrammet, inbegripet utbildningsmålet eller utbildningsinslagen.
 - ii) Praktikens längd.
 - iii) Tjänstgörings- och handledningsförhållandena under praktiken.
 - iv) Tiderna för praktiktjänstgöringen.
 - v) Rättsförhållandet mellan praktikanten och värdenheten.
- b) styrka att tredjelandsmedborgaren har erhållit en examen från högre utbildning inom de två år som föregår ansökningsdatumet eller följer ett studieprogram som leder till en examen från högre utbildning,
- c) styrka, om medlemsstaten kräver det, att tredjelandsmedborgaren under vistelsen kommer att ha tillräckliga medel för att täcka kostnaderna för praktiken,
- d) styrka, om medlemsstaten kräver det, att tredjelandsmedborgaren har fått eller kommer att få språkutbildning så att tredjelandsmedborgaren kan förvärva de språkkunskaper som är nödvändiga för praktiken,
- e) styrka, om medlemsstaten kräver det, att värdenheten påtar sig ansvaret för tredjelandsmedborgaren under hela vistelsen på den berörda medlemsstatens territorium, särskilt när det gäller kostnaderna för uppehälle och logi,
- f) styrka, om medlemsstaten kräver det och om tredjelandsmedborgaren inkvarteras av värdenheten under hela sin vistelse, att inkvarteringen uppfyller de krav som den berörda medlemsstaten uppställt.

2. Medlemsstaterna får kräva att praktiken genomförs inom samma område och på samma kvalifikationsnivå som den examen från högre utbildning eller det studieprogram som avses i punkt 1 b.
3. Medlemsstaterna får kräva att värdenheten ska styrka att praktiken inte ersätter någon tjänst.
4. Medlemsstaterna får kräva, i enlighet med nationell rätt, att värdenheten skriftligen åtar sig att, om en praktikant olagligen stannar kvar på den berörda medlemsstatens territorium, ersätta de kostnader för vistelsen och återresan som betalats med offentliga medel. Värdenhetens ekonomiska ansvar ska upphöra senast sex månader efter det att praktikavtalet har löpt ut.

Artikel 14

Särskilda villkor för volontärer

1. Utöver de allmänna villkoren i artikel 7 ska sökanden, vad gäller inresa och vistelse för en tredjelandsmedborgare för deltagande i ett volontärprogram,
 - a) uppvisa ett avtal med värdenheten eller, om det föreskrivs i nationell rätt, med ett annat organ i den berörda medlemsstaten som ansvarar för det volontärprogram som tredjelandsmedborgaren deltar i. Avtalet ska innehålla
 - i) en beskrivning av volontärprogrammet,
 - ii) volontärprogrammets längd,
 - iii) tjänstgörings- och handledningsförhållandena för volontärprogrammet,
 - iv) tiderna för volontärtjänstgöringen,
 - v) uppgift om de medel som finns tillgängliga för att täcka kostnaderna för tredjelandsmedborgarens uppehälle och logi och en minimisumma fickpengar för hela vistelsen och,
 - vi) i förekommande fall, den utbildning tredjelandsmedborgaren kommer att få som hjälp för att kunna utföra volontärarbetet.
 - b) styrka, om medlemsstaten kräver det, och om tredjelandsmedborgaren inkvarteras av värdenheten under hela sin vistelse, att inkvarteringen uppfyller de krav som den berörda medlemsstaten uppställt,
 - c) styrka att värdenheten eller, om så föreskrivs i nationell rätt, ett annat organ som ansvarar för volontärprogrammet har tecknat en ansvarsförsäkring,
 - d) styrka, om medlemsstaten kräver det, att tredjelandsmedborgaren har fått eller kommer att få grundläggande utbildning i den medlemsstatens språk, historia och politiska och sociala strukturer.
2. Medlemsstaterna får fastställa en minimiålder och en maximiålder för tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse för att delta i ett volontärprogram utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för Europeisk volontärtjänst.
3. Volontärer som deltar i Europeisk volontärtjänst ska inte behöva förete bevis enligt punkt 1 c och, i förekommande fall, punkt 1 d.

Artikel 15

Godkännande av läroanstalter för högre utbildning, utbildningsanstalter, organisationer som ansvarar för ett volontärprogram eller enheter som tar emot praktikanter

1. Vid tillämpningen av detta direktiv får medlemsstaterna besluta att föreskriva ett godkännandeförfarande för läroanstalter för högre utbildning, utbildningsanstalter, organisationer som ansvarar för ett volontärprogram eller enheter som tar emot praktikanter.
2. Godkännandet ska vara förenligt med de förfaranden som föreskrivs i den berörda medlemsstatens nationella rätt eller administrativa praxis.

3. Om en medlemsstat beslutar att inrätta ett godkännandeförfarande i enlighet med punkterna 1 och 2 ska den tillhandahålla de berörda värdenheterna klar och tydlig information om bland annat villkoren och kriterierna för godkännande, godkännandets giltighetstid, konsekvenserna av bristande efterlevnad, inbegripet eventuella beslut om återkallelse eller icke-förlängning, samt om eventuella sanktioner.

Artikel 16

Särskilda villkor för au pairer

1. Utöver de allmänna villkoren i artikel 7 ska tredjelandsmedborgaren, vad gäller inresa och vistelse för en tredjelandsmedborgare för au pair-arbete,
 - a) uppvisa ett avtal mellan tredjelandsmedborgaren och värdfamiljen som fastställer tredjelandsmedborgarens rättigheter och skyldigheter som au pair, inbegripet specifikationer om de fickpengar som tredjelandsmedborgaren ska motta och lämpliga arrangemang som gör det möjligt för au pairen att följa kurser, samt det högsta antalet timmar för au pair-uppgifterna,
 - b) vara mellan 18 och 30 år; i undantagsfall får medlemsstaterna tillåta inresa och vistelse som au pair för en tredjelandsmedborgare vars ålder överstiger den högsta åldersgränsen,
 - c) styrka att värdfamiljen eller en organisation som förmedlar au pairer, om detta föreskrivs i nationell rätt, påtar sig ansvaret för tredjelandsmedborgaren under hela vistelsen på den berörda medlemsstatens territorium, särskilt när det gäller utgifter i samband med uppehälle, logi och olycksrisker.
2. Medlemsstaterna får kräva att den tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse som au pair styrker
 - a) grundläggande kunskaper i språket i den berörda medlemsstaten, eller
 - b) att tredjelandsmedborgaren har sekundärutbildning, yrkeskvalifikationer eller, i förekommande fall, uppfyller villkoren för att utöva ett reglerat yrke, i enlighet med nationell rätt.
3. Medlemsstaterna får besluta att utplacering av au pairer endast ska utföras av en organisation som förmedlar au pairer enligt de villkor som fastställs i nationell rätt.
4. Medlemsstaterna får kräva att medlemmarna i värdfamiljen är av annan nationalitet än den tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse för au pair-arbete och att de inte har några familjeband till den berörda tredjelandsmedborgaren.
5. Au pair-uppgifterna får inte omfatta mer än 25 timmars arbete per vecka. Au pairen ska vara befriad från au pair-arbete minst en dag per vecka.
6. Medlemsstaterna får fastställa ett lägsta belopp som ska betalas ut som fickpengar till au pairen.

KAPITEL III

TILLSTÅND OCH VISTESENS VARAKTIGHET

Artikel 17

Tillstånd

1. När tillståndet har formen av ett uppehållstillstånd ska medlemsstaterna använda den modell som anges i förordning (EG) nr 1030/2002 och ange någon av beteckningarna "forskare", "studerande", "elev", "praktikant", "volontär" och "au pair" på uppehållstillståndet.
2. När tillståndet utfärdats i form av en visering för längre vistelse ska medlemsstaterna under rubriken "anmärkningar" på viseringsmärket föra in en hänvisning som anger att handlingen är utfärdad till en "forskare", "studerande", "elev", "praktikant", "volontär" eller "au pair".

3. För forskare och studerande som kommer till unionen inom ramen för ett särskilt unionsprogram eller multilateralt program som innefattar rörlighetsåtgärder, eller ett avtal mellan två eller flera erkända läroanstalter för högre utbildning, ska tillståndet hänvisa till det särskilda programmet eller avtalet.

4. När tillståndet för rörlighet för längre vistelse utfärdas till forskare i form av uppehållstillstånd ska medlemsstaterna använda det format som anges i förordning (EG) nr 1030/2002 och ange "forskare-rörlighet" på uppehållstillståndet. När tillståndet för rörlighet för längre vistelse utfärdas till en forskare i form av en visering för längre vistelse ska medlemsstaterna ange "forskare-rörlighet" under rubriken "anmärkningar" på viseringsmärket.

Artikel 18

Tillståndets giltighetstid

1. Giltighetstiden för ett tillstånd för forskare ska vara minst ett år, eller lika lång som mottagningsavtalets giltighetstid om denna är kortare. Tillståndet ska förlängas förutsatt att artikel 21 inte är tillämplig.

Giltighetstiden för tillståndet för forskare som omfattas av unionsprogram eller multilaterala program som innefattar rörlighetsåtgärder ska vara minst två år, eller lika lång som mottagningsavtalets giltighetstid om denna är kortare. Om de allmänna villkoren i artikel 7 inte är uppfyllda för de två åren eller för hela mottagningsavtalets giltighetstid, tillämpas första stycket i denna punkt. Medlemsstaterna ska behålla rätten att kontrollera att de grunder för återkallelse som anges i artikel 21 inte är tillämpliga.

2. Giltighetstiden för ett tillstånd för studerande ska vara minst ett år eller lika lång som studietiden om denna är kortare. Tillståndet ska förlängas förutsatt att artikel 21 inte är tillämplig.

Giltighetstiden för tillståndet för studerande vilka omfattas av unionsprogram eller multilaterala program som innefattar rörlighetsåtgärder, eller av ett avtal mellan två eller flera läroanstalter för högre utbildning, ska vara minst två år, eller lika lång som studietiden om denna är kortare. Om de allmänna villkoren i artikel 7 inte är uppfyllda för de två åren eller hela studietiden, tillämpas första stycket i denna punkt. Medlemsstaterna ska behålla rätten att kontrollera att de grunder för återkallelse som anges i artikel 21 inte är tillämpliga.

3. Medlemsstaterna får bestämma att den totala längden på vistelser i studiesyfte inte får överstiga den maximala längden för studier enligt nationell rätt.

4. Giltighetstiden för ett tillstånd för elever ska vara lika lång som elevutbytesprogrammet eller utbildningsprojektet om detta är kortare än ett år, eller uppgå till högst ett år. Medlemsstaterna får besluta att tillåta att tillståndet förlängs en gång för den tidsperiod som behövs för att fullfölja elevutbytesprogrammet eller utbildningsprojektet förutsatt att artikel 21 inte är tillämplig.

5. Giltighetstiden för ett tillstånd för au pairer ska vara lika lång som giltighetstiden för avtalet mellan au pairen och värdfamiljen om denna är kortare än ett år, eller uppgå till högst ett år. Medlemsstaterna får besluta att tillåta att tillståndet förlängs en gång med högst sex månader efter motiverad begäran från värdfamiljen, förutsatt att artikel 21 inte är tillämplig.

6. Giltighetstiden för ett tillstånd för praktikanter ska vara lika lång som praktikavtalets giltighetstid om denna är kortare än sex månader, eller uppgå till högst sex månader. Om avtalets giltighetstid överstiger sex månader, får tillståndets giltighetstid motsvara den berörda perioden i enlighet med medlemsstatens nationella rätt.

Medlemsstaterna får besluta att tillåta att tillståndet förlängs en gång med den tidsperiod som behövs för att fullfölja praktiken förutsatt att artikel 21 inte är tillämplig.

7. Giltighetstiden för ett tillstånd för volontärer ska vara lika lång som giltighetstiden för det avtal som avses i artikel 14.1 a om denna är kortare än ett år, eller uppgå till högst ett år. Om avtalets giltighetstid överstiger ett år, får tillståndets giltighetstid motsvara den berörda perioden i enlighet med medlemsstatens nationella rätt.

8. Medlemsstaterna får bestämma att tillståndets giltighetstid inte får överstiga resehandlingens i de fall då giltighetstiden för en tredjelandsmedborgares resehandling är kortare än ett år, eller kortare än två år i de fall som avses i punkterna 1 och 2.

9. I fall där medlemsstaterna tillåter inresa och vistelse under det första året på grundval av en visering för längre vistelse ska en ansökan om uppehållstillstånd lämnas in innan viseringen för längre vistelse löper ut. Upphållstillståndet ska utfärdas förutsatt att artikel 21 inte är tillämplig.

Artikel 19

Ytterligare uppgifter

1. Medlemsstaterna får ange ytterligare uppgifter i pappersformat eller lagra sådana uppgifter i elektroniskt format i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt a 16 i bilagan till den förordningen. Dessa uppgifter får avse den studerandes vistelse och, i fall som omfattas av artikel 24 i detta direktiv, den studerandes ekonomiska verksamhet, och innehålla framför allt den fullständiga förteckningen över de medlemsstater som forskaren eller den studerande avser att resa till inom ramen för rörlighet, eller relevanta uppgifter om ett specifikt unionsprogram eller multilateralt program som innefattar rörlighetsåtgärder eller ett avtal mellan två eller flera läroanstalter för högre utbildning.

2. Medlemsstaterna får också föreskriva att de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel ska anges på viseringen för längre vistelse i enlighet med punkt 12 i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1683/95 ⁽¹⁾.

KAPITEL IV

GRUNDER FÖR AVSLAG PÅ ANSÖKAN OM, ÅTERKALLELSE AV ELLER BESLUT ATT INTE FÖRLÄNGA TILLSTÅND

Artikel 20

Grunder för avslag

1. Medlemsstaterna ska avslå en ansökan i följande fall:

- a) Om de allmänna villkoren i artikel 7 eller de relevanta särskilda villkoren i artiklarna 8, 11, 12, 13, 14 eller 16 inte är uppfyllda.
- b) Om de uppvisade handlingarna har erhållits på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende.
- c) Om den berörda medlemsstaten endast tillåter inresa och vistelse via en godkänd värdenhet och värdenheten inte är godkänd.

2. Medlemsstaterna får avslå en ansökan i följande fall:

- a) Om värdenheten, ett annat organ som avses i artikel 14.1 a, en sådan tredje part som avses i artikel 12.1 d, värdfamiljen eller den organisation som förmedlar au pairer inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor.
- b) I tillämpliga fall, om de anställningsvillkor som följer av nationell rätt eller kollektivavtal eller praxis i den berörda medlemsstaten inte uppfylls av den värdenhet eller värdfamilj som kommer att anställa tredjelandsmedborgaren.
- c) Om värdenheten, ett annat organ som avses i artikel 14.1 a, en sådan tredje part som avses i artikel 12.1 d, värdfamiljen eller den organisation som förmedlar au pairer har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete eller olaglig anställning.
- d) Om värdenheten har inrättats eller drivs huvudsakligen för att underlätta inresa för tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv.
- e) I tillämpliga fall, om värdenhetens verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet.
- f) Om medlemsstaten har bevis eller allvarliga och objektiva skäl för att fastställa att tredjelandsmedborgarens vistelse skulle avse andra ändamål än de för vilka han eller hon ansöker om inresa och vistelse.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1).

3. Om en tredjelandsmedborgare ansöker om inresa och vistelse för att ingå ett anställningsförhållande i en medlemsstat får den medlemsstaten kontrollera huruvida tjänsten i fråga kan besättas med medborgare i den medlemsstaten eller med andra unionsmedborgare, eller med tredjelandsmedborgare som lagligen vistas i den medlemsstaten, och får i sådana fall avslå ansökan. Denna punkt ska tillämpas utan att det påverkar principen om företräde för unionsmedborgare såsom den uttrycks i de relevanta bestämmelserna i relevanta anslutningsakter.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska alla beslut att avslå en ansökan fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Artikel 21

Grunder för återkallelse av eller beslut att inte förlänga ett tillstånd

1. Medlemsstaterna ska återkalla eller, i tillämpliga fall, besluta att inte förlänga ett tillstånd i följande fall:

- a) Om tredjelandsmedborgaren inte längre uppfyller de allmänna villkoren i artikel 7, med undantag av artikel 7.6, de relevanta särskilda villkoren i artiklarna 8, 11, 12, 13, 14 och 16 eller villkoren i artikel 18.
- b) Om de uppvisade tillstånden eller handlingarna har erhållits på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende.
- c) Om den berörda medlemsstaten endast tillåter inresa via en godkänd värdenhet och värdenheten inte är godkänd.
- d) Om tredjelandsmedborgaren vistas i landet för andra ändamål än de för vilka tredjelandsmedborgarens tillstånd utfärdades.

2. Medlemsstaterna får återkalla eller besluta att inte förlänga ett tillstånd i följande fall:

- a) Om värdenheten, ett annat organ som avses i artikel 14.1 a, en sådan tredje part som avses i artikel 12.1 d, värdfamiljen eller den organisation som förmedlar au pairer inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor.
- b) I tillämpliga fall, om de anställningsvillkor som följer av nationell rätt eller kollektivavtal eller praxis i den berörda medlemsstaten inte uppfylls av den värdenhet eller den värdfamilj som anställt tredjelandsmedborgaren.
- c) Om värdenheten eller ett annat organ som avses i artikel 14.1 a eller en sådan tredje part som avses i artikel 12.1 d, värdfamiljen eller den organisation som förmedlar au pairer har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete eller olaglig anställning.
- d) Om värdenheten har inrättats eller drivs huvudsakligen för att underlätta inresa för tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv.
- e) I tillämpliga fall, om värdenhetens verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller om det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet.
- f) När det gäller studerande, om de tidsfrister som gäller för tillträde till ekonomisk verksamhet enligt artikel 24 inte iakttas eller den studerande inte gör godtagbara framsteg inom de relevanta studierna i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.

3. I händelse av återkallelse får en medlemsstat samråda med värdenheten när den bedömer huruvida det föreligger en sådan brist på framsteg inom de relevanta studierna som avses i punkt 2 f.

4. Medlemsstaterna får återkalla eller besluta att inte förlänga ett tillstånd av hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan.

5. Om en tredjelandsmedborgare ansöker om förlängning av tillståndet för att ingå eller fortsätta ett anställningsförhållande i en medlemsstat, med undantag för forskare som fortsätter anställningsförhållandet med samma värdenhet, får den medlemsstaten kontrollera huruvida tjänsten i fråga kan besättas med medborgare i den medlemsstaten eller med andra unionsmedborgare, eller med tredjelandsmedborgare som är varaktigt bosatta i den medlemsstaten, och får i sådana fall avslå ansökan om förlängning av tillståndet. Denna punkt ska tillämpas utan att det påverkar principen om företräde för unionsmedborgare såsom den uttrycks i de relevanta bestämmelserna i relevanta anslutningsakter.

6. Om en medlemsstat avser att återkalla eller att inte förlänga tillståndet för en studerande i enlighet med punkt 2 a, c, d eller e, ska den studerande ha rätt att ge in en ansökan om att bli mottagen av en annan läroanstalt för högre utbildning för ett likvärdigt studieprogram i syfte att göra det möjligt att slutföra studierna. Den studerande ska ha rätt att vistas på den berörda medlemsstatens territorium fram till dess att de behöriga myndigheterna har fattat ett beslut om ansökan.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska alla beslut att återkalla ett tillstånd eller att avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen.

KAPITEL V

RÄTTIGHETER

Artikel 22

Likabehandling

1. Forskare ska ha rätt till likabehandling i förhållande till medborgarna i den berörda medlemsstaten enligt artikel 12.1 och 12.4 i direktiv 2011/98/EU.
2. Medlemsstaterna får när det gäller forskare begränsa rätten till likabehandling
 - a) enligt artikel 12.1 c i direktiv 2011/98/EU, genom att undanta stipendier, studiebidrag och studielån eller andra bidrag och lån,
 - b) enligt artikel 12.1 e i direktiv 2011/98/EU, genom att inte bevilja familjeförmåner till forskare som har fått tillstånd att vistas på den berörda medlemsstatens territorium under en period som inte överstiger sex månader,
 - c) enligt artikel 12.1 f i direktiv 2011/98/EU, genom att begränsa dess tillämpning till fall där den registrerade eller stadigvarande hemvisten för de familjemedlemmar för vilka forskaren ansöker om förmåner ligger inom den berörda medlemsstatens territorium,
 - d) enligt artikel 12.1 g i direktiv 2011/98/EU, genom att begränsa tillgången till bostäder.
3. Praktikanter, volontärer och au pairer som är i ett anställningsförhållande i den berörda medlemsstaten, liksom studerande, ska ha rätt till likabehandling i förhållande till medborgarna i den berörda medlemsstaten enligt artikel 12.1 och 12.4 i direktiv 2011/98/EU med förbehåll för de begränsningar som föreskrivs i artikel 12.2 i det direktivet.
4. Praktikanter, volontärer och au pairer som inte anses vara i ett anställningsförhållande i den berörda medlemsstaten, liksom elever, ska ha rätt till likabehandling vad gäller tillgång till varor och tjänster och tillhandahållande av varor och tjänster som är tillgängliga för allmänheten, i enlighet med nationell rätt, samt, i tillämpliga fall, vad gäller erkännande av examensbevis, utbildningsbevis och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.

Medlemsstaterna får besluta att inte bevilja dem likabehandling vad gäller förfaranden för att erhålla bostad och/eller tjänster som tillhandahålls av offentliga arbetsförmedlingar i enlighet med nationell rätt.

Artikel 23

Undervisning som ges av forskare

Forskare får, utöver att bedriva forskningsverksamhet, undervisa i enlighet med nationell rätt. Medlemsstaterna får fastställa ett högsta antal timmar eller dagar för undervisningen.

Artikel 24

Studerandes ekonomiska verksamhet

1. Vid sidan av studierna och under förutsättning att de regler och villkor som gäller för den relevanta verksamheten i den berörda medlemsstaten iakttas, ska de studerande ha rätt att ta anställning och kan få rätt att bedriva verksamhet som egenföretagare om inte annat följer av de begränsningar som föreskrivs i punkt 3.
2. Vid behov ska medlemsstaterna i förväg bevilja de studerande och/eller arbetsgivarna tillstånd i enlighet med nationell rätt.
3. Varje medlemsstat ska fastställa det högsta antalet timmar per vecka, eller det högsta antalet dagar eller månader per år, som sådan verksamhet får bedrivas, vilket inte får vara mindre än 15 timmar per vecka eller motsvarande i antal dagar eller månader per år. Läget på arbetsmarknaden i den berörda medlemsstaten får beaktas.

Artikel 25

Vistelse för forskare och studerande i syfte att söka arbete eller driva företagsverksamhet

1. Efter att ha slutfört sin forskning eller sina studier ska forskare och studerande ha möjlighet att vistas på territoriet i den medlemsstat som utfärdat tillstånd enligt artikel 17, på grundval av det uppehållstillstånd som avses i punkt 3 i denna artikel, under en period på minst nio månader för att söka anställning eller etablera ett företag.
2. Medlemsstaterna får besluta att fastställa en lägsta studienivå som de studerande ska ha uppnått för att denna artikel ska kunna tillämpas på dem. Denna nivå ska inte vara högre än nivå 7 i den europeiska referensramen för kvalifikationer ⁽¹⁾.
3. För vistelse som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna, efter ansökan från forskaren eller den studerande, utfärda ett uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgaren i enlighet med förordning (EG) nr 1030/2002 om villkoren i artikel 7.1 a, c, d och e, artikel 7.6 och, i tillämpliga fall, artikel 7.2 i detta direktiv fortfarande är uppfyllda. Medlemsstaterna ska för forskare kräva en bekräftelse från forskningsorganet på att forskningsverksamheten slutförts eller, för studerande, examensbevis från högre utbildning, utbildningsbevis eller annat bevis på formella kvalifikationer. I tillämpliga fall, och om bestämmelserna i artikel 26 fortfarande är uppfyllda, ska det uppehållstillstånd som avses i den artikeln förlängas i enlighet med detta.
4. Medlemsstaterna får avslå en ansökan enligt denna artikel i följande fall:
 - a) Om villkoren i punkt 3 och, i tillämpliga fall, punkterna 2 och 5 inte är uppfyllda.
 - b) Om de uppvisade handlingarna har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende.
5. Medlemsstaterna får kräva att en ansökan enligt denna artikel som lämnas in av forskaren eller den studerande och, i förekommande fall, forskarens familjemedlemmar, ska lämnas in minst 30 dagar innan det tillstånd som utfärdats enligt artikel 17 eller 26 löper ut.
6. Om examensbevis från högre utbildning, utbildningsbevis eller annat bevis på formella kvalifikationer, eller bekräftelsen från forskningsorganet om att forskningsverksamheten har slutförts, inte finns tillgängliga innan det tillstånd som har utfärdats enligt artikel 17 löper ut, och alla övriga villkor är uppfyllda, ska medlemsstaten tillåta tredjelandsmedborgaren att vistas på dess territorium i syfte att lägga fram sådan bevisning inom skälig tid i enlighet med nationell rätt.
7. När det har förflutit minst tre månader från det att den berörda medlemsstaten utfärdat uppehållstillståndet enligt denna artikel får medlemsstaten kräva att tredjelandsmedborgare ska styrka att de har en verklig möjlighet att få anställning eller etablera ett företag.

Medlemsstaterna får kräva att den anställning som tredjelandsmedborgaren söker eller den företagsverksamhet som han eller hon är i färd med att etablera motsvarar nivån på den forskning eller de studier som slutförts.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande (EUT C 111, 6.5.2008, s. 1).

8. Om villkoren i punkt 3 eller 7 inte längre uppfylls får en medlemsstat återkalla uppehållstillståndet för tredjelandsmedborgaren och, i förekommande fall, hans eller hennes familjemedlemmar i enlighet med nationell rätt.

9. Andra medlemsstater får tillämpa denna artikel på forskare och, i förekommande fall, forskarens familjemedlemmar eller studerande som vistas eller har vistats i den berörda andra medlemsstaten i enlighet med artikel 28, 29, 30 eller 31.

Artikel 26

Forskares familjemedlemmar

1. För att ge forskares familjemedlemmar möjlighet att ansluta sig till forskaren i den första medlemsstaten eller, vid rörlighet för längre vistelse, i den andra medlemsstaten, ska medlemsstaterna tillämpa bestämmelserna i direktiv 2003/86/EG med de undantag som föreskrivs i denna artikel.

2. Med avvikelse från artiklarna 3.1 och 8 i direktiv 2003/86/EG ska beviljande av uppehållstillstånd för familjemedlemmar inte göras beroende av kravet att forskaren ska ha välgrundade utsikter att få ett permanent uppehållstillstånd och ha vistats i landet under en viss minimiperiod.

3. Med avvikelse från artikel 4.1 sista stycket och artikel 7.2 i direktiv 2003/86/EG får de kriterier för integration och integrationsåtgärder som avses där tillämpas först efter det att de berörda personerna har beviljats uppehållstillstånd.

4. Med avvikelse från artikel 5.4 första stycket i direktiv 2003/86/EG ska en medlemsstat, om villkoren för familjeåterförening är uppfyllda, bevilja uppehållstillstånd för familjemedlemmarna inom 90 dagar från den dag då den fullständiga ansökan lämnades in. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten ska behandla ansökan för familjemedlemmarna samtidigt med ansökan om inresa och vistelse eller om rörlighet för längre vistelse för forskaren i de fall då ansökan för familjemedlemmarna lämnas in samtidigt. Uppehållstillståndet för familjemedlemmar ska beviljas endast om det utfärdats ett tillstånd till forskaren enligt artikel 17.

5. Med avvikelse från artikel 13.2 och 13.3 i direktiv 2003/86/EG ska giltighetstiden för familjemedlemmars uppehållstillstånd i regel upphöra den dag då forskarens tillstånd löper ut. Detta ska i tillämpliga fall innefatta tillstånd som utfärdats till forskaren i syfte att söka arbete eller driva företag i enlighet med artikel 25. Medlemsstaten får kräva att giltighetstiden för familjemedlemmarnas resehandlingar minst omfattar den planerade vistelsens längd.

6. Med avvikelse från artikel 14.2 andra meningen i direktiv 2003/86/EG ska den första medlemsstaten eller, vid rörlighet för längre vistelse, den andra medlemsstaten inte tillämpa någon tidsfrist med avseende på tillträde till arbetsmarknaden för familjemedlemmar, utom vid exceptionella omständigheter såsom särskilt hög arbetslöshet.

KAPITEL VI

RÖRLIGHET MELLAN MEDLEMSSTATER

Artikel 27

Rörlighet inom EU

1. En tredjelandsmedborgare som innehar ett giltigt tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten för studier inom ramen för ett unionsprogram eller ett multilateralt program med rörlighetsåtgärder eller ett avtal mellan två eller flera läroanstalter för högre utbildning, eller för forskningsändamål, får resa in och vistas i en eller flera andra medlemsstater för att bedriva en del av studierna eller forskningen där på grundval av det tillståndet och en giltig resehandling enligt villkoren i artiklarna 28, 29 och 31 om inte annat följer av artikel 32.

2. Under tiden för den rörlighet som avses i punkt 1 får forskare, utöver forskningen, undervisa, och studerande får utöver studierna arbeta, i en eller flera andra medlemsstater i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 23 respektive 24.

3. Om en forskare flyttar till en andra medlemsstat i enlighet med artikel 28 eller 29 ska familjemedlemmar som innehar ett uppehållstillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 26 tillåtas följa med forskaren inom ramen för forskarens rörlighet på de villkor som fastställs i artikel 30.

Artikel 28

Forskarens rörlighet för kortare vistelse

1. Forskare som innehar ett giltigt tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten ska ha rätt att vistas i en eller flera andra medlemsstater under en period av högst 180 dagar under en 360-dagarsperiod per medlemsstat i syfte att bedriva en del av sin forskning vid ett forskningsorgan, med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.

2. Den andra medlemsstaten får kräva att forskaren, forskningsorganet i den första medlemsstaten eller forskningsorganet i den andra medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten och i den andra medlemsstaten om forskarens avsikt att bedriva en del av forskningen vid forskningsorganet i den andra medlemsstaten.

I sådana fall ska den andra medlemsstaten tillåta att underrättelsen sker antingen

- a) i samband med ansökan i den första medlemsstaten, om rörligheten till den andra medlemsstaten redan planerats i det skedet, eller
- b) efter det att forskaren beviljats inresa i den första medlemsstaten, så snart den planerade rörligheten till den andra medlemsstaten är känd.

3. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 a, och om den andra medlemsstaten inte har framfört några invändningar till den första medlemsstaten i enlighet med punkt 7, får forskarens rörlighet till den andra medlemsstaten äga rum när som helst inom tillståndets giltighetstid.

4. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 b får rörligheten inledas omedelbart efter eller när som helst efter underrättelsen till den andra medlemsstaten, inom tillståndets giltighetstid.

5. Underrättelsen ska omfatta den giltiga resehandlingen enligt artikel 7.1 a och det giltiga tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten och som täcker rörlighetsperioden.

6. Den andra medlemsstaten får kräva att underrättelsen ska omfatta översändande av följande handlingar och uppgifter:

- a) Det mottagningsavtal som ingåtts i den första medlemsstaten enligt artikel 10 eller, om den andra medlemsstaten kräver det, ett mottagningsavtal som ingåtts med ett forskningsorgan i den andra medlemsstaten.
- b) Rörlighetens planerade längd inklusive datum för dess början och slut om detta inte framgår av mottagningsavtalet.
- c) Bevis som styrker att forskaren har en sjukförsäkring som täcker alla de risker som medborgarna i den berörda medlemsstaten normalt har täckning för enligt vad som föreskrivs i artikel 7.1 c.
- d) Bevis som styrker att forskaren under sin vistelse kommer att ha tillräckliga medel för att bekosta sitt uppehälle utan att behöva ta den berörda medlemsstatens sociala biståndssystem i anspråk, enligt vad som föreskrivs i artikel 7.1 e, liksom kostnaderna för resan till den första medlemsstaten i de fall som avses i artikel 32.4 b.

Den andra medlemsstaten får kräva att den som lämnar underrättelsen före rörlighetens början uppger den berörda forskarens adress på den andra medlemsstatens territorium.

Den andra medlemsstaten får kräva att den som lämnar underrättelsen ger in handlingarna på ett av den medlemsstatens officiella språk eller på något av unionens officiella språk, vilket fastställs av den medlemsstaten.

7. Den andra medlemsstaten får, inom 30 dagar efter det att den mottagit en fullständig underrättelse som avses i punkt 2, invända mot rörligheten för forskaren till dess territorium om

- a) de villkor som anges i punkt 5 eller, i förekommande fall, punkt 6 inte är uppfyllda,
- b) någon av de grunder för avslag som anges i artikel 20.1 b eller c eller 20.2 är tillämplig,
- c) vistelsens maximala längd enligt punkt 1 har nåtts.

8. Forskare som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan får inte tillåtas att resa in i eller vistas på den andra medlemsstatens territorium.
9. De behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten ska utan dröjsmål skriftligen informera de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten, och den som lämnat underrättelsen, om att de invänder mot rörligheten. Om den andra medlemsstaten invänder mot rörligheten i enlighet med punkt 7 och rörligheten ännu inte har ägt rum ska forskaren inte tillåtas bedriva delar av sin forskning vid forskningsorganet i den andra medlemsstaten. Om rörligheten redan har ägt rum tillämpas artikel 32.4.
10. När tidsfristen för invändningar har löpt ut får den andra medlemsstaten utfärda en handling till forskaren där det intygas att han eller hon har rätt att vistas på medlemsstatens territorium och utöva de rättigheter som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 29

Forskares rörlighet för längre vistelse

1. Vad gäller forskare som innehar ett giltigt tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten och som har för avsikt att vistas i en eller flera andra medlemsstater under en period på mer än 180 dagar per medlemsstat, i syfte att bedriva en del av sin forskning vid ett forskningsorgan, ska den andra medlemsstaten antingen
 - a) tillämpa artikel 28 och tillåta forskaren att vistas på dess territorium på grundval av och under giltighetstiden för det tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten, eller
 - b) tillämpa det förfarande som föreskrivs i punkterna 2–7.

Den andra medlemsstaten får fastställa en längsta rörlighetsperiod för längre vistelse för en forskare som inte får vara kortare än 360 dagar.

2. Om en ansökan om rörlighet för längre vistelse har lämnats in gäller följande:
 - a) Den andra medlemsstaten får kräva att forskaren, forskningsorganet i den första medlemsstaten eller forskningsorganet i den andra medlemsstaten översänder följande handlingar:
 - i) En giltig resehandling enligt artikel 7.1 a och ett giltigt tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten.
 - ii) Bevis för att forskaren har en sjukförsäkring som täcker alla de risker som medborgarna i den berörda medlemsstaten normalt har täckning för enligt vad som föreskrivs i artikel 7.1 c.
 - iii) Bevis för att forskaren under sin vistelse kommer att ha tillräckliga medel för att bekosta sitt uppehälle utan att behöva ta den berörda medlemsstatens sociala biståndssystem i anspråk, enligt vad som föreskrivs i artikel 7.1 e, liksom kostnaderna för resan till den första medlemsstaten i de fall som avses i artikel 32.4 b.
 - iv) Det mottagningsavtal som ingåtts i den första medlemsstaten enligt artikel 10 eller, om den andra medlemsstaten kräver det, ett mottagningsavtal som ingåtts med forskningsorganet i den andra medlemsstaten.
 - v) Rörlighetens planerade längd inklusive datum för dess början och slut, om detta inte framgår av någon av de handlingar som sökanden gett in.

Den andra medlemsstaten får kräva att sökanden uppger den berörda forskarens adress på medlemsstatens territorium. Om det enligt den andra medlemsstatens nationella rätt krävs att en adress uppges vid tidpunkten för ansökan och den berörda forskaren ännu inte känner till sin kommande adress, ska den medlemsstaten godkänna en tillfällig adress. Om så är fallet ska forskaren uppge sin fasta adress senast vid tidpunkten för utfärdandet av tillståndet för rörlighet för längre vistelse.

Den andra medlemsstaten får kräva att sökanden ger in handlingarna på ett av den medlemsstatens officiella språk eller på något av unionens officiella språk, vilket fastställs av den medlemsstaten.

- b) Den andra medlemsstaten ska fatta beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse och skriftligen underrätta sökanden om beslutet så snart som möjligt, dock senast 90 dagar från dagen då den fullständiga ansökan lämnades in till de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten.
- c) Det ska inte krävas att forskaren lämnar medlemsstaternas territorium för att lämna in ansökan, och något krav på visering ska inte ställas.

- d) Forskaren ska tillåtas bedriva en del av forskningen vid forskningsorganet i den andra medlemsstaten fram till dess att ett beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse har fattats av de behöriga myndigheterna, förutsatt att
- i) varken den period som avses i artikel 28.1 eller giltighetstiden för det tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten har löpt ut, och att
 - ii) om den andra medlemsstaten kräver det, den fullständiga ansökan har lämnats in till den andra medlemsstaten minst 30 dagar innan rörligheten för längre vistelse för forskaren inleds.
- e) En ansökan om rörlighet för längre vistelse får inte lämnas in vid samma tidpunkt som en underrättelse om rörlighet för kortare vistelse. Om behovet av rörlighet för längre vistelse uppstår efter det att forskarens rörlighet för kortare vistelse har inletts, får den andra medlemsstaten begära att ansökan om rörlighet för längre vistelse lämnas in minst 30 dagar före utgången av perioden av rörlighet för kortare vistelse.
3. Den andra medlemsstaten får avslå en ansökan om rörlighet för längre vistelse om
- a) de villkor som anges i punkt 2 a inte är uppfyllda,
 - b) någon av de grunder för avslag som anges i artikel 20, med undantag av artikel 20.1 a, är tillämplig,
 - c) forskarens tillstånd i den första medlemsstaten löper ut under förfarandet,
 - d) i tillämpliga fall, vistelsens maximala längd enligt punkt 1 andra stycket har nåtts.
4. Forskare som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan får inte tillåtas att resa in i eller vistas på den andra medlemsstatens territorium.
5. Om den andra medlemsstaten fattar ett positivt beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med punkt 2 i denna artikel ska det utfärdas ett tillstånd till forskaren i enlighet med artikel 17.4. Den andra medlemsstaten ska informera de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten när ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdas.
6. Den andra medlemsstaten får återkalla tillståndet för rörlighet för längre vistelse om
- a) de villkor som anges i punkt 2 a eller punkt 4 i denna artikel inte, eller inte längre, är uppfyllda,
 - b) någon av de grunder för återkallelse av ett tillstånd som anges i artikel 21, med undantag av artikel 21.1 a, 21.2 f, 21.3, 21.5 och 21.6, är tillämplig.
7. När en medlemsstat fattar beslut om rörlighet för längre vistelse tillämpas artikel 34.2–34.5.

Artikel 30

Rörlighet för forskares familjemedlemmar

1. Familjemedlemmar till forskare som innehar ett giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten ska ha rätt att resa in och vistas i en eller flera andra medlemsstater för att följa med forskaren.
2. Om den andra medlemsstaten tillämpar det underrättelseförfarande som avses i artikel 28.2 ska den kräva att följande handlingar och uppgifter översänds:
- a) De handlingar och uppgifter som krävs enligt artikel 28.5 och 28.6 b, c och d avseende de familjemedlemmar som följer med forskaren.
 - b) Bevis som styrker att familjemedlemmen har vistats i den första medlemsstaten i egenskap av forskarens familjemedlem i enlighet med artikel 26.

Den andra medlemsstaten får kräva att den som lämnar underrättelsen ger in handlingarna på ett av den medlemsstatens officiella språk eller på något av unionens officiella språk, vilket fastställs av den medlemsstaten.

Den andra medlemsstaten får invända mot familjemedlemmens rörlighet till dess territorium om villkoren i första stycket inte är uppfyllda. Artikel 28.7 b och c samt 28.9 ska tillämpas på dessa familjemedlemmar på motsvarande sätt.

3. Om den andra medlemsstaten tillämpar det förfarande som avses i artikel 29.1 b ska en ansökan lämnas in av forskaren eller av forskarens familjemedlemmar till de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten. Den andra medlemsstaten ska kräva att sökanden översänder följande handlingar och uppgifter vad gäller familjemedlemmarna:

- a) De handlingar och uppgifter som krävs enligt artikel 29.2 a i, ii, iii och v, avseende de familjemedlemmar som följer med forskaren.
- b) Bevis som styrker att familjemedlemmen har varit bosatt i den första medlemsstaten i egenskap av forskarens familjemedlem i enlighet med artikel 26.

Den andra medlemsstaten får kräva att sökanden ger in handlingarna på ett av den medlemsstatens officiella språk eller på något av unionens officiella språk, vilket fastställs av den medlemsstaten.

Den andra medlemsstaten får avslå familjemedlemmens ansökan om rörlighet för längre vistelse till dess territorium om villkoren i första stycket inte är uppfyllda. Artikel 29.2 b och c, 29.3 b, c och d, 29.5, 29.6 b och 29.7 ska gälla för dessa familjemedlemmar på motsvarande sätt.

Giltigheten för familjemedlemmarnas tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska i regel upphöra den dag då det tillstånd som den andra medlemsstaten utfärdat till forskaren löper ut.

Familjemedlemmars tillstånd för rörlighet för längre vistelse får återkallas och en ansökan om förlängning av ett sådant tillstånd får avslås, om tillståndet för rörlighet för längre vistelse för den forskare som de medföljer återkallas eller en ansökan om att förlänga detta avslås och familjemedlemmarna inte har en självständig rätt till uppehållstillstånd.

4. Familjemedlemmar som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerheten eller folkhälsan får inte tillåtas att resa in i eller vistas på den andra medlemsstatens territorium.

Artikel 31

Rörlighet för studerande

1. Studerande som innehar ett giltigt tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten och som omfattas av ett unionsprogram eller ett multilateralt program med rörlighetsåtgärder eller av ett avtal mellan två eller flera läroanstalter för högre utbildning ska ha rätt till inresa och vistelse i syfte att bedriva en del av sina studier vid en läroanstalt för högre utbildning i en eller flera andra medlemsstater för en period på upp till 360 dagar per medlemsstat med förbehåll för de villkor som anges i punkterna 2–10.

Studerande som inte omfattas av ett unionsprogram eller ett multilateralt program med rörlighetsåtgärder eller av ett avtal mellan två eller flera läroanstalter för högre utbildning ska lämna in en ansökan om tillstånd för inresa och vistelse i en andra medlemsstat för att bedriva en del av studierna vid en läroanstalt för högre utbildning i enlighet med artiklarna 7 och 11.

2. Den andra medlemsstaten får kräva att läroanstalten för högre utbildning i den första medlemsstaten, läroanstalten för högre utbildning i den andra medlemsstaten eller den studerande ska underrätta de behöriga myndigheterna i den första och den andra medlemsstaten om den studerandes avsikt att bedriva en del av sina studier vid läroanstalten för högre utbildning i den andra medlemsstaten.

I sådana fall ska den andra medlemsstaten tillåta att underrättelsen sker antingen

- a) i samband med ansökan i den första medlemsstaten, om rörligheten till den andra medlemsstaten redan planerats i det skedet, eller
- b) efter det att den studerande beviljats inresa och vistelse i den första medlemsstaten, så snart den planerade rörligheten till den andra medlemsstaten är känd.

3. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 a, och om den andra medlemsstaten inte har framfört några invändningar till den första medlemsstaten i enlighet med punkt 7, får den studerandes rörlighet till den andra medlemsstaten äga rum när som helst under tillståndets giltighetstid.

4. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 b, och om den andra medlemsstaten inte har framfört några skriftliga invändningar mot den studerandes rörlighet i enlighet med punkterna 7 och 9 anses rörligheten godkänd och får äga rum i den andra medlemsstaten.

5. Underrättelsen ska omfatta den giltiga resehandlingen enligt artikel 7.1 a och det giltiga tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten och som täcker den totala rörlighetsperioden.
6. Den andra medlemsstaten får kräva att underrättelsen ska omfatta översändande av följande handlingar och uppgifter:
 - a) Bevis som styrker att den studerande bedriver en del av sina studier i den andra medlemsstaten inom ramen för ett unionsprogram eller ett multilateralt program med rörlighetsåtgärder eller ett avtal mellan två eller flera läroanstalter för högre utbildning, och bevis som styrker att den studerande har antagits vid en läroanstalt för högre utbildning i den andra medlemsstaten.
 - b) Rörlighetens planerade längd, inklusive datum för dess början och slut, om detta inte angetts enligt led a.
 - c) Bevis som styrker att den studerande har en sjukförsäkring som täcker alla de risker som medborgare i den berörda medlemsstaten normalt har täckning för enligt vad som föreskrivs i artikel 7.1 c.
 - d) Bevis som styrker att den studerande under vistelsen kommer att ha tillräckliga medel för att bekosta sitt uppehälle utan att behöva ta den berörda medlemsstatens sociala biståndssystem i anspråk, enligt vad som föreskrivs i artikel 7.1 e, sina studiekostnader samt kostnaderna för resan till den första medlemsstaten i de fall som avses i artikel 32.4 b.
 - e) I tillämpliga fall, bevis som styrker att avgifter som tas ut av läroanstalten för högre utbildning är betalda.

Den andra medlemsstaten får kräva att den som lämnar underrättelsen före rörlighetens början uppger den studerandes adress på den andra medlemsstatens territorium.

Den andra medlemsstaten får kräva att den som lämnar underrättelsen ger in handlingarna på ett av den medlemsstatens officiella språk eller på något av unionens officiella språk, vilket fastställs av den medlemsstaten.

7. På grundval av den underrättelse som avses i punkt 2 får den andra medlemsstaten, inom 30 dagar efter det att den mottagit den fullständiga underrättelsen, invända mot den studerandes rörlighet till dess territorium om
 - a) de villkor som anges i punkt 5 eller 6 inte är uppfyllda,
 - b) någon av de grunder för avslag som anges i artikel 20.1 b eller c eller 20.2 är tillämplig,
 - c) vistelsens maximala längd enligt punkt 1 har nåtts.
8. Studerande som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan får inte tillåtas att resa in i eller vistas på den andra medlemsstatens territorium.
9. De behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten ska utan dröjsmål skriftligen informera de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten och den som lämnat underrättelsen om att de invänder mot rörligheten. Om den andra medlemsstaten invänder mot rörligheten i enlighet med punkt 7 ska den studerande inte tillåtas att bedriva en del av studierna vid läroanstalten för högre utbildning i den andra medlemsstaten.
10. När tidsfristen för invändningar har löpt ut får den andra medlemsstaten utfärda en handling till den studerande där det intygas att han eller hon har rätt att vistas på medlemsstatens territorium och utöva de rättigheter som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 32

Garantier och sanktioner vid rörlighet

1. Om ett tillstånd för forskning eller studier utfärdas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut och forskaren eller den studerande inom ramen för rörlighet passerar en yttre gräns för att resa in i en andra medlemsstat, har de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten rätt att som bevis för rörligheten kräva ett giltigt tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten och
 - a) en kopia av underrättelsen i enlighet med artikel 28.2 eller 31.2, eller
 - b) om den andra medlemsstaten tillåter rörlighet utan underrättelse, bevis för att den studerande bedriver en del av studierna i den andra medlemsstaten inom ramen för ett unionsprogram eller ett multilateralt program som innefattar rörlighetsåtgärder eller ett avtal mellan två eller flera läroanstalter för högre utbildning, eller, med avseende på forskare, antingen en kopia av mottagningsavtalet med närmare uppgifter om forskarens rörlighet eller, om mottagningsavtalet inte innehåller några närmare uppgifter om rörligheten, en skrivelse från forskningsorganet i den andra medlemsstaten, där åtminstone anges längden på rörligheten inom EU och en uppgift om var i den andra medlemsstaten forskningsorganet är beläget.

För forskares familjemedlemmar har den andra medlemsstatens behöriga myndigheter rätt att som bevis för rörligheten kräva det giltiga tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten och en kopia av underrättelsen i enlighet med artikel 30.2 eller bevis för att de är medföljande till forskaren.

2. Om den första medlemsstatens behöriga myndigheter återkallar tillståndet ska de, i tillämpliga fall, omedelbart underrätta den andra medlemsstatens behöriga myndigheter.
3. Den andra medlemsstaten får kräva att värdenheten i den andra medlemsstaten eller forskaren eller den studerande ska underrätta den medlemsstaten om eventuella ändringar som påverkar de förutsättningar som låg till grund för beslutet att tillåta rörlighet.
4. Om forskaren eller, i förekommande fall, forskarens familjemedlemmar, eller den studerande inte längre uppfyller villkoren för rörlighet gäller följande:
 - a) Den andra medlemsstaten får begära att forskaren och, i förekommande fall, forskarens familjemedlemmar, eller den studerande omedelbart upphör med all verksamhet och lämnar dess territorium.
 - b) Den första medlemsstaten ska, på den andra medlemsstatens begäran, låta forskaren och, i förekommande fall, forskarens familjemedlemmar, eller den studerande åter resa in i den första medlemsstaten, utan formaliteter eller dröjsmål. Detta gäller också om det tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten har löpt ut eller har återkallats under perioden för rörlighet i den andra medlemsstaten.
5. Om en forskare eller forskarens familjemedlemmar eller den studerande passerar den yttre gränsen till en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut ska denna medlemsstat göra en sökning i Schengens informationssystem. Medlemsstaten ska neka inresa eller invända mot rörligheten för personer som finns registrerade i Schengens informationssystem i syfte att neka inresa och vistelse.

KAPITEL VII

FÖRFARANDE OCH ÖPPENHET

Artikel 33

Sanktioner för värdenheter

Medlemsstaterna får föreskriva sanktioner för värdenheter eller, i fall som omfattas av artikel 24, arbetsgivare, som inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt detta direktiv. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 34

Förfarandegarantier och öppenhet

1. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten ska fatta beslut om ansökan om tillstånd eller ansökan om förlängning av ett tillstånd och skriftligen underrätta sökanden om beslutet i enlighet med förfarandena enligt nationell rätt så snart som möjligt, dock senast inom 90 dagar efter det att den fullständiga ansökan lämnades in.
2. Om förfarandet för inresa och vistelse rör en godkänd värdenhet enligt artiklarna 9 och 15 ska beslutet om den fullständiga ansökan, med avvikelse från punkt 1 i den här artikeln, fattas så snart som möjligt, dock senast inom 60 dagar.
3. Om de uppgifter eller handlingar som getts in till stöd för ansökan är ofullständiga, ska de behöriga myndigheterna inom rimlig tid underrätta sökanden om vilka ytterligare uppgifter som krävs och fastställa en rimlig tidsfrist för att tillhandahålla dem. Den tidsfrist som anges i punkterna 1 och 2 ska upphöra att löpa fram till dess att de behöriga myndigheterna har mottagit de ytterligare uppgifter som krävs. Om dessa ytterligare uppgifter eller handlingar inte har ingetts inom tidsfristen får ansökan avslås.
4. Motiveringen till ett beslut att avvisa eller avslå en ansökan om tillstånd eller att inte förlänga ett tillstånd ska lämnas skriftligen till sökanden. Motiveringen till ett beslut att återkalla ett tillstånd ska lämnas skriftligen till tredjelandsmedborgaren. Motiveringen till ett beslut att återkalla ett tillstånd får lämnas skriftligen även till värdenheten.

5. Alla beslut att avvisa eller avslå en ansökan, att inte förlänga eller att återkalla ett tillstånd ska kunna överklagas i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt. I den skriftliga underrättelsen ska den domstol eller administrativa myndighet till vilken det går att överklaga anges, liksom tidsfristen för att ge in överklagandet.

Artikel 35

Öppenhet och tillgång till information

Medlemsstaterna ska se till att det är lätt för sökande att få tillgång till information om all skriftlig bevisning som behövs för en ansökan och om villkoren för inresa och vistelse, inbegripet rättigheter, skyldigheter och rättssäkerhetsgarantier för tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv och, i förekommande fall, deras familjemedlemmar. Informationen ska i tillämpliga fall omfatta uppgift om tillräckliga medel per månad, inbegripet för att täcka kostnaderna för studier eller praktik, utan att det påverkar individuella bedömningar av varje enskilt fall, samt tillämpliga avgifter.

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska offentliggöra förteckningar över de värdenheter som godkänts i enlighet med detta direktiv. När en förteckning ändras ska en uppdaterad version offentliggöras så snart som möjligt.

Artikel 36

Avgifter

Medlemsstaterna får kräva att tredjelandsmedborgare, i förekommande fall inbegripet familjemedlemmar, eller värdenheter ska erlägga avgifter för handläggningen av underrättelser och ansökningar enligt detta direktiv. Avgifterna får inte vara oproportionella eller oskäligen.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 37

Samarbete mellan kontaktpunkter

1. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter som ska ansvara för att motta och översända den information som behövs för genomförandet av artiklarna 28–32. Medlemsstaterna ska prioritera utbyte av information på elektronisk väg.
2. Varje medlemsstat ska via de nationella kontaktpunkter som avses i punkt 1 informera övriga medlemsstater angående
 - a) vilka förfaranden som tillämpas på rörlighet enligt artiklarna 28–31,
 - b) huruvida medlemsstaten endast tillåter inresa och vistelse för studerande och forskare genom godkända forskningsorgan eller läroanstalter för högre utbildning,
 - c) multilaterala program för studerande och forskare som innefattar rörlighetsåtgärder och avtal mellan två eller flera läroanstalter för högre utbildning.

*Artikel 38***Statistik**

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna statistik över antalet tillstånd som utfärdats i enlighet med detta direktiv och antalet underrättelser som mottagits i enlighet med artikel 28.2 eller 31.2 och, i möjligaste mån, antalet tredjelandsmedborgare vilkas tillstånd har förlängts eller återkallats. På samma sätt ska statistik angående familjemedlemmar till forskare som beviljats inresa och vistelse överlämnas. Statistiken ska vara uppdelad efter medborgarskap och i möjligaste mån efter tillståndens giltighetstid.
2. Den statistik som avses i punkt 1 ska avse referensperioder på ett kalenderår och ska överlämnas till kommissionen inom sex månader från referensårets utgång. Det första referensåret ska vara 2019.
3. Den statistik som avses i punkt 1 ska överlämnas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 ⁽¹⁾.

*Artikel 39***Rapportering**

Kommissionen ska med jämna mellanrum, första gången senast den 23 maj 2023, rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och vid behov föreslå ändringar.

*Artikel 40***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 23 maj 2018 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 41***Upphävande**

Direktiven 2004/114/EG och 2005/71/EG ska upphöra att gälla för de medlemsstater som är bundna av det här direktivet med verkan från och med den 24 maj 2018, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga I till det här direktivet.

För de medlemsstater som är bundna av det här direktivet ska hänvisningar till de upphävda direktiven anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetablerna i bilaga II.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

*Artikel 42***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 43***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den 11 maj 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Ordförande

—

BILAGA I

Del A

Upphävda direktiv

(som det hänvisas till i artikel 41)

Rådets direktiv 2004/114/EG

(EUT L 375, 23.12.2004, s. 12)

Rådets direktiv 2005/71/EG

(EUT L 289, 3.11.2005, s. 15)

Del B

Tidsfrister för införlivande med nationell rätt och datum för tillämpning

(som det hänvisas till i artikel 41)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
2004/114/EG	12.1.2007	
2005/71/EG	12.10.2007	

BILAGA II

Jämförelsetabeller

Direktiv 2004/114/EG	Detta direktiv
Artikel 1 a	Artikel 1 a
Artikel 1 b	—
—	Artikel 1 b
Artikel 2, inledningen	Artikel 3, inledningen
Artikel 2 a	Artikel 3.1
Artikel 2 b	Artikel 3.3
Artikel 2 c	Artikel 3.4
Artikel 2 d	Artikel 3.5
—	Artikel 3.6
Artikel 2 e	Artikel 3.11 och 3.13
Artikel 2 f	Artikel 3.7
Artikel 2 g	Artikel 3.22
—	Artikel 3.8
—	Artikel 3.12
—	Artikel 3.14–3.21
—	Artikel 3.23 och 3.24
Artikel 3.1	Artikel 2.1
Artikel 3.2 a–d	Artikel 2.2 a–d
Artikel 3.2 e	—
—	Artikel 2.2 e–g
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5.1
—	Artikel 5.2 och 5.3
—	Artikel 6
Artikel 6.1 a–c och e	Artikel 7.1 a–d
Artikel 6.1 d	Artikel 7.6
Artikel 6.2	—
—	Artikel 7.2 och 7.3
Artikel 7.1, inledningen	Artikel 11.1, inledningen
Artikel 7.1 a	Artikel 11.1 a
Artikel 7.1 b	Artiklarna 7.1 e och 11.1 d
Artikel 7.1 c	Artikel 11.1 c
Artikel 7.1 d	Artikel 11.1 b

Direktiv 2004/114/EG	Detta direktiv
Artikel 7.2	Artikel 11.2
—	Artikel 11.3
Artikel 8	Artikel 31
Artikel 9.1 och 9.2	Artikel 12.1 och 12.2
Artikel 10, inledningen	Artikel 13.1, inledningen
Artikel 10 a	Artikel 13.1 a
—	Artikel 13.1 b
Artikel 10 b	Artiklarna 7.1 e och 13.1 c
Artikel 10 c	Artikel 13.1 d
—	Artikel 13.1 e och f
—	Artikel 13.2–13.4
Artikel 11, inledningen	Artikel 14.1, inledningen
Artikel 11 a	Artikel 14.2
Artikel 11 b	Artikel 14.1 a
—	Artikel 14.1 b
Artikel 11 c	Artikel 14.1 c
Artikel 11 d	Artikel 14.1 d
Artikel 12.1	Artikel 18.2
Artikel 12.2	Artikel 21.2 f
Artikel 13	Artikel 18.4
Artikel 14	Artikel 18.6
Artikel 15	Artikel 18.7
—	Artikel 18.3, 18.5, 18.8 och 18.9
—	Artiklarna 16, 17 och 19
Artikel 16.1	Artikel 21.1 a och b
—	Artikel 21.1 c och d
Artikel 16.2	Artikel 21.4
—	Artikel 21.2 a–e
—	Artikel 21.3
—	Artikel 21.5–21.7
—	Artikel 22.3 och 22.4
Artikel 17.1 första stycket första meningen	Artikel 24.1
Artikel 17.1 första stycket andra meningen	Artikel 24.3
Artikel 17.1 andra stycket	Artikel 24.2
Artikel 17.2	Artikel 24.3
Artikel 17.3 och 17.4	—
—	Artikel 24
—	Artikel 27

Direktiv 2004/114/EG	Detta direktiv
—	Artikel 30
—	Artiklarna 32 och 33
Artikel 18.1	Artikel 34.1
—	Artikel 34.2
Artikel 18.2, 18.3 och 18.4	Artikel 34.3, 34.4 och 34.5
Artikel 19	—
—	Artikel 35 första stycket
Artikel 20	Artikel 36
—	Artiklarna 37 och 38
Artikel 21	Artikel 39
Artiklarna 22–25	—
—	Artiklarna 40–42
Artikel 26	Artikel 43
—	Bilagorna I och II

Direktiv 2005/71/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1 a
Artikel 2, inledningen	Artikel 3, inledningen
Artikel 2 a	Artikel 3.1
Artikel 2 b	Artikel 3.9
Artikel 2 c	Artikel 3.10
Artikel 2 d	Artikel 3.2
Artikel 2 e	Artikel 3.22
Artikel 3.1	Artikel 2.1
Artikel 3.2 a	Artikel 2.2 a
Artikel 3.2 b	—
Artikel 3.2 c	Artikel 2.2 b
Artikel 3.2 d	—
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5.1	Artikel 9.1
Artikel 5.2	Artikel 9.2
Artikel 5.3	Artikel 8.2
Artikel 5.4	Artikel 10.7
Artikel 5.5	Artikel 35 andra stycket
Artikel 5.6	Artikel 9.3
Artikel 5.7	Artikel 10.8

Direktiv 2005/71/EG	Detta direktiv
Artikel 6.1	Artikel 10.1
—	Artikel 10.2
Artikel 6.2 a	Artikel 10.4
Artikel 6.2 b	Artikel 7.1 e
Artikel 6.2 c	Artikel 7.1 c
Artikel 6.2 d	Artikel 10.3
Artikel 6.3	—
Artikel 6.4 och 6.5	Artikel 10.5 och 10.6
Artikel 7.1 a	Artikel 7.1 a
Artikel 7.1 b	Artikel 8.1
Artikel 7.1 c	Artikel 8.2
Artikel 7.1 d	Artikel 7.6
Artikel 7.1 sista stycket	—
Artikel 7.2	—
Artikel 7.3	Artikel 5.3
Artikel 8	Artikel 18.1
Artikel 9	Artikel 26
Artikel 10.1	Artikel 21.1 a, b och d
Artikel 10.2	Artikel 21.4
Artikel 11.1 och 11.2	Artikel 23
Artikel 12	Artikel 22.1 och 22.2
Artikel 13	Artiklarna 28 och 29
Artikel 14.1	Artikel 7.5
Artikel 14.2 och 14.3	Artikel 7.4
Artikel 14.4	Artikel 5.3
Artikel 15.1	Artikel 34.1
—	Artikel 34.2
Artikel 15.2	Artikel 34.3
Artikel 15.3.	Artikel 34.4
Artikel 15.4	Artikel 34.5
Artikel 16	Artikel 39
Artiklarna 17–20	—
Artikel 21	Artikel 43

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/802**av den 11 maj 2016****om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen****(kodifiering)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 1999/32/EG ⁽³⁾ har ändrats väsentligt flera gånger ⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.
- (2) Unionens miljöpolitik, såsom den fastställts i handlingsprogrammen för miljön och i synnerhet det sjätte miljöhandlingsprogrammet, som antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG ⁽⁵⁾, och det sjunde miljöhandlingsprogrammet, som antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU ⁽⁶⁾, syftar bland annat till att uppnå luftkvalitetsnivåer som inte leder till betydande negativ inverkan på, eller risker för, människors hälsa eller miljön.
- (3) I artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att unionens miljöpolitik ska syfta till en hög skydds nivå med beaktande av de olikartade förhållandena inom unionens olika regioner.
- (4) I detta direktiv fastställs den maximala svavelhalten i tung eldningsolja, dieselbrännolja, marin dieselbrännolja och marin dieselolja som används i unionen.
- (5) Utsläpp från sjöfarten till följd av förbränning av marina bränslen med hög svavelhalt bidrar till luftföroreningar i form av svaveldioxid och partiklar, vilka skadar människors hälsa och miljön och bidrar till surt nedfall. Utan de åtgärder som fastställs i detta direktiv skulle utsläppen från sjöfart snart bli högre än utsläppen från samtliga landbaserade källor.

⁽¹⁾ EUT C 12, 15.1.2015, s. 117.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 mars 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 april 2016.

⁽³⁾ Rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG (EGT L 121, 11.5.1999, s. 13).

⁽⁴⁾ Se bilaga III, Del A.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram (EGT L 242, 10.9.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (6) Försurningen och svaveldioxiden i atmosfären skadar känsliga ekosystem, minskar den biologiska mångfalden och naturens skönhet och har en negativ inverkan på skördeproduktion och skogarnas tillväxt. I städerna kan det sura regnet allvarligt skada byggnader och det arkitektoniska arvet. Svaveldioxid kan också ha en avsevärd inverkan på människors hälsa, i synnerhet när det gäller människor som lider av luftvägssjukdomar.
- (7) Försurningen är en gränsöverskridande företeelse som kräver såväl lösningar på unionsnivå som nationella eller lokala lösningar.
- (8) Utsläppen av svaveldioxid bidrar till stoftbildningen i atmosfären.
- (9) Luftföroreningar som orsakas av fartyg som ligger vid kaj är ett stort bekymmer för många hamnstäder när det gäller deras ansträngningar att uppfylla unionens gränsvärden för luftkvalitet.
- (10) Medlemsstaterna bör stödja användning av el som genereras på land, eftersom dagens fartyg brukar få el från sina hjälpmotorer.
- (11) Såväl unionen som de enskilda medlemsstaterna är avtalsslutande parter i UN-ECE:s konvention av den 13 november 1979 om långväga gränsöverskridande luftföroreningar. I det andra UN-ECE-protokollet om gränsöverskridande svaveldioxidföroreningar fastställs att de avtalsslutande parterna bör minska svaveldioxidutsläppen i enlighet med eller utöver den minskning på 30 % som angavs i det första protokollet. Det andra Unece-protokollet grundar sig på antagandet att de kritiska mängderna och nivåerna fortsatt kommer att överskridas i vissa känsliga områden. Ytterligare åtgärder för att minska svaveldioxidutsläppen kommer att behövas. De avtalsslutande parterna bör därför fortsätta att minska sina utsläpp av svaveldioxid avsevärt.
- (12) Svavel, som naturligt finns i små mängder i olja och kol, har i årtionden erkänts som den viktigaste källan till svaveldioxidutsläpp, som i sin tur är en av huvudorsakerna till *surt regn* och en av de viktigaste faktorerna bakom luftföroreningarna i många stads- och industriområden.
- (13) Studier har visat att de fördelar som uppnås genom minskade svavelutsläpp till följd av reducerat svavelinnehåll i olika bränslen ofta vida överstiger de i detta direktiv beräknade kostnaderna för industrin. Tekniken för att minska svavelmängden i flytande bränslen finns och är väl inarbetad.
- (14) I enlighet med artikel 193 i EUF-fördraget bör detta direktiv inte hindra någon medlemsstat från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder i syfte att uppmuntra tidigt genomförande med avseende på den maximala svavelhalten i marina bränslen, exempelvis genom att använda utsläppsminskningstekniker utanför svavelkontrollområdena. Sådana åtgärder måste dock vara förenliga med fördragen och ska anmälas till kommissionen.
- (15) Innan en medlemsstat inför nya, strängare skyddsåtgärder ska förslaget anmälas till kommissionen enligt det förfarande som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 ⁽¹⁾.
- (16) Enligt EUF-fördraget ska hänsyn tas till särdragen i unionens yttersta randområden, nämligen de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira och Kanarieöarna.
- (17) I medlemsstater och regioner där miljöförhållandena så tillåter, är det lämpligt att medge undantag från de gränsvärden som sätts för svavelhalten i tunga eldningsoljor.
- (18) Det är också lämpligt att medge undantag från gränsvärdena för svavelinnehållet i tunga eldningsoljor vid användning i förbränningsanläggningar som uppfyller reglerna för utsläpp fastställda i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG ⁽²⁾ eller i bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar (EGT L 309, 27.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar), (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

- (19) För de förbränningsanläggningar i raffinaderier som inte omfattas av artikel 3.2 d eller artikel 3.3 c i detta direktiv bör de genomsnittliga utsläppen av svaveldioxid från sådana anläggningar inte överskrida de gränsvärden som anges i direktiv 2001/80/EG, eller bilaga V till direktiv 2010/75/EU, eller eventuella framtida revideringar av dessa direktiv. Vid tillämpning av det här direktivet bör medlemsstaterna beakta att ersättning med andra bränslen än de som anges i artikel 2 inte bör leda till en ökning av utsläppen av försurande ämnen.
- (20) 2008 antog Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) en resolution om ändring av bilaga VI till 1997 års protokoll om ändring av den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (1973) i dess lydelse enligt det dithörande protokollet från 1978 (Marpol), med bestämmelser om förhindrande av luftförorening från fartyg. Den ändrade bilaga VI till Marpol trädde i kraft den 1 juli 2010.
- (21) Genom den ändrade bilaga VI till Marpol införs bland annat strängare gränsvärden för svavel för marina bränslen i svavelkontrollområdena (1,00 % från och med den 1 juli 2010 och 0,10 % från och med den 1 januari 2015), liksom i havsområden utanför svavelkontrollområdena (3,50 % från och med den 1 januari 2012 och, i princip, 0,50 % från och med den 1 januari 2020). De flesta medlemsstaterna är till följd av sina internationella åtaganden skyldiga att kräva att fartyg från och med den 1 juli 2010 använder bränsle med maximalt 1,00 % svavel i svavelkontrollområdena. För att säkerställa förenligheten med internationell rätt och säkerställa en korrekt tillämpning av de nya internationellt fastställda gränsvärdena för svavel i unionen, bör detta direktiv överensstämma med den ändrade bilaga VI till Marpol. För att säkerställa en viss minimikvalitet på det bränsle som fartyg använder för bränsle- eller teknikbaserad efterlevnad bör inte marina bränslen vars svavelhalt överstiger den allmänna nivån på 3,50 viktprocent få användas i unionen, med undantag för bränslen som levereras till fartyg som använder utsläppsminskningssystemer med slutna system.
- (22) Ändringar av bilaga VI till Marpol med avseende på svavelkontrollområdena är möjliga enligt IMO-förfaranden. För den händelse ytterligare ändringar, inbegripet undantag, införs med avseende på tillämpningen av de gränser beträffande svavelkontrollområden som anges i bilaga VI till Marpol, bör kommissionen beakta alla sådana ändringar och, i tillämpliga fall, omgående och i enlighet med EUF-fördraget lägga fram det förslag som krävs för att detta direktiv ska överensstämma till fullo med IMO-bestämmelserna för svavelkontrollområdena.
- (23) Inrättandet av nya utsläppskontrollområden bör ske i enlighet med IMO:s förfarande enligt bilaga VI till Marpol och stödjas med väl underbyggda argument baserade på skäl som sammanhänger med miljön och ekonomin samt styrkas med vetenskapliga data.
- (24) Medlemsstaterna bör i enlighet med bestämmelse 18 i den ändrade bilaga VI till Marpol sträva efter att säkerställa tillgång till marina bränslen som uppfyller kraven enligt detta direktiv.
- (25) Miljöpolitik och sjöfartens utsläpp är en global fråga, och därför bör ambitiösa utsläppsstandarder fastställas på internationell nivå.
- (26) Unionen kommer inom ramen för IMO att fortsätta arbeta för ett mer effektivt skydd av de områden som är känsliga för utsläpp av svaveloxider samt för en minskning av det allmänt tillämpade gränsvärdet för bunkerolja.
- (27) Passagerarfartyg befinner sig för det mesta i hamnar eller nära kusten och deras inverkan på människors hälsa och miljön är betydande. För att förbättra luftkvaliteten runt hamnar och i kustområden måste dessa fartyg använda marina bränslen med en maximal svavelhalt på 1,50 % tills strängare svavelkrav gäller för samtliga fartyg i medlemsstaternas territorialhav, exklusiva ekonomiska zoner och utsläppskontrollområden.
- (28) För att underlätta övergången till ny maskinteknik som kan leda till avsevärda ytterligare utsläppsminskningar inom sjöfarten, bör kommissionen ytterligare utreda möjligheterna att få till stånd och uppmuntra till användning av gasdrivna motorer i fartyg.
- (29) Det är nödvändigt att se till att skyldigheterna när det gäller svavelhalten i marina bränslen fullgörs för att uppnå målen i detta direktiv. Erfarenheterna från genomförandet av direktiv 1999/32/EG har visat att det behövs ett bättre system för övervakning och verkställighet så att man kan säkerställa att detta direktiv genomförs korrekt. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna ser till att provtagning av marina bränslen som släppts ut på marknaden eller som används ombord på fartyg sker tillräckligt ofta och med lämpliga metoder och att de regelbundet kontrollerar fartygens loggböcker och leveranssedlar för bunkerbränsle. Det är också nödvändigt att medlemsstaterna inrättar ett system med effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner vid bristande efterlevnad av bestämmelserna i detta direktiv. För att öka öppenheten i fråga om information är det också lämpligt att föreskriva att register över lokala leverantörer av marina bränslen ska göras offentligt tillgängliga.

- (30) Ett uppfyllande av de låga gränsvärdena för svavel i marina bränslen, särskilt i svavelkontrollområdena, kan leda till betydande prisökningar på sådana bränslen, åtminstone på kort sikt, och få negativa effekter för konkurrenskraften både hos närsjöfarten jämfört med andra transportsätt och hos industrin i de länder som gränsar till svavelkontrollområdena. Det krävs lämpliga lösningar för att minska berörda industriernas kostnader för att uppfylla bestämmelserna, t.ex. i form av alternativa metoder som är kostnadseffektiva än bränslebaserade lösningar och genom att tillhandahålla stöd när så är nödvändigt. Kommissionen bör, bland annat utifrån medlemsstaternas rapporter, noga följa effekterna av sjöfartssektorns anpassning till de nya bränslekraven, särskilt när det gäller eventuella trafikomställningar från sjö- till landtransport och bör, i tillämpliga fall, föreslå lämpliga åtgärder för att motverka denna tendens.
- (31) Att begränsa trafikomställningar från sjö- till landtransport är särskilt viktigt eftersom det ofta skulle gå stick i stäv med unionens klimatförändringsmål och öka trafikstockningarna om vägtransporternas andel ökade.
- (32) Kostnaderna för de nya kraven på minskade svaveldioxidutsläpp skulle kunna leda till trafikomställningar från sjö- till landtransport och påverka företagens konkurrenskraft negativt. Kommissionen bör utnyttja instrument såsom Marco Polo-programmet och det transeuropeiska transportnätet fullt ut för att ge riktat stöd och på så sätt minimera risken för dessa trafikomställningar. Medlemsstaterna kan anse det nödvändigt att stödja operatörer som påverkas av detta direktiv i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna om statligt stöd.
- (33) Medlemsstaterna får, i enlighet med de gällande riktlinjerna om statligt stöd för miljöskydd och utan att det påverkar framtida ändringar av dessa, ge statligt stöd till förmån för operatörer som påverkas av detta direktiv, inbegripet stöd för eftermontering i befintliga fartyg, om sådana stödåtgärder bedöms vara förenliga med den inre marknaden i enlighet med artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, särskilt mot bakgrund av de gällande riktlinjerna om statligt stöd för miljöskydd. I detta sammanhang får kommissionen beakta att användning av vissa utsläppsminskningmetoder sträcker sig utöver kraven i detta direktiv och inte enbart minskar svavelutsläppen utan också andra utsläpp.
- (34) Tillgängligheten till utsläppsminskningmetoder bör underlättas. Dessa metoder kan leda till utsläppsminskningar som motsvarar, eller till och med överstiger, dem som kan uppnås genom användning av lågsvavligt bränsle, under förutsättning att de inte har några betydande negativa effekter på miljön, t.ex. de marina ekosystemen, och att de tas fram i enlighet med lämpliga godkännande- och kontrollkrav. De alternativa metoder som redan är kända, t.ex. användning av avgasreningssystem ombord, blandning av bränsle med flytande naturgas eller användning av biodrivmedel bör erkännas i unionen. Det är viktigt att främja testning och utveckling av nya utsläppsminskningmetoder, bland annat för att begränsa trafikomställningar från sjö- till landtransporter.
- (35) Med hjälp av utsläppsminskningmetoder kan utsläppen minskas avsevärt. Kommissionen bör därför främja testning och utveckling av sådan teknik, bland annat genom att överväga att inrätta ett samfinansierat gemensamt program tillsammans med näringslivet, baserat på principer från liknande program, exempelvis Clean Sky-programmet.
- (36) Kommissionen bör i samarbete med medlemsstaterna och berörda parter ytterligare utveckla de åtgärder som fastställts i kommissionens arbetsdokument av den 16 september 2011 med titeln *Pollutant emission reduction from maritime transport and the sustainable waterborne transport toolbox*.
- (37) Vid störningar i tillgången på råolja, oljeprodukter eller andra kolväten får kommissionen besluta om att ett högre gränsvärde ska tillämpas inom en medlemsstats territorium.
- (38) Medlemsstaterna bör inrätta lämpliga mekanismer för att övervaka att bestämmelserna i detta direktiv följs. Rapporter om svavelhalten i flytande bränslen ska regelbundet föreläggas kommissionen.
- (39) För att säkerställa en harmoniserad rapportering bör det i detta direktiv ges ingående anvisningar om rapporternas innehåll och format.

- (40) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen med avseende på ändring av de ekvivalenta utsläppsvärdena för och kriterierna för användning av utsläppsminskningsmetoder i syfte att anpassa bilagorna I och II till detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen på ett sådant sätt att strikt överensstämmelse med IMO:s instrument säkerställs, och med avseende på ändringar till artiklarna 2 a–e och p, 13.2 b i och 13.3 i detta direktiv i syfte att anpassa dessa bestämmelser till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (41) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (42) Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 ⁽²⁾ bör bistå kommissionen vid godkännandet av utsläppsminskningsmetoder som inte omfattas av rådets direktiv 96/98/EG ⁽³⁾.
- (43) Effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner är viktiga för genomförandet av detta direktiv. Medlemsstaterna bör i dessa sanktioner inkludera böter som beräknas på ett sådant sätt att det säkerställs att de åtminstone berövar de ansvariga det ekonomiska utbytet av den överträdelse de begått, och att böterna ökar gradvis vid upprepade överträdelser. Medlemsstaterna bör anmäla sina bestämmelser om sanktioner till kommissionen.
- (44) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven som anges i del B i bilaga III.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

Ändamål och tillämpningsområde

1. Ändamålet med detta direktiv är att minska utsläppen av svaveldioxid från förbränning av vissa typer av flytande bränslen och därigenom minska de skadliga effekterna på människan och miljö från sådana utsläpp.
2. Utsläppen av svaveldioxid från förbränning av vissa petroleumbaserade flytande bränslen ska minskas genom att det fastställs gränsvärden för svavelhalten i sådana bränslen, som villkor för deras användning inom medlemsstaternas territorium, territorialvatten, exklusiva ekonomiska zoner eller övervakningszoner för föroreningar.

Gränsvärdena för svavelhalten i vissa petroleumbaserade flytande bränslen i enlighet med direktivet ska dock inte tillämpas på följande:

- a) Bränslen avsedda för forskning och testning.
- b) Bränslen avsedda att förädlas före slutlig förbränning.
- c) Bränslen som ska förädlas inom raffineringsindustrin.
- d) Bränslen som används och släpps ut på marknaden i unionens yttersta randområden, under förutsättning att berörda medlemsstater kan säkerställa följande i dessa områden:
 - i) Att luftkvalitetsstandarderna respekteras.
 - ii) Att tung eldningsolja inte används om dess svavelinnehåll överstiger 3 viktprocent.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 av den 5 november 2002 om inrättande av en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (Coss) och om ändring av förordningarna om sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (EGT L 324, 29.11.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning (EGT L 46, 17.2.1997, s. 25).

- e) Bränslen som används av örlogsfartyg och andra fartyg i militär tjänst. Varje medlemsstat ska dock, genom att anta lämpliga åtgärder som inte inverkar menligt på sådana fartygs insatser eller operativa kapacitet, sträva efter att se till att dessa fartyg så långt det är rimligt och praktiskt möjligt handlar på ett sätt som är förenligt med detta direktiv.
- f) All användning av bränsle på ett fartyg som krävs för ett fartygs säkerhet eller för att rädda människoliv till sjöss.
- g) All användning av bränsle på ett fartyg som krävs på grund av skada på fartyget eller dess utrustning, under förutsättning att alla rimliga åtgärder vidtas efter det att skadan uppstod för att förhindra eller minimera utsläpp och att åtgärder för att reparera skadan snarast möjligt vidtas. Detta ska inte vara tillämpligt, om ägaren eller befälhavaren antingen hade för avsikt att orsaka skada eller handlade vårdslöst.
- h) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5, bränslen som används ombord på fartyg som använder sig av utsläppsminskningstekniker i enlighet med artiklarna 8 och 10.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

a) *tung eldningsolja*:

- i) alla petroleumbaserade flytande bränslen, exklusive marina bränslen, som omfattas av KN-nummer 2710 19 51–2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 eller 2710 20 39, eller
- ii) alla petroleumbaserade flytande bränslen andra än dieselbrännolja enligt definitionen i led b och andra än marina bränslen enligt definitionen i leden c, d och e, som på grund av sina destillationsgränser tillhör kategorin tunga oljor avsedda för användning som bränsle och som till mindre än 65 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 250 °C enligt ASTM D86-metoden. Om destillationen inte kan fastställas med ASTM D86-metoden klassas petroleumprodukten likaledes som tung eldningsolja.

b) *dieselbrännolja*:

- i) alla petroleumbaserade flytande bränslen, exklusive marina bränslen, som omfattas av KN-nummer 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 eller 2710 20 19, eller
- ii) alla petroleumbaserade flytande bränslen, exklusive marina bränslen, som till mindre än 65 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 250 °C och som till minst 85 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 350 °C enligt ASTM D86-metoden.

Dieselbränslen enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG⁽¹⁾ är undantagna från denna definition. Bränslen som används i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och jordbrukstraktorer ska också undantas från denna definition.

- c) *marina bränslen*: alla petroleumbaserade flytande bränslen som används eller som är avsedda att användas ombord på ett fartyg, inbegripet de bränslen som anges i definitionen i ISO 8217. De omfattar alla petroleumbaserade flytande bränslen som används ombord på fartyg i inlandssjöfart eller på fritidsbåtar, i enlighet med definitionerna i respektive artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG⁽²⁾ och artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG⁽³⁾, när dessa fartyg är till sjöss.
- d) *marin dieselolja*: alla marina bränslen av DMB-kvalitet i tabell I i ISO 8217, bortsett från hänvisningen till svavelhalt.
- e) *marin dieselbrännolja*: alla marina bränslen av DMX-, DMA- och DMZ-kvalitet i tabell I i ISO 8217, bortsett från hänvisningen till svavelhalt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGT L 350, 28.12.1998, s. 58).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som ska monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (EGT L 59, 27.2.1998, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG av den 16 juni 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar (EGT L 164, 30.6.1994, s. 15).

- f) *Marpol*: den internationella konventionen rörande förhindrande av förorening från fartyg från 1973, ändrad genom protokollet till denna från 1978.
- g) *bilaga VI till Marpol*: den bilaga med rubriken *Regler för förhindrande av luftföroreningar från fartyg* som genom 1997 års protokoll lades till Marpol.
- h) *svavelkontrollområde*: de havsområden som definieras som sådana av Internationella Sjöfartsorganisationen (IMO) enligt bilaga VI till Marpol.
- i) *passagerarfartyg*: fartyg som tar fler än 12 passagerare och där med passagerare avses alla personer med undantag av
- i) befälhavaren och medlemmarna av besättningen eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord för fartygets behov, och
 - ii) barn som inte fyllt ett år.
- j) *reguljär trafik*: en serie överfarter av ett passagerarfartyg mellan två eller fler hamnar eller en serie resor från och till samma hamn utan anlöpande av mellanliggande hamnar, antingen
- i) enligt en offentliggjord tidtabell, eller
 - ii) så reguljärt eller frekvent att de kan sägas motsvara en fast tidtabell.
- k) *örlogsfartyg*: ett fartyg som tillhör en stats väpnade styrkor och är försett med de yttre tecken som utmärker sådana fartyg av dess nationalitet, som är under befäl av en av statens regering vederbörligen utsedd officer, vars namn är upptaget i vederbörlig rulla eller dess motsvarighet, och som är bemannat med en besättning underställd militärt disciplinärt system.
- l) *fartyg i hamn*: fartyg som är säkert förtöjt eller ligger för ankar i en unionshamn medan det lastar eller lossar eller endast ligger i hamn, inklusive den tid då det inte hanterar last.
- m) *utsläppande på marknaden*: att för tredje man tillhandahålla eller göra tillgängliga mot betalning eller gratis, var som helst inom medlemsstaternas jurisdiktioner, marina bränslen för förbränning ombord. Detta utesluter att tillhandahålla marina bränslen eller göra dem tillgängliga för export i ett fartygs lasttankar.
- n) *yttre randområden*: de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira och Kanarieöarna, i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget.
- o) *utsläppminskningsmetod*: varje typ av utrustning, material, anordning eller apparat som ansluts i ett fartyg, eller annat förfarande, alternativt bränsle eller metod för att uppfylla bestämmelserna, som används som ett alternativ till lågsvavligt marint bränsle som uppfyller kraven i detta direktiv, och som är verifierbar, kvantifierbar och genomförbar.
- p) *ASTM metod*: de metoder som fastställs av *American Society for Testing and Materials* i 1976 års upplaga av standarddefinitioner och specifikationer för petroleumprodukter och smörjmedel.
- q) *förbränningsanläggning*: varje teknisk inrättning i vilken bränslen oxideras för att den frigjorda värmen ska kunna utnyttjas.

Artikel 3

Maximal svavelhalt i tung eldningsolja

1. Medlemsstaterna ska se till att tunga eldningsoljor med en svavelhalt som överstiger 1,00 viktprocent inte används inom deras territorier.
2. Under förutsättning att de behöriga myndigheterna övervakar utsläppen ska punkt 1 inte tillämpas före den 31 december 2015 på tunga eldningsoljor som används
 - a) i förbränningsanläggningar som omfattas av direktiv 2001/80/EG och som omfattas av artikel 4.1, 4.2 eller 4.3 a i det direktivet och som uppfyller de utsläppsgränsvärden för svaveldioxid för sådana anläggningar som anges i det direktivet,
 - b) i förbränningsanläggningar som omfattas av direktiv 2001/80/EG och som omfattas av artikel 4.3 b och 4.6 i det direktivet och vars genomsnittliga utsläpp av svaveldioxid per månad inte överstiger 1 700 mg/Nm³ vid en syrehalt i rökgaserna på 3 volymprocent på torr bas,

- c) i förbränningsanläggningar som inte omfattas av led a eller b och vars genomsnittliga utsläpp av svaveldioxid per månad inte överstiger 1 700 mg/Nm³ vid en syrehalt i rökgaserna på 3 volymprocent på torr bas,
- d) för förbränning i raffinaderier, där de genomsnittliga utsläppen av svaveldioxid per månad för samtliga förbränningsanläggningar i ett enskilt raffinaderi, oberoende av vilket bränsle eller vilken kombination av bränslen som används, utom anläggningar som omfattas av leden a och b, gasturbiner och gasmotorer, inte överstiger 1 700 mg/Nm³ vid en syrehalt i rökgaserna på 3 volymprocent på torr bas.
3. Under förutsättning att de behöriga myndigheterna övervakar utsläppen ska punkt 1 inte längre tillämpas från och med den 1 januari 2016 på tunga eldningsoljor som används
- a) i förbränningsanläggningar som omfattas av kapitel III i direktiv 2010/75/EU och som uppfyller de utsläppsgränsvärden för svaveldioxid för sådana anläggningar som anges i bilaga V till det direktivet eller, om dessa utsläppsgränsvärden inte är tillämpliga enligt det direktivet, för vilka de genomsnittliga utsläppen av svaveldioxid per månad inte överstiger 1 700 mg/Nm³ vid en syrehalt i rökgaserna på 3 volymprocent på torr bas,
- b) i förbränningsanläggningar som inte omfattas av led a och vars genomsnittliga utsläpp av svaveldioxid per månad inte överstiger 1 700 mg/Nm³ vid en syrehalt i rökgaserna på 3 volymprocent på torr bas,
- c) för förbränning i raffinaderier, där de genomsnittliga utsläppen av svaveldioxid per månad för samtliga förbränningsanläggningar i ett enskilt raffinaderi, oberoende av vilket bränsle eller vilken kombination av bränslen som används, utom anläggningar som omfattas av led a, gasturbiner och gasmotorer, inte överstiger 1 700 mg/Nm³ vid en syrehalt i rökgaserna på 3 volymprocent på torr bas.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att ingen förbränningsanläggning som använder tung eldningsolja med en svavelhalt som överstiger den som anges i punkt 1 drivs utan ett tillstånd utfärdat av en behörig myndighet vilket specificerar utsläppsgränsvärdena.

Artikel 4

Maximal svavelhalt i dieselbrännolja

Medlemsstaterna ska se till att dieselbrännoljor inte används inom deras territorier om svavelhalten överstiger 0,10 viktprocent.

Artikel 5

Maximal svavelhalt i marina bränslen

Medlemsstaterna ska se till att marina bränslen inte används inom deras territorier om svavelhalten överstiger 3,50 viktprocent, med undantag för bränslen som levereras till fartyg som använder sådana utsläppsminskningstekniker med slutna system som avses i artikel 8.

Artikel 6

Maximal svavelhalt i marina bränslen som används i territorialhav, i exklusiva ekonomiska zoner och i medlemsstaternas utsläppskontrollområden, inklusive svavelkontrollområden, och av passagerarfartyg som används i reguljär trafik till eller från unionens hamnar

1. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att marina bränslen inte används i deras territorialhav, i deras exklusiva ekonomiska zoner eller i utsläppskontrollområdena, om dessa bränslen har en svavelhalt som överstiger:

- a) 3,50 viktprocent från och med den 18 juni 2014.
- b) 0,50 viktprocent från och med den 1 januari 2020.

Denna punkt ska tillämpas på alla fartyg oavsett flagg, inklusive fartyg vars resa påbörjades utanför unionen, utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 5 i denna artikel och artikel 7.

2. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att marina bränslen inte används i deras territorialhav, i deras exklusiva ekonomiska zoner eller i de utsläppskontrollområden som ingår i svavelkontrollområden, om dessa bränslen har en svavelhalt som överstiger:

- a) 1,00 viktprocent till och med den 31 december 2014.
- b) 0,10 viktprocent från och med den 1 januari 2015.

Denna punkt ska gälla alla fartyg oavsett flagg, även fartyg som påbörjat sin resa utanför unionen.

Kommissionen ska ta vederbörlig hänsyn till alla framtida ändringar av kraven enligt bilaga VI till Marpol som är tillämpliga inom svavelkontrollområden och, där så är lämpligt, utan onödigt dröjsmål lägga fram eventuella förslag i syfte att ändra detta direktiv i enlighet därmed.

3. Tillämpningsdatum för punkt 2 för nya havsområden, inbegripet hamnar, som IMO kan besluta att ange som svavelkontrollområden i enlighet med regel 14.3 b i bilaga VI till Marpol ska vara 12 månader efter det att det beslutet har trätt i kraft.

4. Medlemsstaterna ska vara ansvariga för kontrollen av tillämpningen av punkt 2 åtminstone när det gäller

- fartyg som för deras flagg, och
- fartyg oberoende av flagg medan de ligger i hamn i en medlemsstat, såvida denna gränsar till svavelkontrollområden.

Medlemsstaterna får också vidta ytterligare åtgärder för kontroll av tillämpningen avseende andra fartyg i enlighet med internationell havsrätt.

5. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att marina bränslen inte används i deras territorialhav, i deras exklusiva ekonomiska zoner eller i de utsläppskontrollområden som inte ingår i svavelkontrollområden, av passagerarfartyg i reguljär trafik till eller från någon hamn i unionen, om dessa bränslen har en svavelhalt som överstiger 1,50 viktprocent till och med den 1 januari 2020.

Medlemsstaterna ska ansvara för kontrollen av efterlevnaden av detta krav, åtminstone när det gäller fartyg som för deras flagg och fartyg oavsett flagg medan de ligger i deras hamnar.

6. Medlemsstaterna ska kräva att fartygens loggböcker förs korrekt, inklusive åtgärder för omkoppling mellan bränsletyper.

7. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa tillgång till marina bränslen som uppfyller kraven i detta direktiv och underrätta kommissionen om tillgången till sådana marina bränslen i sina hamnar och terminaler.

8. Om en medlemsstat finner att ett fartyg inte uppfyller de standarder för marina bränslen som uppfyller kraven i detta direktiv har den behöriga myndigheten i den medlemsstaten rätt att kräva att fartyget

- a) visar upp en förteckning över vilka åtgärder som vidtagits för att uppfylla bestämmelserna, och
- b) tillhandahåller bevis för att det har försökt köpa marina bränslen som uppfyller kraven i detta direktiv längs sin resrutt och, om sådana bränslen inte fanns att tillgå på avsedd plats, att försök har gjorts för att hitta alternativa källor för sådana marina bränslen, och att inga marina bränslen som uppfyller kraven i detta direktiv fanns att köpa trots alla försök att få tag på sådana marina bränslen.

Fartyget ska inte åläggas avvika från sin fastlagda rutt eller åsamkas oskäligen försening för att uppfylla kraven.

Om ett fartyg tillhandahåller den information som avses i första stycket ska den berörda medlemsstaten beakta alla relevanta omständigheter och de framlagda bevisen för att avgöra vilka åtgärder som ska vidtas, inbegripet alternativet att inte vidta kontrollåtgärder.

Ett fartyg ska meddela sin flaggstat och behörig myndighet i den berörda destinationshamnen när det inte kan köpa marina bränslen som uppfyller kraven i detta direktiv.

Hamnstaten ska underrätta kommissionen när ett fartyg har lagt fram bevis för att marina bränslen som uppfyller kraven i detta direktiv inte gick att få tag på.

9. Medlemsstaterna ska, i enlighet med bestämmelse 18 i bilaga VI till Marpol
 - a) upprätthålla ett offentligt register över lokala leverantörer av marint bränsle,
 - b) se till att svavelhalten i alla marina bränslen som säljs på deras territorium dokumenteras av leverantören på en bunkerspecifikation, kompletterad med ett förseglat prov som undertecknats av företrädaren för det mottagande fartyget,
 - c) vidta åtgärder mot leverantörer av marint bränsle som upptäcks ha levererat bränsle som inte överensstämmer med uppgifterna på bunkerspecifikationen,
 - d) se till att avhjälpande åtgärder vidtas så att allt marint bränsle som visar sig inte följa kraven bringas i överensstämmelse med dessa.
10. Medlemsstaterna ska se till att marin dieselolja med en svavelhalt som överstiger 1,50 viktprocent inte släpps ut på marknaden på deras territorier.

Artikel 7

Maximal svavelhalt i marina bränslen som används av fartyg vid kaj i unionens hamnar

1. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att se till att fartyg vid kaj i unionens hamnar inte använder marina bränslen med en svavelhalt som överstiger 0,10 viktprocent, varvid besättningen ska ges tillräcklig tid att genomföra all nödvändig omkoppling mellan bränsletyper så snart som möjligt efter ankomsten till kaj och så sent som möjligt före avresan.

Medlemsstaterna ska kräva att tidpunkten för omkoppling mellan bränsletyper förs in i fartygets loggbok.

2. Punkt 1 ska inte gälla
 - a) när ett fartyg enligt en offentliggjord tidtabell ska ligga vid kaj i mindre än två timmar,
 - b) för fartyg som stänger av alla motorer och utnyttjar el som genereras på land när de ligger vid kaj i hamn.
3. Medlemsstaterna ska se till att marin dieselbrännolja med en svavelhalt som överstiger 0,10 viktprocent inte släpps ut på marknaden på deras territorier.

Artikel 8

Utsläppsminskningmetoder

1. Medlemsstaterna ska tillåta att fartyg, oavsett flagg, använder sig av utsläppsminskningmetoder i de hamnar, territorialhav, exklusiva ekonomiska zoner och utsläppskontrollområden som hör till respektive medlemsstat, som ett alternativ till användning av marina bränslen som uppfyller kraven i artiklarna 6 och 7, förutsatt att punkterna 2 och 4 i den här artikeln efterlevs.

2. Fartyg som använder sig av de utsläppsminskningmetoder som avses i punkt 1 ska kontinuerligt uppnå minskningar av svaveldioxidutsläppen som minst motsvarar de minskningar som hade uppnåtts om de använt marina bränslen som uppfyller kraven i artiklarna 6 och 7. Ekvivalenta utsläppsvärden ska bestämmas i enlighet med bilaga I.

3. Medlemsstaterna ska som en alternativ utsläppsminskningmetod uppmuntra fartyg som ligger vid kaj att använda el som genereras på land.

4. De utsläppsminskningmetoder som avses i punkt 1 ska uppfylla kraven i de instrument som avses i bilaga II.

5. Då det är motiverat mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen i fråga om alternativa utsläppsminskningmetoder, och på ett sådant sätt som säkerställer strikt överensstämmelse med relevanta instrument och normer som antagits av IMO, ska kommissionen

- a) ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 när det gäller ändring av bilagorna I och II,
- b) anta genomförandeakter med detaljerade krav för övervakning av utsläpp, när så är lämpligt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

Artikel 9

Godkännande av utsläppsminskningmetoder som ska användas ombord på fartyg som för en medlemsstats flagg

1. Utsläppsminskningmetoder som omfattas av direktiv 96/98/EG ska godkännas i enlighet med det direktivet.
2. Utsläppsminskningmetoder som inte omfattas av punkt 1 i den här artikeln ska godkännas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 2099/2002, varvid hänsyn ska tas till
 - a) de riktlinjer som utarbetats av IMO,
 - b) resultaten av de försök som genomförs enligt artikel 10,
 - c) miljöeffekter, däribland utsläppsminskningar som kan uppnås, och inverkan på ekosystemen i skyddade hamnar, vid anläggningsplatser och i flodmynningar, och
 - d) möjlighet att genomföra övervakning och kontroll.

Artikel 10

Försök med nya utsläppsminskningmetoder

Medlemsstaterna får, i samarbete med andra medlemsstater, alltefter omständigheterna, godkänna försök med utsläppsminskningmetoder på fartyg som för deras flagg, eller i havsområden inom deras jurisdiktion. Under dessa försök ska användning av marina bränslen som uppfyller kraven i artiklarna 6 och 7 inte vara obligatorisk, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Kommissionen och alla berörda hamnstater ska underrättas skriftligen om försöken minst sex månader innan de inleds.
- b) Tillstånd för försök får inte ges för längre tid än 18 månader.
- c) Alla berörda fartyg ska installera manipulationssäker utrustning för kontinuerlig övervakning av skorstensutsläpp och använda den under hela försöksperioden.
- d) Alla berörda fartyg ska uppnå utsläppsminskningar som minst motsvarar dem som skulle ha uppnåtts genom de gränsvärden för svavel i bränsle som anges i detta direktiv.
- e) Det ska under hela försöksperioden finnas lämpliga system för hantering av det avfall som orsakas av utsläppsminskningmetoderna.
- f) Inverkan på den marina miljön, särskilt på ekosystemen i skyddade hamnar, vid anläggningsplatser och i flodmynningar, ska utvärderas under hela försöksperioden.
- g) Fullständiga resultat ska lämnas till kommissionen och göras offentligt tillgängliga inom sex månader efter det att försöken avslutats.

*Artikel 11***Finansiella åtgärder**

Medlemsstaterna får anta finansiella åtgärder till förmån för de aktörer som berörs av detta direktiv, om dessa finansiella åtgärder överensstämmer med de regler för statligt stöd som redan gäller och som kommer att antas på detta område.

*Artikel 12***Förändring i tillgången på bränslen**

Om en plötslig förändring i tillgången på råolja, petroleumprodukter eller andra kolväten gör det svårt för en medlemsstat att tillämpa de gränsvärde för högsta svavelhalt som anges i artiklarna 3 och 4, ska den medlemsstaten underrätta kommissionen om detta. Kommissionen får tillåta att ett högre gränsvärde tillämpas inom den medlemsstatens territorium under en period som inte överstiger sex månader. Den ska då meddela sitt beslut till rådet och medlemsstaterna. Var och en av medlemsstaterna får inom en månad hänskjuta det beslutet till rådet. Inom två månader får rådet fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet.

*Artikel 13***Provtagning och analys**

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att genom stickprov kontrollera att svavelhalten i de bränslen som används uppfyller kraven i artiklarna 3-7. Stickprovskontrollen ska börja den dag det tillämpliga gränsvärdet för maximal svavelhalt i bränslet träder i kraft. Den ska utföras regelbundet, tillräckligt ofta och i tillräcklig omfattning så att proven är representativa för det undersökta bränslet och, när det gäller marint bränsle, för det bränsle som används av fartyg när de befinner sig i berörda havsområden och hamnar. Stickproven ska analyseras utan onödigt dröjsmål.
2. Följande metoder för provtagning, analys och kontroll av marina bränslen ska användas:
 - a) Kontroll av fartygs loggböcker och bunkerspecifikationer, och
 - b) vid behov följande metoder för provtagning och analys:
 - i) provtagning av marina bränslen för förbränning ombord när de levereras till fartyg, i enlighet med riktlinjerna för provtagning av eldningsolja i syfte att fastställa om den uppfyller kraven i den ändrade bilaga VI till Marpol som antogs den 17 juli 2009 genom resolution 182(59) av IMO:s kommitté för skydd av den marina miljön (MEPC), och bestämning av svavelhalten, eller
 - ii) provtagning och bestämning av svavelhalten i marina bränslen för förbränning ombord som förvaras i tankar, där det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, och förseglade bunkerutrymmen ombord på fartyg.
3. Referensmetoden för att bestämma svavelhalten ska vara ISO 8754 (2003) eller EN ISO 14596:2007.

För att fastställa om marina bränslen som levereras till och används ombord på fartyg uppfyller gränsvärdena för svavel enligt artiklarna 4–7, ska det förfarande för verifiering av bränslen som fastställs i tillägg VI till bilaga VI till Marpol användas.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter när det gäller
 - a) provtagningsfrekvens,
 - b) provtagningsmetoder,
 - c) definitionen av ett stickprov som är representativt för det bränsle som undersöks.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

Artikel 14

Rapportering och översyn

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni varje år och på grundval av resultaten av den provtagning, analys och kontroll som utförs i enlighet med artikel 13, lämna en rapport till kommissionen om uppfyllandet av kraven för svavel enligt detta direktiv under föregående år.

På grundval av de rapporter som mottagits i enlighet med första stycket i denna punkt och de underrättelser om att marina bränslen som uppfyller kraven i detta direktiv inte fanns att tillgå som medlemsstaterna lämnat i enlighet med artikel 6.8 femte stycket, ska kommissionen, inom 12 månader från det datum som anges i första stycket i denna punkt, utarbeta och offentliggöra en rapport om genomförandet av detta direktiv. Kommissionen ska utvärdera huruvida de relevanta bestämmelserna i detta direktiv behöver stärkas ytterligare och lägga fram eventuella lämpliga lagstiftningsförslag i detta syfte.

2. Kommissionens ska senast den 31 december 2013 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, vilken vid behov ska åtföljas av lagstiftningsförslag. Kommissionen ska i sin rapport behandla potentialen för att minska luftföroreningar och därvid bland annat beakta årsrapporter som lämnats in i enlighet med punkterna 1 och 3, observerad luftkvalitet och försurning, bränslekostnader, potentiella ekonomiska effekter, konstaterade trafikomställningar och framsteg med att minska utsläpp från fartyg.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter beträffande de uppgifter som ska anges i den rapport som avses i punkt 1 och för att fastställa rapportens format. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

Artikel 15

Anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 om anpassningar av artikel 2 a–e och p och artikel 13.2 b i och 13.3 till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Sådana anpassningar får inte leda till några direkta ändringar av tillämpningsområdet för detta direktiv eller de gränsvärden för svavel i bränsle som anges i detta direktiv.

Artikel 16

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8.5 och 15 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 17 december 2012. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 8.5 och 15 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Beslutet påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 8.5 och 15 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska gälla.

Artikel 18

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa sanktioner för överträdelse av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv.

De fastställda sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och får omfatta böter som beräknas på ett sådant sätt att det säkerställs att de åtminstone berövar de ansvariga det ekonomiska utbytet av överträdelsen av den nationella bestämmelse som avses i första stycket, och att böterna ökar gradvis vid upprepade överträdelse.

Artikel 19

Upphävande

Direktiv 1999/32/EG, i dess lydelse enligt de rättsakter som anges i del A i bilaga III, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven som anges i del B i bilaga III.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 20

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 21***Mottagare**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 11 maj 2016.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

M. SCHULZ

På rådets vägnar

Ordförande

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

BILAGA I

EKVIVALENTA UTSLÄPPSVÄRDEN FÖR DE UTSLÄPPSMINSKNINGSMETODER SOM AVSES I ARTIKEL 8.2

Gränsvärden för svavel i marina bränslen som avses i artiklarna 6 och 7 i detta direktiv och i bestämmelserna 14.1 och 14.4 i bilaga VI till Marpol samt motsvarande utsläppsvärden som avses i artikel 8.2

Det marina bränslets svavelhalt (% m/m)	Utsläppskvot SO ₂ (ppm)/CO ₂ (% v/v)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Anmärkningar:

- Användningen av gränsvärden för utsläppskvoter är bara tillämplig för petroleumbaserade destillat och tjock eldningsolja.
- I motiverade fall när koldioxidkoncentrationen reduceras av avgasreningseenheten får koldioxidkoncentrationen mätas vid avgasreningseenhetens intag, under förutsättning att det klart kan visas att denna metod är korrekt.

BILAGA II

KRAV FÖR ANVÄNDNING AV DE UTSLÄPPSMINSKNINGSMETODER SOM AVSES I ARTIKEL 8.4

De utsläppsminskningmetoder som avses i artikel 8 ska uppfylla minst de krav som anges i följande instrument, beroende på vad som gäller:

Utsläppsminskningmetod	Kriterier för användning
Blandning av marint bränsle och avkokningsgas	Kommissionens beslut 2010/769/EU ⁽¹⁾
Avgasreningssystem	Resolution MEPC.184(59) antagen den 17 juli 2009 ”Tvättvatten från avgasreningssystem som använder kemikalier, tillsatser, beredningar och relevanta kemikalier som skapas på plats”, såsom avses i punkt 10.1.6.1 i resolution MEPC.184(59), får ej släppas ut i havet, inbegripet skyddade hamnar, anläggningsplatser och flodmynningar, om inte fartygsoperatören kan visa att detta tvättvatten inte har några betydande effekter på och inte utgör någon risk för människors hälsa och miljön. Om den kemikalie som används är kaustiksoda räcker det att tvättvattnet uppfyller de kriterier som anges i resolution MEPC.184(59) och att pH-värdet inte överstiger 8,0.
Biobränslen	Användning av biodrivmedel enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG ⁽²⁾ som överensstämmer med de relevanta CEN- och ISO-standarderna. Blandningar av biodrivmedel och marina bränslen ska överensstämma med de bestämmelser avseende svavelhalt som anges i artiklarna 5, 6.1, 6.2, 6.5 och 7 i det här direktivet.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2010/769/EU av den 13 december 2010 om inrättandet av kriterier för LNG-fartygs användning av tekniska metoder som alternativ till användning av lågsvavliga marina bränslen som uppfyller kraven i artikel 4b i rådets direktiv 1999/32/EG om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/33/EG om svavelhalten i marina bränslen (EUT L 328, 14.12.2010, s. 15).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

BILAGA III

DEL A

Upphävt direktiv och en förteckning över ändringar
(som det hänvisas till i artikel 19)

Rådets direktiv 1999/32/EG

(EGT L 121, 11.5.1999, s. 13)

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003

(EUT L 284, 31.10.2003, s. 1)

Endast punkt 19 i bilaga I

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/33/EG

(EUT L 191, 22.7.2005, s. 59)

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009

(EUT L 87, 31.3.2009, s. 109)

Endast punkt 3.4 i bilagan

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/30/EG

(EUT L 140, 5.6.2009, s. 88)

Endast artikel 2

Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/33/EU

(EUT L 327, 27.11.2012, s. 1)

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell rätt
(som det hänvisas till i artikel 19)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
1999/32/EG	1 juli 2000
2005/33/EG	11 augusti 2006
2009/30/EG	31 december 2010
2012/33/EU	18 juni 2014

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 1999/32/EG	Detta direktiv
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2, andra stycket, inledningen	Artikel 1.2, andra stycket, inledningen
Artikel 1.2, andra stycket, a, b och c	Artikel 1.2, andra stycket, a, b och c
Artikel 1.2 d, andra stycket, inledningen	Artikel 1.2 d, andra stycket, inledningen
Artikel 1.2, andra stycket, d, första strecksatsen	Artikel 1.2, andra stycket, d i
Artikel 1.2, andra stycket, d, andra strecksatsen	Artikel 1.2, andra stycket, d ii
Artikel 1.2, andra stycket, e-h	Artikel 1.2, andra stycket, e-h
Artikel 2, inledningen	Artikel 2, inledningen
Artikel 2, punkt 1	Artikel 2 a
Artikel 2, punkt 1, första strecksatsen	Artikel 2 a i
Artikel 2, punkt 1, andra strecksatsen	Artikel 2 a ii
Artikel 2, punkt 2	Artikel 2 b
Artikel 2, punkt 2, första strecksatsen	Artikel 2 b i
Artikel 2, punkt 2, andra strecksatsen	Artikel 2 b ii
Artikel 2, punkt 2, avslutningen	Artikel 2 b, avslutningen
Artikel 2, punkt 3	Artikel 2 c
Artikel 2, punkt 3a	Artikel 2 d
Artikel 2, punkt 3b	Artikel 2 e
Artikel 2, punkt 3c	Artikel 2 f
Artikel 2, punkt 3d	Artikel 2 g
Artikel 2, punkt 3e	Artikel 2 h
Artikel 2, punkt 3f	Artikel 2 i
Artikel 2, punkt 3g	Artikel 2 j
Artikel 2, punkt 3h	Artikel 2 k
Artikel 2, punkt 3i	Artikel 2 l
Artikel 2, punkt 3k	Artikel 2 m
Artikel 2, punkt 3l	Artikel 2 n
Artikel 2, punkt 3m	Artikel 2 o
Artikel 2, punkt 4	Artikel 2 p
Artikel 2, punkt 5	Artikel 2 q
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 3a	Artikel 5

Direktiv 1999/32/EG	Detta direktiv
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 4a.1	Artikel 6.2
Artikel 4a.1a	Artikel 6.1
Artikel 4a.2	Artikel 6.3
Artikel 4a.3	Artikel 6.4
Artikel 4a.4	Artikel 6.5
Artikel 4a.5	Artikel 6.6
Artikel 4a.5a	Artikel 6.7
Artikel 4a.5b	Artikel 6.8
Artikel 4a.6	Artikel 6.9
Artikel 4a.7	Artikel 6.10
Artikel 4b	Artikel 7
Artikel 4c.1 och 4c.2	Artikel 8.1 och 8.2
Artikel 4c.2 a	Artikel 8.3
Artikel 4c.3	Artikel 8.4
Artikel 4c.4	Artikel 8.5
Artikel 4d	Artikel 9
Artikel 4e	Artikel 10
Artikel 4f	Artikel 11
Artikel 5	Artikel 12
Artikel 6.1	Artikel 13.1
Artikel 6.1a	Artikel 13.2
Artikel 6.2	Artikel 13.3
Artikel 6.1b	Artikel 13.4
Artikel 7.1 och 7.2	Artikel 14.1 och 14.2
Artikel 7.1a	Artikel 14.3
Artikel 7.3	—
Artikel 7.4	Artikel 15
Artikel 9	Artikel 17
Artikel 9a	Artikel 16
Artikel 10	—
Artikel 11.1	Artikel 18 första stycket
Artikel 11.2	Artikel 18 andra stycket
—	Artikel 19
Artikel 12	Artikel 20

Direktiv 1999/32/EG	Detta direktiv
Artikel 13	Artikel 21
Bilagor I och II	Bilagor I och II
—	Bilaga III
—	Bilaga IV

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT (EU) 2016/803

av den 7 maj 2015

om undertecknande på unionens och dess medlemsstaters vägnar och provisorisk tillämpning av ett protokoll om ändring av Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2 jämförd med artikel 218.5,

med beaktande av Kroatians anslutningsakt, särskilt artikel 6.2 andra stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 14 september 2012 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar på unionens, dess medlemsstaters och Republiken Kroatians vägnar om att ingå ett protokoll om ändring av Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan⁽¹⁾, med anledning av Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen (nedan kallat *protokollet*).
- (2) Förhandlingarna slutfördes med framgång den 24 april 2014.
- (3) Protokollet bör undertecknas på unionens och dess medlemsstaters vägnar, med förbehåll för att det senare ingås.
- (4) Protokollet bör tillämpas provisoriskt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av protokollet om ändring av Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen, bemyndigas härmed på unionens och dess medlemsstaters vägnar, med förbehåll för att protokollet ingås.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

⁽¹⁾ Texten till avtalet har offentliggjorts i EUT L 334, 6.12.2012, s. 3.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna protokollet på unionens och dess medlemsstaters vägnar.

Artikel 3

Protokollet ska tillämpas provisoriskt, i enlighet med artikel 3.2 i protokollet, så snart parterna har undertecknat det ⁽¹⁾, i avvaktan på att det träder i kraft.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 7 maj 2015.

På rådets vägnar
E. RINKĒVIČS
Ordförande

⁽¹⁾ Den dag från och med vilken protokollet ska tillämpas provisoriskt kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

PROTOKOLL

om ändring av Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatens anslutning till Europeiska unionen

KONUNGARIKET BELGIEN,

REPUBLIKEN BULGARIEN,

REPUBLIKEN TJECKIEN,

KONUNGARIKET DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,

REPUBLIKEN ESTLAND,

IRLAND,

REPUBLIKEN GREKLAND,

KONUNGARIKET SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKE,

REPUBLIKEN KROATIEN,

REPUBLIKEN ITALIEN,

REPUBLIKEN CYPERN,

REPUBLIKEN LETTLAND,

REPUBLIKEN LITAUEN,

STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,

UNGERN,

REPUBLIKEN MALTA,

KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,

REPUBLIKEN POLEN,

REPUBLIKEN PORTUGAL,

RUMÄNIEN,

REPUBLIKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKEN SLOVAKIEN,

REPUBLIKEN FINLAND,

KONUNGARIKET SVERIGE,

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND,

som är parter i fördraget om Europeiska unionen och i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som är medlemsstater i Europeiska unionen (nedan kallade *medlemsstaterna*), och

EUROPEISKA UNIONEN,

å ena sidan, och

HASHEMITISKA KONUNGARIKET JORDANIEN,

å andra sidan,

som beaktar Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen den 1 juli 2013,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Republiken Kroatien är part i Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska Konungariket Jordanien, å andra sidan ⁽¹⁾, som undertecknades den 15 december 2010 (nedan kallat *avtalet*).

Artikel 2

Avtalstexten på det kroatiska språket ⁽²⁾ ska vara giltig på samma villkor som de övriga språkversionerna.

Artikel 3

1. Detta protokoll ska godkännas av parterna i enlighet med deras egna förfaranden. Det träder i kraft samma dag som avtalet träder i kraft. Om detta protokoll emellertid godtas av parterna efter dagen för avtalets ikraftträdande kommer det, i enlighet med artikel 29.1 i avtalet, att träda i kraft en månad efter dagen för den sista not i en utväxling av diplomatiska noter mellan parterna i vilken parterna bekräftar att alla de förfaranden som krävs för avtalets ikraftträdande har slutförts.

2. Detta protokoll ska utgöra en integrerad del av avtalet och ska tillämpas provisoriskt så snart parterna har undertecknat det.

Detta protokoll är upprättat i Bryssel den 3 maj 2016 i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och arabiska, vilka alla texter är lika giltiga.

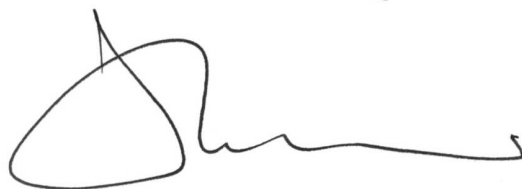
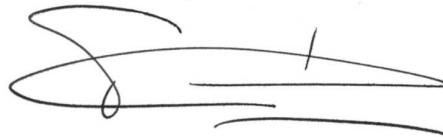
⁽¹⁾ Texten till avtalet har offentliggjorts i EUT L 334, 6.12.2012, s. 3.

⁽²⁾ Kroatisk specialgåva, kapitel 7, volym 24, s. 280.

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské štáty
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Za države članice
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā –
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Ghall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu Państw Członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
För medlemsstaterna
عن الدول الأعضاء

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
عن الإتحاد الأوروبي

За Хашемитското кралство Йордания
Por el Reino Hachemí de Jordania
Za Jordánské hášimovské království
For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
Für das Haschemitische Königreich Jordanien
Jordaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
Για το Χασεμιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
For the Hashemite Kingdom of Jordan
Pour le Royaume hachémite de Jordanie
Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
Per il Regno hascemita di Giordania
Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
Jordanijos Hašimitų Karalystės vardu
A Jordán Hásimita Királyság részéről
Ghar-Renju Haxemita tal-Ġordan
Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
W imieniu Jordáńskiego Królestwa Haszymidzkiego
Pelo Reino Hachemita da Jordânia
Pentru Regatul Haşemit al Iordaniei
Za Jordánske hášimovské kráľovstvo
Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
För Hashemitiska konungariket Jordanien

عن المملكة الأردنية الهاشمية

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU, Euratom) 2016/804

av den 17 maj 2016

om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 322.2,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska revisionsrättens yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 ⁽³⁾ omarbetades genom rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ⁽⁴⁾. Förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ska träda i kraft samma dag som rådets beslut 2014/335/EU, Euratom ⁽⁵⁾. Beslutet har emellertid ännu inte trätt i kraft.
- (2) För att ge kommissionen (Eurostat) tillräcklig tid att bedöma alla relevanta uppgifter om bruttonationalinkomst (BNI) och ge BNI-kommittén tillräckligt med tid att utarbeta ett yttrande om BNI-uppgifter bör det vara möjligt att ändra BNI-uppgifter för ett budgetår till och med den 30 november det fjärde året efter det budgetåret. Kravet på att bevara styrkande dokument som rör egna medel från mervärdesskatt (moms) och BNI bör följaktligen också ges förlängd tillämpning från och med den 30 september till och med den 30 november det fjärde året efter det budgetår som de avser.
- (3) Den här förordningen bör återspegla den nuvarande ordningen enligt vilken kommissionens konton för egna medel enligt artikel 9 i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 (*kommissionens konton för egna medel*) förs av varje medlemsstats finansförvaltning eller centralbank. Begreppet finansförvaltning bör även omfatta andra offentliga enheter som utövar liknande funktioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 december 2015.

⁽²⁾ EUT C 5, 8.1.2016, s. 1.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 2007/436/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGTL L 130, 31.5.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (EUT L 168, 7.6.2014, s. 39).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 7.6.2014, s. 105).

- (4) Kommissionens konton för egna medel bör vara fria från avgifter och räntor. En tillämpning av avgifter eller negativa räntor skulle minska unionens budget och därmed leda till en ojämlig behandling av medlemsstaterna. När negativ ränta är tillämplig på kommissionens konton för egna medel bör därför berörda medlemsstater kreditera ett belopp som motsvarar beloppet för negativ ränta. Eftersom vissa medlemsstater inte har möjlighet att undvika de finansiella effekterna av skyldigheten att kreditera kommissionens konton för egna medel med sådana belopp av negativ ränta bör kommissionen ha som mål att vid täckande av sitt likviditetsbehov minska denna effekt genom att i första hand använda de belopp som krediterats de berörda kontona.
- (5) Kommissionens konton för egna medel bör endast debiteras på instruktion från kommissionen. Detta bör inte påverka tillämpningen av negativ ränta.
- (6) För att göra lagtexten tydligare och lättare att läsa bör artikel 10 i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 delas upp i flera artiklar.
- (7) Kommissionen bör alltid ha tillräckligt med likvida medel för att kunna verkställa de betalningskrav som ingår i budgetgenomförandet, vilka som regel är särskilt koncentrerade till årets första månader. Kommissionen har redan möjlighet att uppmana medlemsstaterna att tidigare lägga ytterligare upp till två tolfedelar för det särskilda syftet att betala utgifter för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽¹⁾. För att ytterligare minska risken för betalningsförseningar till följd av tillfällig brist på likvida medel bör kommissionen kunna uppmana medlemsstaterna att tidigare lägga upp till en ytterligare halv tolfedel för det särskilda syftet att betala utgifter för europeiska struktur- och investeringsfonderna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽²⁾, förutsatt att detta är motiverat av behovet av likvida medel. För att undvika alltför stort tryck på de nationella finansförvaltningarna bör det totala belopp som kan tidigare läggas till samma månad inte överstiga två ytterligare tolfedelar. Vidare får detta mot bakgrund av de särskilda betalningskrav som gäller EGFJ inte tillämpas till skada för EGFJ.
- (8) Enligt förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 ska kommissionen beräkna justeringar av de moms- och BNI-baserade egna medlen, och informera medlemsstaterna därom, i så god tid att de kan föra in dessa justeringar på kommissionens konto för egna medel den första arbetsdagen i december. De belopp som efter justeringarna behövs göras tillgängliga den första arbetsdagen i december 2014 var högre än någonsin tidigare. För att undvika orimliga finanspolitiska påfrestningar för medlemsstaterna strax före årsskiftet infördes det genom rådets förordning (EU, Euratom) nr 1377/2014 ⁽³⁾ en ändring i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 som gör det möjligt för medlemsstaterna att i vissa undantagsfall senarelägga krediteringen av kommissionens konto för egna medel med de belopp som följer av sådana justeringar.
- (9) När förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 träder i kraft kommer förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 i sin ändrade lydelse att upphöra att vara tillämplig. Detta får dock inte påverka giltigheten av de senarelägganden av kreditering av justeringar som redan hade formellt begärts enligt förordning (EU, Euratom) nr 1377/2014 när den förordningen fortfarande var i kraft.
- (10) För enkelhetens skull och för att begränsa de ekonomiska påfrestningarna på medlemsstaterna och kommissionen, särskilt mot slutet av året, bör förfarandet för att justera de egna medlen från moms och BNI rationaliseras. Man bör förlänga tidsfristen från det att en medlemsstat tar emot en formell underrättelse om de justeringar som krävs till det att dessa krediteras kommissionens konto för egna medel. En sådan underrättelse och kreditering bör infalla under ett och samma år, och detta år bör också användas som referens i fråga om inverkan på de offentliga finanserna och vid tillämpningen av stabilitets- och tillväxtpakten. Det bör ske en omedelbar omfördelning av det totala beloppet av justeringar medlemsstaterna emellan som en anpassning till deras respektive andelar av de BNI-baserade egna medlen. Detta skulle undanröja behovet av det undantag som införts genom förordning (EU, Euratom) nr 1377/2014.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitikens och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1377/2014 av den 18 december 2014 om ändring av förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 om genomförande av beslut 2007/436/EG, Euratom om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EUT L 367, 23.12.2014, s. 14).

- (11) För att uppnå unionens mål bör förfarandet för beräkning av ränta utformas så att det kan garanteras att unionens egna medel görs tillgängliga i tid och i sin helhet.
- (12) I syfte att åstadkomma ökad rättssäkerhet och större tydlighet bör man i fråga om momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel fastställa i vilka fall som dröjsmålsränta ska betalas. Med tanke på det som särskilt kännetecknar dessa egna medel, som har en kontrollcykel som möjliggör korrigeringar respektive justeringar inom en period på fyra år, bör ändringar av momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel som följer av sådana korrigeringar eller justeringar inte medföra retroaktiv beräkning av ränta. Ränta avseende dessa medel bör därför endast betalas för försenad kreditering av belopp av månatliga tolfedelar och belopp som följer av den årliga beräkningen av justeringar för föregående budgetår. För att upprätthålla ett ordentligt incitament för vidtagande av korrigerande åtgärder bör ränta även betalas vid försening att kreditera belopp som följer av särskilda korrigeringar av momsredovisningar det datum som anges i enlighet med åtgärder som vidtas av kommissionen enligt artikel 9.1 andra stycket i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89⁽¹⁾. Om en medlemsstat inte inom den explicita tidsfrist som fastställts av kommissionen lämnar de korrigeringar av BNI-uppgifter som är nödvändiga för att åtgärda punkter som anmälts av kommissionen eller en medlemsstat bör ränta också tillämpas på varje ökning av egna medel som följer av en justering som genomförs som en följd av att den anmälda punkten åtgärdats. Denna ränta bör tillämpas från och med den tidpunkt när beloppet för justeringen skulle ha krediterats, det vill säga den första arbetsdagen i juni året efter det år då den av kommissionen explicit angivna tidsfristen löpte ut, till och med den tidpunkt när det justerade beloppet krediteras kontot. I linje med gällande regler och praxis bör varje försening av kreditering i fråga om traditionella egna medel medföra beräkning av ränta.
- (13) Det räntesatssystem som anges i artikel 12 i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 bygger på en schablonmässig ökning med 2 procentenheter av basräntesatsen plus en ökning med 0,25 procentenheter för varje månad som krediteringen försenats, varvid den höjda räntesatsen är tillämplig på hela förseningsperioden. Detta räntesatssystem har starkt bidragit till att belopp i egna medel gjorts tillgängliga i tid och i sin helhet och systemets huvuddrag bör därför behållas.
- (14) Inte desto mindre har de nuvarande reglerna med konstant ökande räntesats lett till betalning av mycket höga räntesatser i exceptionella fall där det handlat om förseningar med många år. För att se till att systemet förblir proportionellt med bibehållen avskräckande verkan bör den ackumulerade ökningen i förhållande till basräntesatsen begränsas till ett årligt högsta värde på 16 procentenheter.
- (15) Å andra sidan kan den befintliga schablonmässiga ökningen med 2 procentenheter av basräntesatsen särskilt när det gäller kortvariga förseningar, utgöra ett negativt incitament mot att ställa egna medel till förfogande i tid, i situationer när refinansieringskostnaderna på penningmarknaden är högre än dröjsmålsräntan. För att systemet ska fungera ännu bättre bör därför den schablonmässiga ökningen av basräntesatsen höjas till 2,5 procentenheter, och den resulterande räntesats som tillämpas bör inte understiga den procenträntesatsen, även om den tillämpliga basräntesatsen är negativ. Denna ändring bör särskilt förebygga förseningar i tillhandahållandet av de månatliga tolfedelarna av egna medel baseade på moms och BNI, som för närvarande utgör mer än 80 % av unionens budgetinkomster.
- (16) För att främja ett effektivt skydd av unionens ekonomiska intressen och beakta de nyligen införda bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013⁽²⁾, bör medlemsstaterna kunna fritas från skyldigheten att tillhandahålla unionen sådana belopp i traditionella egna medel som visat sig vara omöjliga att uppbära, i fall där detta beror på att bokföringen av eller underrättelsen om tullskulder har skjutits upp i syfte att inte skada en brottsutredning som påverkar unionens ekonomiska intressen. Kommissionen bör med minsta möjliga dröjsmål meddela medlemsstaterna, och vid behov uppdatera, de kriterier som kommer att vägleda bedömningen av fall där denna eventualitet föreligger.
- (17) Beloppsgränsen för rapportering av fall där traditionella egna medel förklarats eller bedömts omöjliga att uppbära bör höjas i syfte att minska den administrativa bördan för såväl medlemsstaterna som kommissionen.
- (18) Det bör klargöras att möjligheten för kommissionen att, i enlighet med artikel 14.3 i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 och endast i fall där ett lån som beviljats eller som det ställts garanti för inte återbetalas, överskrida sina tillgångar för att se till att unionens skyldigheter uppfylls inte bara ska gälla utlåning eller garantier som

(1) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdesskatt (EGT L 155, 7.6.1989, s. 9).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

beviljats inom ramen för rådets förordningar och beslut, utan även inom ramen för förordningar och beslut som från och med Lissabonfördraget ska antas av Europaparlamentet och rådet tillsammans i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- (19) Förutom i exceptionella fall bör kommissionen till medlemsstaterna, eller deras nationella centralbanker, anmäla de order om transaktioner i likvida medel som påverkar sådana konton som öppnats för egna medel minst en dag innan dessa order ska verkställas.
- (20) Förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (21) Av konsekvensskäl bör den här förordningen träda i kraft samma dag som förordning (EU, Euratom) nr 609/2014. Den ändring som föreskrivs i den här förordningen av artikel 18 i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 bör tillämpas från och med den 1 januari 2014 för att garantera en fortsatt tillämpning av det undantag som infördes genom förordning (EU, Euratom) nr 1377/2014 till den dag då den här förordningen träder i kraft. Den ändring som föreskrivs i den här förordningen av artikel 12 i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 bör tillämpas i de fall där förfalldagen för de egna medlen infaller efter det att den här förordningen har trätt i kraft. Av proportionalitetsskäl bör medlemsstaterna emellertid även omfattas av begränsningen av den totala ökningen av räntesatsen, samt av begränsningen för betalning av ränta för momsbaseade egna medel endast i samband med förseningar som anges i artikel 12 i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014, i dess ändrade lydelse genom den här förordningen, för egna medel som förföll innan den här förordningen trädde i kraft, när dessa egna medel blev kända efter dagen för ikraftträdandet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”De styrkande dokument som avser de statistiska förfaranden och beräkningsunderlag som avses i artikel 3 i förordning (EG, Euratom) nr 1287/2003 ska bevaras av medlemsstaterna till och med den 30 november det fjärde året efter budgetåret i fråga. De styrkande dokument som avser momsbaseade egna medel ska bevaras för samma period.”

2. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Räkenskaper över egna medel ska föras av respektive medlemsstats finansförvaltning eller ett offentligt organ med liknande funktioner (nedan kallad *finansförvaltningen*), eller av respektive medlemsstats nationella centralbank. Dessa räkenskaper ska delas upp på typ av medel.”

- b) Punkt 3 tredje stycket ska ändras på följande sätt:

- i) I första strecksatsen ska hänvisningen till ”artikel 10.3” ersättas av en hänvisning till ”artikel 10a.1”.
- ii) Andra strecksatsen ska ersättas med följande:

”— Resultatet av den beräkning som avses i artikel 10b.5 första stycket ska bokföras årligen, förutom de särskilda justeringar som avses i artikel 10b.2 b, vilka ska bokföras den första arbetsdagen i den månad som följer efter överenskommelsen mellan den berörda medlemsstaten och kommissionen.”

3. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Första och andra styckena ska ersättas med följande:

”1. I enlighet med förfarandet i artiklarna 10, 10a och 10b ska varje medlemsstat kreditera egna medel på det konto som i kommissionens namn har öppnats i medlemsstatens finansförvaltning eller nationella centralbank. Med förbehåll för den tillämpning av negativ ränta som avses i tredje stycket får detta konto endast debiteras på instruktion från kommissionen.

Kontot ska föras i nationell valuta och vara avgiftsfritt.”

ii) Följande stycke ska läggas till:

”När negativ ränta tillämpas på det kontot ska den berörda medlemsstaten kreditera kontot med ett belopp som motsvarar beloppet av en sådan tillämplig negativ ränta, och detta ska ske senast den första arbetsdagen i den andra månaden efter tillämpningen av denna negativa ränta.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna eller deras nationella centralbanker ska till kommissionen översända följande i elektronisk form:

a) Ett kontoutdrag med uppgift om de belopp i egna medel som krediterats kommissionens konto eller en verifikation av den enskilda överföringen; detta ska ske samma dag som beloppen har krediterats.

b) Ett kontoutdrag med uppgift om de belopp i egna medel som bokförts; detta ska ske senast den andra arbetsdagen efter det att beloppet i egna medel har krediterats; detta ska inte påverka tillämpningen av led a.”

4. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Tillhandahållande av traditionella egna medel

1. Efter avdrag för kostnader för uppbörd enligt artiklarna 2.3 och 10.3 i beslut 2014/335/EU, Euratom ska de traditionella egna medel som avses i artikel 2.1 a i det beslutet krediteras senast den första arbetsdagen efter den nittonde dagen i den andra månad som följer efter den månad under vilken anspråket fastställdes enligt artikel 2 i denna förordning.

För anspråk som redovisas i särskilda räkenskaper enligt artikel 6.3 andra stycket ska krediteringen dock ske senast den första arbetsdagen efter den nittonde dagen i den andra månad som följer efter den månad under vilken de belopp uppbaras som motsvarar anspråken.

2. Vid behov får kommissionen uppmana medlemsstaterna att med en månad tidigarelägga krediteringen av andra medel än momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel, på grundval av information som medlemsstaterna har tillgång till den femtonde dagen i den månaden.

Varje tidigarelagd kreditering ska justeras påföljande månad i samband med den kreditering som avses i punkt 1. Denna justering ska innefatta en negativ kreditering som motsvarar beloppet av den tidigarelagda krediteringen.

Artikel 10a

Tillhandahållande av momsbaseade och BNI-baserade egna medel

1. De momsbaseade och de BNI-baserade egna medlen ska, med beaktande av hur den korrigerings som Förenade kungariket beviljats för budgetobalanser samt den bruttominskning som beviljats Danmark, Nederländerna, Österrike och Sverige påverkar dessa medel, krediteras den första arbetsdagen i varje månad med en tolfedel av de belopp som redovisas i budgeten, omräknade till nationell valuta enligt den växelkurs som gällde den sista noteringsdagen det kalenderår som föregår budgetåret och som offentliggjorts i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. För det särskilda syftet att enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 (*) betala utgifter för EGJF får kommissionen, med hänsyn till unionens likviditet, uppmana medlemsstaterna att med upp till två månader under det första kvartalet i budgetåret tidigarelägga en tolfedel, eller en del därav, av de belopp i budgeten som är uppförda som momsbaseade egna medel eller BNI-baserade egna medel, med beaktande av hur den korrigerings som Förenade kungariket beviljats för budgetobalanser och den bruttominskning som Danmark, Nederländerna, Österrike och Sverige beviljats påverkar dessa medel.

Om inte annat följer av tredje stycket, får kommissionen för det särskilda syftet att enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 (**) betala utgifter för de europeiska struktur- och investeringsfonderna, med hänsyn till unionens likviditet, uppmana medlemsstaterna att under budgetårets första sex månader tidigarelägga

upp till ytterligare en halv tolfedel av de belopp i budgeten som är uppförda som momsbaseade egna medel eller BNI-baserade egna medel, med beaktande av hur den korrigerings som Förenade kungariket beviljats för budgetbalanser och den bruttominskning som Danmark, Nederländerna, Österrike och Sverige beviljats påverkar dessa medel.

Det totala belopp som kommissionen enligt första och andra stycket får uppmana medlemsstaterna att tidigarelägga under samma månad får inte under några omständigheter överstiga ett belopp som motsvarar två ytterligare tolfedelar.

Efter de första sex månaderna får den begärda månatliga krediteringen inte överstiga en tolfedel av de momsbaseade egna medlen och de BNI-baserade egna medlen, och krediteringen får inte heller överstiga de belopp som tas upp i budgeten för detta syfte.

Kommissionen ska till medlemsstaterna senast två veckor i förväg anmäla den kreditering som begärs enligt första och andra stycket.

Kommissionen ska i god tid, och senast sex veckor innan en kreditering begärs enligt andra stycket, underrätta medlemsstaterna om sin avsikt att begära en sådan kreditering.

Punkt 4 rörande det belopp som ska krediteras i januari varje år och punkt 5, som ska tillämpas om budgeten inte är slutgiltigt antagen före början av budgetåret, ska tillämpas på dessa tidigarelagda krediteringar.

3. Varje förändring av den enhetliga procentsatsen för momsbaseade egna medel, av procentsatsen för BNI-baserade egna medel, av den korrigerings som beviljas Förenade kungariket för budgetbalanser och av dess finansiering enligt artiklarna 4 och 5 i beslut 2014/335/EU, Euratom, samt av finansieringen av den bruttominskning som beviljats Danmark, Nederländerna, Österrike och Sverige, kräver att en ändringsbudget slutgiltigt antas, och ska medföra en justering av de tolfedelar som krediterats under budgetåret.

Dessa justeringar ska göras i samband med den första krediteringen efter det slutgiltiga antagandet av ändringsbudgeten om denna antas före den sextonde dagen i månaden. I övriga fall ska justeringarna göras i samband med den andra krediteringen efter det slutgiltiga antagandet. Med avvikelse från artikel 11 i budgetförordningen ska dessa justeringar redovisas det budgetår som omfattas av ändringsbudgeten i fråga.

4. Beräkningen av tolfedelarna för januari varje budgetår ska baseras på de belopp som föreskrivs i det budgetförslag som avses i artikel 314.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och ska räknas om till nationell valuta enligt de växelkurser som gällde den första noteringsdagen efter den 15 december det kalenderår som föregick budgetåret; justeringen ska ske i samband med krediteringen för följande månad.

5. Om budgeten inte har antagits slutgiltigt senast två veckor före bokföringen för januari följande budgetår, ska medlemsstaterna den första arbetsdagen i varje månad, inklusive januari, kreditera en tolfedel av det i den senast slutgiltigt antagna budgeten upptagna beloppet av momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel, med beaktande av hur den korrigerings som Förenade kungariket beviljats för budgetbalanser och den bruttominskning som Danmark, Nederländerna, Österrike och Sverige beviljats påverkar dessa medel; justeringen ska ske den första dagen för kreditering efter det att budgeten slutgiltigt antagits, om den antagits före den sextonde dagen i månaden. I övriga fall ska justeringen göras den andra dagen för kreditering efter det att budgeten slutgiltigt antagits.

6. Finansieringen av den bruttominskning som beviljats Danmark, Nederländerna, Österrike och Sverige ska inte justeras i efterhand på grund av eventuella ändringar av BNI-uppgifterna i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG, Euratom) nr 1287/2003.

Artikel 10b

Justeringar av moms- och BNI-baserade egna medel från tidigare budgetår

1. Varje medlemsstat ska på grundval av den årliga översikt över beräkningsunderlag för momsbaseade egna medel som föreskrivs i artikel 7.1 i förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 debiteras ett belopp som beräknats från de uppgifter som anges i den berörda översikten och som baseras på den enhetliga procentsats som beslutats för det budgetår som översikten gäller, och sedan krediteras de tolv inbetalningar som gjorts under detta budgetår;

debiteringen ska ske året efter det att översikten skickats. Dock får en medlemsstats beräkningsunderlag för momsbaseade egna medel på vilket den procentsatsen tillämpas inte överskrida den procentsats av dess BNI som fastställs i artikel 2.1 b i beslut 2014/335/EU, Euratom enligt artikel 2.7 första stycket i det beslutet.

2. Eventuella korrigeringar av beräkningsunderlaget för momsbaseade egna medel enligt artikel 9.1 i förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 ska för varje berörd medlemsstat vars beräkningsunderlag, dessa korrigeringar medräknade, inte överskrider de procentsatser som fastställs i artiklarna 2.1 b och 10.2 i beslut 2014/335/EU, Euratom medföra följande justeringar av det saldo som fastställs enligt punkt 1 i den här artikeln:

- a) De korrigeringar enligt artikel 9.1 första stycket i förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 som gjorts senast den 31 juli ska medföra en allmän justering det påföljande året.
- b) Särskilda justeringar får redovisas när som helst, om medlemsstaten och kommissionen är överens i enlighet med det artikel 9.1 första stycket i förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89.
- c) Om de åtgärder som kommissionen vidtar enligt artikel 9.1 andra stycket i förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 för att korrigera beräkningsunderlaget medför en särskild justering av krediteringarna på det konto som avses i artikel 9.1 i den här förordningen, ska den justeringen göras den dag som anges av kommissionen enligt dessa åtgärder.

De förändringar av BNI som avses i punkt 4 i den här artikeln ska också medföra en justering av saldot för varje medlemsstat vars beräkningsunderlag för de momsbaseade egna medlen – med de korrigeringar som avses i första stycket i den här punkten medräknade – begränsas till de procentsatser som fastställs i artiklarna 2.1 b och 10.2 i beslut 2014/335/EU, Euratom.

3. Utifrån sifferuppgifterna för total BNI till marknadspris samt dess komponenter från föregående år, lämnade av medlemsstaterna enligt artikel 2.2 i förordning (EG, Euratom) nr 1287/2003, ska varje medlemsstat under året efter det att sifferuppgifterna lämnats debiteras ett belopp som beräknas genom att den procentsats som antagits för det år som föregår det år då sifferuppgifterna lämnats tillämpas på medlemsstatens BNI och krediteras med de betalningar som gjorts det året.

4. Eventuella förändringar av BNI för tidigare budgetår enligt artikel 2.2 i förordning (EG, Euratom) nr 1287/2003 ska, om inte annat följer av artikel 5 i den förordningen, för varje berörd medlemsstat medföra en justering av det saldo som fastställs enligt punkt 3 i den här artikeln. Efter den 30 november det fjärde året efter det givet budgetår ska förändringar av BNI inte längre beaktas, såvida de inte avser punkter som har anmälts inom denna tid av kommissionen eller den berörda medlemsstaten.

5. Kommissionen ska för varje medlemsstat beräkna skillnaden mellan de belopp som följer av de justeringar som avses i punkterna 1–4, med undantag av särskilda justeringar enligt punkt 2 b och c, och det totala belopp som blir produkten av en multiplikation av de totala justeringarna och den procentandel som den berörda medlemsstatens BNI utgör av summan av samtliga medlemsstaters BNI, enligt de sifferuppgifter som per den 15 januari tillämpas på den gällande budgeten för det år som följer på det år då de uppgifter som legat till grund för justeringarna lämnades in (nedan kallat *nettobeloppet*).

Vid denna beräkning ska belopp räknas om mellan de nationella valutorna och euron på grundval av den växelkurs som gällde den sista noteringsdagen det kalenderår som föregick året för bokföringen, vilken offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om de belopp som följer av denna beräkning före den 1 februari året efter det år då de uppgifter som legat till grund för justeringarna lämnades in. Varje medlemsstat ska kreditera det konto som avses i artikel 9.1 nettobeloppet den första arbetsdagen i juni samma år.

6. Transaktionerna i punkterna 1–5 i den här artikeln utgör inkomsttransaktioner för det budgetår då ska krediteras det konto som avses i artikel 9.1.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320)."

5. I artikel 11 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska beräkna justeringens storlek under det år som följer på det berörda budgetåret.

Beräkningen ska grundas på de uppgifter för budgetåret i fråga när det gäller

- a) aggregerad BNI till marknadspris och dess komponenter, enligt uppgifter som medlemsstaterna lämnat i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG, Euratom) nr 1287/2003,
- b) utnyttjandet av driftsanslagen för den berörda åtgärden eller politiken.

Justeringen ska beräknas genom att totalbeloppet för de berörda utgifterna, med undantag av de utgifter som finansieras av deltagande tredjeländer, multipliceras med den procentandel som den berörda medlemsstatens BNI utgör av summan av samtliga medlemsstaters BNI. Justeringen ska finansieras av de deltagande medlemsstaterna; varje medlemsstats andel av finansieringen ska beräknas genom att dess BNI divideras med summan av alla deltagande medlemsstaters BNI. Vid beräkningen av justeringen ska belopp i nationella valutor räknas om till euro, till den växelkurs som gällde den sista noteringsdagen det kalenderår som föregick budgetåret i fråga, vilken offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

Denna justering ska ske genom en enda operation varje berört budgetår och vara slutgiltig, även om BNI-uppgifterna senare skulle komma att revideras.”

6. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Ränta på belopp som tillhandahållits för sent

1. En försening av en kreditering på det konto som avses i artikel 9.1 ska medföra att den berörda medlemsstaten ska betala ränta.

2. För momsbaseade och BNI-baserade egna medel ska ränta endast betalas i samband med förseningar av krediteringar av belopp

- a) som avses i artikel 10a,
- b) som följer av den beräkning som avses i artikel 10b.5 första stycket, vid den tidpunkt som anges i tredje stycket däri,
- c) som följer av särskilda justeringar av momsbaseade egna medel enligt artikel 10b.2 c i den här förordningen, den dag som angetts av kommissionen i enlighet med åtgärder som den vidtagit enligt artikel 9.1 andra stycket i förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89,
- d) som följer av att en medlemsstat underlåtit att komma med korrigeringar av BNI-uppgifter som är nödvändiga för att åtgärda punkter som kommissionen eller medlemsstaten anmält enligt artikel 10b.4, inom den av kommissionen explicit angivna tidsfristen. Röntan på justeringar till följd av sådana korrigeringar ska beräknas från och med den första arbetsdagen i juni året efter det år då den av kommissionen explicit angivna tidsfristen löpte ut.

3. Räntebelopp som understiger 500 EUR ska inte krävas in.

4. För de medlemsstater som deltar i Ekonomiska och monetära unionen ska räntesatsen vara den räntesats som offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* och som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner den första dagen i den månad då förfallodagen infaller, eller 0 procent, beroende på vad som är högst, ökad med 2,5 procentenheter.

Denna räntesats ska ökas med 0,25 procentenheter för varje månad som krediteringen försenas.

Den sammanlagda ökningen som följer av att första och andra styckena tillämpas får inte överstiga 16 procentenheter. Den höjda räntesatsen ska gälla för hela dröjsmålsperioden.

5. För de medlemsstater som inte deltar i Ekonomiska och monetära unionen ska räntesatsen vara den räntesats som centralbankerna tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner den första dagen i den aktuella månaden, eller 0 procent, beroende på vad som är högst, ökad med 2,5 procentenheter. För de medlemsstater som inte har tillgång till centralbankens räntesats, ska räntesatsen vara den mest likvärdiga räntesatsen som tillämpas på medlemsstatens penningmarknad den första dagen i den aktuella månaden, eller 0 procent, beroende på vad som är högst, ökad med 2,5 procentenheter.

Denna räntesats ska ökas med 0,25 procentenheter för varje månad som krediteringen försenas.

Den sammanlagda ökning som följer av att första och andra styckena tillämpas får inte överstiga 16 procentenheter. Den höjda räntan ska gälla för hela dröjsmålsperioden.

6. Artikel 9.2 och 9.3 ska i tillämpliga delar tillämpas på den betalning av ränta som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.”

7. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande införas som andra stycke:

”Medlemsstaterna får befrias från skyldigheten att ställa belopp som motsvarar anspråk som fastställts enligt artikel 2 till kommissionens förfogande om dessa anspråk visar sig vara omöjliga att uppbära på grund av att bokföringen eller underrättelsen om tullskulden skjuts upp i syfte att inte inverka menligt på en brottsutredning som berör unionens ekonomiska intressen.”

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Om beloppet av de fastställda anspråk som berörs överstiger 100 000 EUR ska medlemsstaterna senast tre månader efter det administrativa beslut som avses i punkt 2, eller enligt de tidsfrister som anges i samma punkt, förse kommissionen med en rapport över de fall där punkt 2 har tillämpats.”

8. I artikel 14 ska punkterna 3 och 4 ersättas med följande:

”3. Endast i de fall när ett lån som beviljats eller som det ställts garanti för i enlighet med förordningar eller beslut som antagits av rådet, eller av Europaparlamentet och rådet, inte kan återbetalas, och när kommissionen inte kan vidta andra åtgärder enligt de finansiella villkoren för dessa lån i så god tid att unionen kan uppfylla sina juridiska skyldigheter mot långivarna, får bestämmelserna i punkterna 2 och 4, oavsett villkoren i punkt 2, provisoriskt tillämpas för att säkerställa betalning av räntor och amorteringar på unionens lån.

4. Med förbehåll för andra stycket ska skillnaden mellan totala tillgångar och likviditetsbehoven i största möjliga mån fördelas mellan medlemsstaterna i proportion till deras prognostiserade bidrag till budgetens inkomster.

Kommissionen ska vid täckandet av sina likviditetsbehov sträva efter att minska effekterna av medlemsstaternas skyldighet att kreditera negativa räntebelopp i enlighet med artikel 9.1 tredje stycket genom att i första hand utnyttja de belopp som krediterats de berörda kontona.”

9. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Verkställande av betalningsorder

1. Medlemsstaterna eller deras nationella centralbanker ska verkställa kommissionens betalningsorder enligt kommissionens instruktioner högst tre arbetsdagar efter det att ordern tagits emot. Vad gäller transaktioner i likvida medel ska medlemsstaterna eller deras nationella centralbanker verkställa en order inom den tid som begärs av kommissionen som, utom i undantagsfall, ska meddela dem minst en dag innan ordern ska verkställas.

2. Medlemsstaterna eller deras nationella centralbanker ska senast den andra arbetsdagen efter transaktionen och i elektronisk form tillsända kommissionen ett kontoutdrag där de berörda kontorörelserna framgår.”

10. Artikel 18 ska ersättas med följande:

”Artikel 18

Upphävande

1. Med förbehåll för punkt 2 ska förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014.

2. Artikel 10.7a i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 ska upphöra att gälla med verkan från och med den dag då den här förordningen träder i kraft.

3. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 träder i kraft.

Med förbehåll för tredje och fjärde styckena ska den tillämpas från och med samma dag.

Artikel 1.6 ska tillämpas vid beräkningen av dröjsmålsränta för försenade inbetalningar av belopp i egna medel som förfaller efter dagen för denna förordnings ikraftträdande. Begränsningen av den totala ökningen av räntesatsen till 16 procentenheter och begränsningen av betalning av ränta för momsbaseerade egna medel till att gälla endast i samband med dröjsmål med att kreditera belopp som följer av särskilda justeringar därav, den dag som angetts i enlighet med åtgärder som vidtagits av kommissionen, ska emellertid också tillämpas vid beräkningen av dröjsmålsränta för försenade inbetalningar av egna medel som förfallit före dagen för denna förordnings ikraftträdande, om dessa egna medel blir kända för kommissionen eller den berörda medlemsstaten först efter det att denna förordning träder i kraft.

Artikel 1.10 ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 2016.

På rådets vägnar

M.H.P. VAN DAM

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2016/805

av den 20 maj 2016

om ändring av bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller *Streptomyces* K61 (tidigare *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* stam O, FEN 560 (även kallat bockhornsklöver eller bockhornsklöverfrö i pulverform), metyldekanooat (CAS 110-42-9), metyloktanoat (CAS 111-11-5) och terpenoidblandning QRD 460

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.1, och

av följande skäl:

- (1) För *Streptomyces* K61 (tidigare *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* stam O, FEN 560 (även kallat bockhornsklöver eller bockhornsklöverfrö i pulverform) och terpenoidblandning QRD 460 har inga särskilda gränsvärden fastställts. Eftersom dessa ämnen inte har tagits upp i bilaga IV till förordning (EG) nr 396/2005 gäller det standardvärde på 0,01 mg/kg som fastställs i artikel 18.1 b i den förordningen. Metyldekanooat (CAS 110-42-9) och metyloktanoat (CAS 111-11-5) hör till gruppen fettsyror C7–C20 i bilaga IV till förordning (EG) nr 396/2005.
- (2) Vad gäller FEN 560 (även kallat bockhornsklöver eller bockhornsklöverfrö i pulverform) drog Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) slutsatsen ⁽²⁾ att ämnet bör tas upp i bilaga IV till förordning (EG) nr 396/2005.
- (3) När det gäller terpenoidblandningen QRD 460 fann myndigheten ⁽³⁾ att ämnet bör tas upp i bilaga IV till förordning (EG) nr 396/2005.
- (4) När det gäller *Streptomyces* K61 (tidigare *S. griseoviridis*) ⁽⁴⁾ kunde myndigheten inte bedöma riskerna för konsumenterna i samband med intag via födan eftersom det saknades vissa uppgifter, och det konstateras att det krävs närmare utredning av riskhanterare. Denna närmare utredning återges i granskningsrapporten ⁽⁵⁾, där man konstaterar att den risk för människor som metaboliter från detta ämne utgör är försumbar. Ämnet bör därför tas upp i bilaga IV till förordning (EG) nr 396/2005.
- (5) När det gäller *Candida oleophila* stam O ⁽⁶⁾ kunde myndigheten inte bedöma riskerna för konsumenterna i samband med intag via födan eftersom det saknades vissa uppgifter, och det konstateras att det krävs närmare utredning av riskhanterare. Denna närmare utredning återges i granskningsrapporten ⁽⁷⁾, där man konstaterar att den risk för människor som metaboliter från detta ämne utgör är försumbar. Ämnet bör därför tas upp i bilaga IV till förordning (EG) nr 396/2005.

⁽¹⁾ EUTL 70, 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet: "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fenugreek seed powder (FEN 560)", *EFSA Journal*, vol. 8(2010):3, artikelnr 1448, 50 s.

⁽³⁾ Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet: "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance terpenoid blend QRD-460", *EFSA Journal*, vol. 12(2014):10, artikelnr 3816, 41 s.

⁽⁴⁾ Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet: "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Streptomyces* K61 (formerly *Streptomyces griseoviridis*)", *EFSA Journal*, vol. 11(2013):1, artikelnr 3061, 40 s.

⁽⁵⁾ "Review report for the active substance *Streptomyces* K61 (formerly *Streptomyces griseoviridis*)", färdigställd i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa den 11 juli 2008 inför upptagandet av *Streptomyces* K61 (tidigare *Streptomyces griseoviridis*) i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. SANCO/1865/08 – rev. 5, 11 juli 2014.

⁽⁶⁾ Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet: "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Candida oleophila* strain O", *EFSA Journal* vol. 11 (2012):10, artikelnr 2944, 27 s.

⁽⁷⁾ "Review report for the active substance *Candida oleophila* strain O", färdigställd i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa den 15 mars 2013 inför godkännandet av *Candida oleophila* stam O som verksamt ämne i enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009. SANCO/10395/2013 rev 1, 15 mars 2014.

- (6) Metyldekanoat (CAS 110-42-9) togs upp i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG ⁽¹⁾ genom kommissionens direktiv 2008/127/EG ⁽²⁾ och anses ha blivit godkänt enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 ⁽³⁾. Inga relevanta föroreningar har konstaterats för det ämnet. Dessutom är den naturliga exponeringen för metyldekanoat mycket högre än den som är kopplad till användningen av ämnet som växtskyddsmedel. Det är således lämpligt att behålla det ämnet i bilaga IV till förordning (EG) nr 396/2005, men av tydlighetsskäl separat från gruppen fettsyror C7–C20.
- (7) Metyloktanoat (CAS 111-11-5) togs upp i bilaga I till direktiv 91/414/EEG genom direktiv 2008/127/EG och anses ha blivit godkänt enligt förordning (EG) nr 1107/2009. Inga relevanta föroreningar har konstaterats för det ämnet. Dessutom är den naturliga exponeringen för metyloktanoat mycket högre än den som är kopplad till användningen av ämnet som växtskyddsmedel. Det är således lämpligt att behålla det ämnet i bilaga IV till förordning (EG) nr 396/2005, men av tydlighetsskäl separat från gruppen fettsyror C7–C20.
- (8) Förordning (EG) nr 396/2005 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilaga IV till förordning (EG) nr 396/2005 ska följande poster införas i alfabetisk ordning: "Streptomyces K61 (tidigare *S. griseoviridis*)", "*Candida oleophila* stam O", "FEN 560 (även kallat bockhornsklöver eller bockhornsklöverfrö i pulverform)", "metyldekanoat (CAS 110-42-9)", "metyloktanoat (CAS 111-11-5)" och "terpenoidblandning QRD 460".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2008/127/EG av den 18 december 2008 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att ta upp flera verksamma ämnen (EUT L 344, 20.12.2008, s. 89).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/806**av den 20 maj 2016****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2016.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	104,4
	TR	63,7
	ZZ	84,1
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 93 10	TR	138,4
	ZZ	138,4
0805 10 20	EG	47,0
	IL	62,4
	MA	54,9
	TR	41,8
	ZA	75,5
	ZZ	56,3
	0805 50 10	AR
0808 10 80	TR	143,1
	ZA	190,7
	ZZ	166,7
	AR	111,7
0808 10 80	BR	101,6
	CL	124,4
	CN	107,2
	NZ	157,8
	US	198,5
	ZA	103,2
	ZZ	129,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2016/807

av den 15 mars 2016

om den ståndpunkt som på Europeiska unionens vägnar ska intas i Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) vid den 40:e sessionen i kommittén för förenkling av formaliteter, vid den 69:e sessionen i kommittén för skydd av den marina miljön och vid den 96:e sessionen i sjösäkerhetskommittén, vad gäller antagandet av ändringar av konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart, bilaga IV till Marpol, Solas-reglerna II-2/13 och II-2/18, koden för brandsäkerhetssystem och 2011 års kod för det utökade inspektionsprogrammet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Unionens åtgärder inom sjötransportsektorn bör syfta till att förbättra sjösäkerheten, skydda den marina miljön och underlätta internationell sjöfart.
- (2) Vid den 39:e sessionen i IMO:s kommitté för förenkling av formaliteter godkändes ändringar av konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart (FAL-konventionen) från 1965. Dessa ändringar förväntas antas under den 40:e sessionen i kommittén för förenkling av formaliteter i april 2016.
- (3) IMO:s kommitté för skydd av den marina miljön (MEPC) enades vid sin 68:e session om att tillräckligt antal underrättelser inkommit enligt regel 13 i bilaga IV till den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (bilaga IV till Marpol) för att en del av Östersjön ska kunna betecknas som specialområde. Följaktligen kan de tidpunkter då beteckningen enligt regel 11.3 i bilaga IV till Marpol ska börja gälla fastställas för detta specialområde. Vid den 68:e sessionen i MEPC konstaterades att ändringarna av reglerna 1 och 11 i bilaga IV till Marpol behövs för att beteckningen av den delen av specialområdet ska börja gälla, och att ändringar av bilaga IV till Marpol i detta syfte bör föreslås. Dessa ändringar förväntas antas under den 69:e sessionen i MEPC i april 2016.
- (4) IMO:s sjösäkerhetskommitté (MSC) godkände vid sin 95:e session ändringar av reglerna II-2/13 och II-2/18 i den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas), den internationella koden för brandsäkerhetssystem (nedan kallad *FSS-koden*) och 2011 års kod för det utökade inspektionsprogrammet (nedan kallad *ESP 2011*). Dessa ändringar förväntas antas under den 96:e sessionen i MSC i maj 2016.
- (5) Genom den allmänna översynen av FAL-konventionen moderniseras bestämmelserna, med hänsyn till utvecklingen på området för överföring av upplysningar och uppgifter på elektronisk väg och begreppet *en enda kontaktpunkt* (*single window*). Genom översynen införs i synnerhet åtgärder av betydelse för unionen om införande av viseringsnummer i passagerarlistor men inte i besättningslistor och myndigheternas rätt att göra användningen av elektronisk inlämning av formulär obligatorisk. Enligt artiklarna 5 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU ⁽¹⁾ ska rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och avgår från hamnar i medlemsstaterna godtas endast i elektronisk form via en enda kontaktpunkt från och med den 1 juni 2015 och medlemsstaterna ska godkänna FAL-formulär i pappersformat för fullgörande av rapporteringsformaliteter fram till detta datum. I direktiv 2010/65/EU föreskrivs även att information som ska lämnas i enlighet med en

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU av den 20 oktober 2010 om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i medlemsstaterna och om upphävande av direktiv 2002/6/EG (EUT L 283, 29.10.2010, s. 1).

unionsrättsakt ska tillhandahållas i elektroniskt format från och med den 1 juni 2015. Kravet på att i tillämpliga fall ta med viseringsnummer i besättnings- och passagerarförteckningar följer av punkt 3.1.2 i bilaga VI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ⁽¹⁾.

- (6) I artikel VIII i FAL-konventionen åläggs de avtalslutande parter till FAL-konventionen som inte finner det möjligt att uppfylla någon av FAL-konventionens normer, eller som av särskilda skäl anser det vara nödvändigt att anta krav eller förfaranden vad gäller dokumentation som skiljer sig från dessa, att anmäla sådana skillnader till generalsekreteraren. Vissa av kraven i direktiv 2010/65/EU och förordning (EG) nr 562/2006 medför strängare skyldigheter än de relevanta reglerna i FAL-konventionen och utgör därför en sådan skillnad i den mening som avses i artikel VIII i konventionen som måste anmälas.
- (7) Ändringarna av bilaga IV till Marpol är avsedda att ge en rättslig ram för genomförandet av den överenskommelse som uppnåddes vid den 68:e sessionen i MEPC om att tillräckliga anmälningar hade inkommit om tillgängliga mottagningsanordningar i hamn för att bestämmelserna om Östersjön som specialområde skulle kunna börja gälla, och att datum för ikraftträdande följaktligen kunde fastställas för betecknandet av en del av Östersjön som ett specialområde, i enlighet med dessa anmälningar. I artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG ⁽²⁾ föreskrivs att det ska finnas tillgång till mottagningsanordningar i hamn, en fråga som även omfattas av regel 12a i IMO:s resolution MEPC.200(62), i syfte att minska utsläppen av fartygsgenererat avfall och lastrester, särskilt olagliga utsläpp, från fartyg som anlöper hamnar i unionen.
- (8) Genom ändringarna av Solas-regel II-2/13 kommer krav att införas för bedömning av utrymningsvägar genom en utrymningsanalys i ett tidigt skede av konstruktionsfasen; dessa krav ska gälla för nya ro-ro-passagerarfartyg och andra passagerarfartyg som medför fler än 36 passagerare. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG ⁽³⁾ är tillämpligt på passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg som används på inrikes resor. I artikel 6.2 a i i det direktivet föreskrivs att nya passagerarfartyg i klass A till fullo ska uppfylla kraven i 1974 års Solas-konvention, i dess ändrade lydelse. Direktiv 2009/45/EG innehåller därutöver närmare bestämmelser om utrymningsvägar i ro-ro-passagerarfartyg för fartyg i klasserna B, C och D i enlighet med bilaga I, kapitel II, del B, punkt 6-1.
- (9) Genom ändringarna av Solas-regel II-2/18 om helikopterlandningsområden på nya ro-ro-passagerarfartyg kommer bestämmelserna i IMO:s cirkulär MSC.1/Circ.1431 av den 31 maj 2012 om riktlinjer för godkännande av skumsläckare för helikopteranläggningar (*Guidelines for the approval of helicopter facility foam fire-fighting appliances*) att bli bindande. Enligt regel 18 i kapitel II-2 del B i bilaga I till direktiv 2009/45/EG ska fartyg som är utrustade med landnings- och vinschningsyta för helikoptrar uppfylla kraven i Solas-regeln enligt revideringen av den 1 januari 2003, vilka nu förväntas ändras.
- (10) Det reviderade kapitel 8 i FSS-koden kommer att föreskriva att särskild uppmärksamhet ska ägnas de vattenkvalitetsspecifikationer som tillhandahålls av systemets tillverkare för att förhindra inre korrosion och inre tilltäppning i sprinkleranläggningar. I artikel 6.2 a i i direktiv 2009/45/EG föreskrivs att nya passagerarfartyg i klass A till fullo ska uppfylla kraven i 1974 års Solas-konvention, i dess ändrade lydelse, som omfattar den FSS-kod som gjorts bindande under Solas genom IMO:s resolution MSC.99(73). Direktiv 2009/45/EG innehåller därutöver närmare bestämmelser om brandsläckning för fartyg i klasserna B, C och D, i enlighet med bilaga I, kapitel II-2, del A, punkterna 4.5 och 4.8.
- (11) I det nya kapitel 17 i FSS-koden kommer det att anges närmare specifikationer för skumbrandsläckningsutrustning för skydd av anordningar för helikopter, såsom krävs enligt kapitel II-2 i Solas-konventionen. I artikel 6.2 a i i direktiv 2009/45/EG föreskrivs att nya passagerarfartyg i klass A till fullo ska uppfylla kraven i 1974 års Solas-konvention, i dess ändrade lydelse, som omfattar FSS-koden som gjorts bindande under Solas genom IMO:s resolution MSC.99(73). Därutöver innehåller direktiv 2009/45/EG närmare bestämmelser om särskilda krav avseende anordningar för helikopter för fartyg i klasserna B, C och D, enligt bilaga I, kapitel II, del B, punkt 18.
- (12) I den mån ändringarna av Solas-reglerna II-2/13 och II-2/18, det reviderade kapitel 8 i FSS-koden och det nya kapitel 17 i FSS-koden kan påverka de bestämmelser i direktiv 2009/45/EG som avser passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg som används på inrikes resor omfattas dessa ändringar av unionens exklusiva befogenhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester (EGT L 332, 28.12.2000, s. 81).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG av den 6 maj 2009 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg (EUT L 163, 25.6.2009, s. 1).

- (13) Ändringarna av ESP 2011 syftar till att harmonisera användningen av termer som har att göra med erkända organisationer. Genom artiklarna 5 och 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 530/2012 ⁽¹⁾ blir tillämpningen av IMO:s system för bedömning av fartygets skick obligatorisk för oljetankfartyg med enkelskrov som är äldre än 15 år. I det utökade programmet för inspektioner vid besiktning av bulkfartyg och oljetankfartyg, eller det utökade inspektionsprogrammet, anges hur denna mer omfattande bedömning ska göras. Eftersom man i systemet för bedömning av fartygets skick använder det utökade inspektionsprogrammet för att uppnå målet för det systemet, kommer alla ändringar av inspektionerna inom ramen för det programmet automatiskt att bli tillämpliga genom förordning (EU) nr 530/2012.
- (14) Unionen är varken medlem i IMO eller avtalslutande part i de relevanta konventionerna och koderna. Det är därför nödvändigt för rådet att bemyndiga medlemsstaterna att uttrycka unionens ståndpunkt och sitt samtycke till att bindas av dessa ändringar, i den mån de omfattas av unionens exklusiva befogenhet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid den 40:e sessionen i IMO:s kommitté för förenkling av formaliteter ska vara att samtycka till antagandet av ändringarna av konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart enligt IMO:s dokument FAL 40/3.

Artikel 2

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid den 69:e sessionen i IMO:s kommitté för skydd av den marina miljön ska vara att samtycka till antagandet av ändringarna av reglerna 1 och 11 i bilaga IV till Marpol som anges i bilagan till IMO:s dokument MEPC 69/3/3.

Artikel 3

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid den 96:e sessionen i IMO:s sjösäkerhetskommitté ska vara att samtycka till antagandet av följande ändringsförslag:

- Solas-regel II-2/13, enligt bilaga 14 till IMO:s dokument MSC 95/22/add.2.
- Solas-regel II-2/18, enligt bilaga 2 till IMO:s dokument SSE 2/20.
- Kapitel 8 i FSS-koden, enligt punkt 1 i bilaga 18 till IMO:s dokument 95/22/add.2.
- Kapitel 17 i FSS-koden, enligt punkt 2 i bilaga 18 till IMO:s dokument 95/22/add.2.
- ESP 2011, enligt bilaga 15 till IMO:s dokument 95/22/add.2.

Artikel 4

1. Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar enligt artiklarna 1, 2 och 3 ska uttryckas av de medlemsstater som är medlemmar i IMO, vilka ska agera samfällt i unionens intresse.
2. Mindre ändringar av de ståndpunkter som avses i artiklarna 1, 2 och 3 kan överenskommas utan något nytt beslut av rådet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 530/2012 av den 13 juni 2012 om ett påskyndat införande av krav på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion för oljetankfartyg med enkelskrov (EUT L 172, 30.6.2012, s. 3).

Artikel 5

Medlemsstaterna bemyndigas härmed att, i unionens intresse, ge sitt samtycke till att bindas av de ändringar som avses i artiklarna 1, 2 och 3, i den mån de omfattas av unionens exklusiva befogenhet.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 15 mars 2016.

På rådets vägnar
A.G. KOENDERS
Ordförande

BESLUT (GUSP) 2016/808 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK**av den 18 maj 2016****om utnämning av EU:s operationschef för Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust (Atalanta) (ATALANTA/2/2016)**

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 38,

med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2008/851/Gusp av den 10 november 2008 om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust ⁽¹⁾, särskilt artikel 6, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 6.1 i gemensam åtgärd 2008/851/Gusp bemyndigade rådet kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) att fatta beslut om utnämningen av EU:s operationschef för Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust (nedan kallad *EU:s operationschef*).
- (2) Den 3 juli 2014 antog Kusp beslut 2014/433/Gusp ⁽²⁾ om utnämning av generalmajor Martin SMITH till EU:s operationschef.
- (3) Förenade kungariket har föreslagit att brigadgeneral Robert A. MAGOWAN ska efterträda generalmajor Martin SMITH som EU:s operationschef.
- (4) EU:s militära kommitté stöder det förslaget.
- (5) I enlighet med artikel 5 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i arbetet med att utarbeta och genomföra sådana unionsbeslut och unionsåtgärder som har anknytning till försvarsfrågor.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Brigadgeneral Robert A. MAGOWAN utnämns härmed till EU:s operationschef för Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust (Atalanta) från och med den 3 juni 2016.

Artikel 2

Beslut 2014/433/Gusp ska upphöra att gälla.

⁽¹⁾ EUT L 301, 12.11.2008, s. 33.⁽²⁾ Beslut av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik Atalanta/3/2014 av den 3 juli 2014 om utnämning av EU:s operationschef för Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust (Atalanta) (2014/433/Gusp) (EUT L 198, 5.7.2014, s. 5).

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den 3 juni 2016.

Utfärdat i Bryssel den 18 maj 2016.

*På kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik
vägnar*
W. STEVENS
Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2016/809

av den 20 maj 2016

om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands anmälan om landets önskan att delta i vissa unionsakter på området polissamarbete som antagits före Lissabonfördragets ikraftträdande och som inte ingår i Schengenregelverket

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser, särskilt artikel 10.5, jämförd med artikel 4 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa samt artikel 331.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 10.4 i protokoll nr 36 får Förenade kungariket senast sex månader före utgången av den övergångsperiod på fem år som avses i artikel 10.3 i protokoll nr 36 meddela rådet att landet, när det gäller unionsakter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete som antagits före Lissabonfördragets ikraftträdande, inte godtar kommissionens och domstolens befogenheter i enlighet med artikel 10.1 i protokoll nr 36.
- (2) Genom en skrivelse till rådets ordförande av den 24 juli 2013 utnyttjade Förenade kungariket denna möjlighet och meddelade att landet inte godtar dessa befogenheter för kommissionen och domstolen, med följden att de berörda akterna på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete upphörde att gälla för Förenade kungariket den 1 december 2014.
- (3) Enligt artikel 10.5 i protokoll nr 36 får Förenade kungariket meddela rådet att landet önskar delta i akter som inte längre är tillämpliga på landet.
- (4) Genom kommissionens beslut 2014/858/EU ⁽¹⁾ bekräftade Förenade kungariket att landet deltar i ett antal akter.
- (5) Genom rådets beslut 2014/836/EU ⁽²⁾ bekräftades att rådets beslut 2008/615/RIF ⁽³⁾, rådets beslut 2008/616/RIF ⁽⁴⁾ och rådets rambeslut 2009/905/RIF ⁽⁵⁾ (nedan kallade *Prümbesluten*) upphörde att vara tillämpliga på Förenade kungariket från och med den 1 december 2014 och hindrade Förenade kungariket från att få tillgång till Eurodacdatabasen för brottsbekämpande ändamål fram till dess att landet deltar i *Prümbesluten*. I beslut 2014/836/EU uppmanades Förenade kungariket också att genomföra en fullständig genomförbarhetsstudie för att bedöma förtjänsterna och de praktiska fördelarna med delta i *Prümbesluten*. Förenade kungariket har genomfört genomförbarhetsstudien och landets parlament har röstat för delta i *Prümbesluten*.
- (6) I rådets beslut 2014/857/EU ⁽⁶⁾ bekräftades anmälan från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket som ingår i unionsakter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2014/858/EU av den 1 december 2014 om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands anmälan om landets önskan att delta i unionsakter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete som antagits före Lissabonfördragets ikraftträdande och som inte ingår i Schengenregelverket (EUT L 345, 1.12.2014, s. 6).

⁽²⁾ Rådets beslut 2014/836/EU av den 27 november 2014 om fastställande av vissa följd- och övergångsarrangemang gällande Förenade kungariket Storbritannien och Nordirlands avbrutna deltagande i vissa unionsakter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete vilka antagits före Lissabonfördragets ikraftträdande (EUT L 343, 28.11.2014, s. 11).

⁽³⁾ Rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2008/616/RIF av den 23 juni 2008 om genomförande av beslut 2008/615/RIF om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 12).

⁽⁵⁾ Rådets rambeslut 2009/905/RIF av den 30 november 2009 om ackreditering av tillhandahållare av kriminaltekniska tjänster som utför laboratorieverksamhet (EUT L 322, 9.12.2009, s. 14).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2014/857/EU av den 1 december 2014 om anmälan från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket som ingår i unionsakter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete och om ändring av beslut 2000/365/EG och 2004/926/EG (EUT L 345, 1.12.2014, s. 1).

- (7) Genom en skrivelse till rådets ordförande den 22 januari 2016 utnyttjade Förenade kungariket ytterligare artikel 10.5 i protokoll nr 36 och meddelade att landet önskar delta i beslut 2008/615/RIF, beslut 2008/616/RIF och i rambeslut 2009/905/RIF.
- (8) För de akter som inte ingår i Schengenregelverket hänvisar artikel 10.5 i protokoll nr 36 till protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa. I artikel 4 i protokoll nr 21 hänvisas till det förfarande som föreskrivs i artikel 331.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I den sistnämnda bestämmelsen föreskrivs att kommissionen ska bekräfta deltagandet av den medlemsstat som önskar delta samt, i förekommande fall, konstatera att villkoren för deltagande är uppfyllda.
- (9) Enligt artikel 10.5 fjärde meningen i protokoll nr 36 ska unionens institutioner och Förenade kungariket sträva efter att på nytt få Förenade kungariket att i så stor utsträckning som möjligt delta i unionens regelverk på området med frihet, säkerhet och rättvisa, utan att detta allvarligt påverkar den praktiska genomförbarheten av regelverkets olika delar, samtidigt som dess samstämmighet respekteras.
- (10) Villkoren i artikel 10.5 fjärde meningen i protokoll nr 36 är uppfyllda avseende de akter som Förenade kungariket har meddelat att landet önskar delta i.
- (11) Förenade kungarikets deltagande i de akter som förtecknas i skäl 7 bör därför bekräftas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förenade kungarikets deltagande i följande rådets beslut bekräftas:

Beslut 2008/615/RIF.

Beslut 2008/616/RIF.

Rambeslut 2009/905/RIF.

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska träda i kraft den 21 maj 2016.

Utfärdat i Bryssel den 20 maj 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT (EU) 2016/810**av den 28 april 2016****om en andra serie med riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (ECB/2016/10)**

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 127.2 första strecksatsen,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 3.1 första strecksatsen, artikel 12.1, artikel 18.1 andra strecksatsen samt artikel 34.1 andra strecksatsen, och

av följande skäl:

- (1) Beslut ECB/2014/34 ⁽¹⁾ innehåller bestämmelser om en serie riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (targeted longer-term refinancing operations, TLTRO) som ska genomföras under tvåårsperioden 2014–2016.
- (2) Den 10 mars 2016 beslutade ECB-rådet, inom ramen för sitt mandat att upprätthålla prisstabilitet, att initiera en ny serie med fyra riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (TLTRO II) med målet att ytterligare förbättra kreditvillkoren för den privata sektorn och för att stimulera kreditgivningen. Målet för TLTRO II är att förbättra den penningpolitiska transmissionen genom att skapa ytterligare incitament för bankernas utlåning till den icke-finansiella privata sektorn, dvs. hushåll och icke-finansiella bolag, i de medlemsstater som har euron som valuta. Det är inte meningen att dessa åtgärder ska främja bankernas utlåning till hushållen för husköp. Godtagbar utlåning till den icke-finansiella privata sektorn inom ramen för denna åtgärd exkluderar därför utlåning till hushållen för husköp. Tillsammans med övriga icke-standardåtgärder är syftet med TLTRO II att bidra till att inflationstakten på medellång sikt återgår till en nivå som ligger strax under 2 procent.
- (3) På samma sätt som den första serien TLTRO kommer det, för att institut som av organisatoriska skäl lånar från Eurosystemet genom en gruppstruktur lättare ska kunna delta, att vara möjligt att delta i TLTRO II på gruppbasis om det finns institutionella förutsättningar att behandla instituten som en grupp. Grupper kommer att kunna delta genom en specifik gruppmedlem när gällande villkor uppfylls. För att lösa frågor som rör den gruppinterna likviditetsfördelningen måste alla medlemmar i grupper som etablerats utifrån nära förbindelser mellan medlemmarna formellt bekräfta sitt deltagande i gruppen i skriftform. En TLTRO-grupp som godkänts för TLTRO i enlighet med beslut ECB/2014/34 får delta i TLTRO II som en TLTRO II-grupp om vissa förfaranden avseende information och erkännande beaktas.
- (4) Det sammanlagda belopp som kan lånas inom ramen för alla TLTRO II bestäms utifrån deltagarens sammanlagda utestående belopp av godtagbara lån till den icke-finansiella privata sektorn per den 31 januari 2016, minus eventuella belopp som tidigare lånats av TLTRO II-deltagaren under de två första TLTRO:erna som genomfördes i september och december 2014 i enlighet med beslut ECB/2014/34 och fortfarande är utestående på avvecklingsdagen för en TLTRO II.
- (5) Räntan för varje TLTRO II kommer att fastställas utifrån deltagarens lånehistorik under perioden 1 februari 2016 till 31 januari 2018 i enlighet med de principer som fastställts i detta beslut.
- (6) Med start 24 månader efter avvecklingen av varje TLTRO II kan deltagarna välja att kvartalsvis återbetala de belopp som de tilldelats i enlighet med gällande regler.
- (7) De institut som önskar delta i TLTRO II kommer att omfattas av vissa rapporteringskrav. De rapporterade uppgifterna kommer att användas för att a) fastställa lånebeloppet, b) beräkna respektive tröskelvärde, c) bedöma

⁽¹⁾ Beslut ECB/2014/34 av den 29 juli 2014 om åtgärder avseende riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (TLTRO) (EUT L 258, 29.8.2014, s. 11).

hur deltagarnas nyckeltal utvecklas samt d) utföra andra analytiska uppgifter som är nödvändiga för att genomföra Eurosystemets uppgifter. Dessutom kommer de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta (nedan kallade *nationella centralbanker*) som erhåller de inrapporterade uppgifterna att tillåtas vidarebefordra uppgifterna inom Eurosystemet i den utsträckning och på den nivå som är nödvändig för att genomföra och analysera effekterna av ramverket för TLTRO II samt utföra andra analytiska uppgifter som Eurosystemet ska göra. För att validera de inrapporterade uppgifterna får dessa vidarebefordras inom Eurosystemet.

- (8) För att ge kreditinstituten tillräckligt med tid för sina operativa förberedelser inför den första transaktionen inom ramen för TLTRO II, bör detta beslut träda i kraft så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *tröskelvärde för nettoutlåning*: det belopp för godtagbar nettoutlåning som en deltagare måste överskrida under perioden 1 februari 2016 till 31 januari 2018 för att kvalificera sig för en räntesats på deltagarens TLTRO II-lån som är lägre än den ursprungliga räntesatsen som tillämpas och som beräknas enligt de principer och anvisningar som framgår av artikel 4 respektive bilaga I.
2. *tröskelvärde för utestående belopp*: summan av en deltagares utestående godtagbara lån per den 31 januari 2016 och deltagarens tröskelvärde för nettoutlåning som beräknas enligt de principer och anvisningar som framgår av artikel 4 respektive bilaga I.
3. *anbudsgräns*: det högsta belopp som en deltagare kan låna inom ramen för en enskild TLTRO II, beräknad enligt de principer och anvisningar som framgår av artikel 4 respektive bilaga I.
4. *lånebelopp*: det sammanlagda belopp som en deltagare kan låna inom ramen för alla TLTRO II, beräknat enligt de principer och anvisningar som framgår av artikel 4 respektive bilaga I.
5. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut såsom det definieras i artikel 2.14 i Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾.
6. *godtagbara lån*: lån till icke-finansiella bolag och hushåll (inklusive hushållens icke-vinstdrivande organisationer) med hemvist, enligt definitionen i artikel 1.4 i rådets förordning (EG) nr 2533/98 ⁽²⁾, i medlemsstater som har euron som valuta, exklusive lån till hushåll för husköp, enligt vad som framgår ytterligare i bilaga II.
7. *godtagbar nettoutlåning*: bruttoutlåning i form av godtagbara lån netto utan återbetalningar på utestående belopp avseende godtagbara lån under en specifik period enligt vad som framgår av bilaga II.
8. *första referensperioden*: perioden 1 februari 2015 till 31 januari 2016.
9. *monetärt finansinstitut (MFI)*: ett monetärt finansinstitut enligt definitionen i artikel 1 a i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) ⁽³⁾.
10. *MFI-kod*: en unik kod för att identifiera ett monetärt finansinstitut i den förteckning över monetära finansinstitut som Europeiska centralbanken upprättar och publicerar för statistiska ändamål i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33).

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2015/510 av den 19 december 2014 om genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk (ECB/2014/60) (EUT L 91, 2.4.2015, s. 3).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter (EGT L 318, 27.11.1998, s. 8).

⁽³⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1071/2013 av den 24 september 2013 om de monetära finansinstitutens balansräkningar (ECB/2013/33) (EUT L 297, 7.11.2013, s. 1).

11. *utestående belopp avseende godtagbara lån*: utestående godtagbara lån i balansräkningen, exklusive godtagbara lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts utan att de avförts från balansräkningen, enligt vad som framgår av bilaga II.
12. *deltagare*: en motpart som är godkänd för Eurosystemets penningpolitiska öppna marknadsoperationer i enlighet med riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), som lämnar ett individuellt anbud i anbudsförfaranden avseende TLTRO II eller agerar huvudinstitut för en grupp och som omfattas av alla de rättigheter och skyldigheter som följer av ett deltagande i sådana TLTRO II-anbudsförfaranden.
13. *relevant nationell centralbank*: i förhållande till en viss deltagare, den nationella centralbanken i den medlemsstat där deltagaren är etablerad.
14. *andra referensperioden*: perioden 1 februari 2016 till 31 januari 2018.

Artikel 2

Den andra serien med riktade långfristiga refinansieringstransaktioner

1. Eurosystemet ska genomföra fyra riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (TLTRO II) i enlighet med den TLTRO II-kalender som offentliggörs på ECB:s webbplats.
2. Varje TLTRO II förfaller till betalning fyra år efter respektive avvecklingsdag, på en dag som även är avvecklingsdag för en av Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner, i enlighet med den vägledande kalendern för TLTRO II som offentliggörs på ECB:s webbplats.
3. TLTRO II ska
 - a) vara likvidiserande reverserade transaktioner,
 - b) genomföras decentraliserat av de nationella centralbankerna,
 - c) genomföras med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden, och
 - d) genomföras i form av anbudsförfaranden till fast ränta.
4. De standardvillkor enligt vilka de nationella centralbankerna är beredda att genomföra lånetransaktioner ska gälla för TLTRO II såvida inget annat framgår av detta beslut. Dessa villkor inkluderar förfarandena för att genomföra öppna marknadsoperationer, de kriterier som avgör huruvida motparter och säkerheter godkänns för Eurosystemets kredittransaktioner samt de sanktioner som tillämpas om en motpart inte fullgör sina skyldigheter. Alla dessa villkor framgår av de allmänna och tillfälliga ramverk som gäller för refinansieringstransaktioner och som genomförs via de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar.
5. Om det förekommer diskrepanser mellan det här beslutet och riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) eller andra ECB-rättsakter som utgör den rättsliga ramen för långfristiga refinansieringstransaktioner och/eller någon nationell åtgärd som genomförs på nationell nivå, ska det här beslutet ges tolkningsföreträde.

Artikel 3

Deltagande

1. Institut får delta i TLTRO II individuellt om de är godkända som motparter för Eurosystemets penningpolitiska öppna marknadsoperationer.
2. Institut får delta i TLTRO II på gruppbasis genom att skapa en TLTRO II-grupp. Deltagande på gruppbasis har betydelse för beräkningen av de lånebelopp och tröskelvärden som framgår av artikel 4 samt de tillhörande rapporteringsskyldigheter som framgår av artikel 7. Deltagande på gruppbasis omfattas av följande begränsningar:
 - a) Ett institut får inte vara medlem i mer än en TLTRO II-grupp.

- b) Ett institut som deltar i en TLTRO II på gruppbasis får inte delta individuellt.
- c) Ett institut som utsetts till huvudinstitut för en grupp är den enda medlemmen i TLTRO II-gruppen som får delta i ett TLTRO II-anbudsförfarande.
- d) En TLTRO II-grupp måste ha samma sammansättning och huvudinstitut för alla TLTRO II-transaktioner, med beaktande av punkterna 6 och 7 i denna artikel.
3. För att få delta i en en TLTRO II genom en TLTRO II-grupp måste nedanstående villkor uppfyllas.
- a) Från och med den sista dagen i den månad som föregår den ansökan som avses nedan i punkt d, ska varje medlem i en viss grupp
- i) ha en nära förbindelse till en annan gruppmedlem enligt den betydelse av *nära förbindelse* som framgår av artikel 138 i riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), och hänvisningarna däri till *motpart*, *borgensman*, *emittent* eller *gäldenär* ska tolkas som hänvisningar till en gruppmedlem, eller
- ii) uppfylla Eurosystemets kassakrav enligt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) ⁽¹⁾ indirekt genom en annan gruppmedlem, eller användas av en annan gruppmedlem för att indirekt inneha kassakraven för Eurosystemet.
- b) Varje grupp ska utse en gruppmedlem som huvudinstitut för gruppen. Huvudinstitutet ska vara en godtagbar motpart för Eurosystemets penningpolitiska öppna marknadsoperationer.
- c) Varje medlem i en TLTRO II-grupp ska vara ett kreditinstitut som är etablerat i en medlemsstat som har euron som valuta och uppfylla de kriterier som framgår av artikel 55 a, b och c i riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).
- d) Om inte annat följer av led e ska huvudinstitutet hos sin nationella centralbank ansöka om deltagande på gruppbasis i enlighet med den vägledande kalendern för TLTRO II som offentliggörs på ECB:s webbplats. Av en ansökan ska framgå
- i) huvudinstitutets namn,
- ii) en förteckning över MFI-koder och namn på alla institut som ska ingå i TLTRO II-gruppen,
- iii) en beskrivning av bakgrunden till att ansökan görs på gruppbasis, inklusive en förteckning över nära förbindelser och/eller indirekta innehav av kassakravsmedel mellan gruppmedlemmarna (varje medlem ska identifieras med hjälp av sin MFI-kod),
- iv) för gruppmedlemmar som uppfyller villkoren i led a ii: en skriftlig bekräftelse från huvudinstitutet om att varje medlem i dess TLTRO II-grupp formellt beslutat att bli medlem i TLTRO II-gruppen och accepterar att inte delta i någon TLTRO II som individuell motpart eller som medlem i någon annan TLTRO II-grupp, tillsammans med lämpliga handlingar som styrker att den relevanta skriftliga bekräftelsen från huvudinstitutet undertecknats av behöriga företrädare. Ett huvudinstitut får lämna de nödvändiga intygen avseende TLTRO II-gruppens medlemmar om det föreligger avtal, t.ex. för indirekta innehav av kassakravsmedel i enlighet med artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9), som uttryckligen stadgar att den berörda gruppmedlemmen uteslutande deltar i Eurosystemets öppna marknadsoperationer via huvudinstitutet. Den relevanta nationella centralbanken får, i samarbete med de nationella centralbankerna för de relevanta gruppmedlemmarna, kontrollera giltigheten av sådan skriftlig bekräftelse samt
- v) för gruppmedlemmar för vilka led a i är tillämplig: 1) en skriftlig bekräftelse från varje relevant gruppmedlem om dennes formella beslut att bli medlem i den aktuella TLTRO II-gruppen och att inte delta i någon TLTRO II som individuell motpart eller som medlem i någon annan TLTRO II-grupp, samt 2) lämpliga handlingar, som bekräftas av den relevanta gruppmedlemmens nationella centralbank, som visar att detta formella beslut fattats på den högsta beslutsfattande nivån i medlemmens företagsstruktur, t.ex. styrelsen eller jämförbart beslutande organ, i enlighet med tillämpliga rättsregler.

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) (EUT L 250, 2.10.2003, s. 10).

- e) En TLTRO-grupp som godkänts för TLTRO i enlighet med beslut ECB/2014/34 får delta i TLTRO II som en TLTRO II-grupp om dess huvudinstitut lämnat ett skriftligt meddelande med detta innehåll till den relevanta nationella centralbanken i enlighet med den vägledande kalendern för TLTRO II som publiceras på ECB:s webbplats. Meddelandet ska innehålla
- i) en förteckning över medlemmarna i TLTRO II-gruppen som formellt beslutat att bli medlemmar i TLTRO II-gruppen och inte kommer att delta i någon TLTRO II som individuell motpart eller som medlem i någon annan TLTRO II-grupp. För gruppmedlemmar som uppfyller villkoren enligt led a ii får ett huvudinstitut lämna det nödvändiga meddelandet om det föreligger avtal, såsom framgår av led d iv, som uttryckligen stadgar att den relevanta gruppmedlemmen uteslutande deltar i Eurosystemets öppna marknadsoperationer via huvudinstitutet. Den relevanta nationella centralbanken får, i samarbete med de nationella centralbankerna för de relevanta gruppmedlemmarna, kontrollera förteckningen och
 - ii) styrkande handlingar, som kan begäras av huvudinstitutets nationella centralbank, som undertecknats av behöriga företrädare.
- f) Huvudinstitutet ska inhämta en bekräftelse från sin nationella centralbank att TLTRO II-gruppen har godkänts. Innan denna bekräftelse ges kan den relevanta nationella centralbanken begära mer information från huvudinstitutet som behövs för att bedöma den föreslagna TLTRO II-gruppen. I sin bedömning av en gruppansökan ska den relevanta nationella centralbanken även beakta den bedömning som kan vara nödvändig av gruppmedlemmarnas nationella centralbanker, t.ex. kontrollen av den dokumentation som lämnats i enlighet med leden d eller e ovan.

Inom ramen för detta beslut ska kreditinstitut som är föremål för gruppbasead tillsyn, inklusive filialer till dessa kreditinstitut, också ansöka om att godtas som en TLTRO II-grupp och ska då i tillämpliga delar uppfylla villkoren enligt denna artikel. Denna bestämmelse underlättar för sådana institut att skapa TLTRO II-grupper om instituten ingår i samma juridiska person. Vad gäller bekräftelsen avseende inrättande eller ändringar av sammansättningen av en sådan TLTRO II-grupp, ska respektive bestämmelser i punkterna 3 d iv och 6 c ii 4 tillämpas.

4. Om ett eller flera av de institut som omfattas av en ansökan om att godtas som en TLTRO II-grupp inte uppfyller villkoren i punkt 3, kan den relevanta nationella centralbanken delvis avslå ansökan. I ett sådant fall kan de institut som lämnat in ansökan antingen besluta att agera som en TLTRO II-grupp bestående av sådana gruppmedlemmar som uppfyller de nödvändiga villkoren eller dra tillbaka sin ansökan om att godtas som en TLTRO II-grupp

5. I undantagsfall får ECB-rådet, på objektiva grunder, besluta om avsteg från de villkor som framgår av punkterna 2 och 3.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 får sammansättningen på en grupp som godkänts i enlighet med punkt 3 ändras under följande omständigheter:

- a) En medlem ska exkluderas från TLTRO II-gruppen om denne inte längre uppfyller kraven enligt punkt 3 a eller c. Den relevanta gruppmedlemmens nationella centralbank ska informera huvudinstitutet om att gruppmedlemmen inte uppfyller kraven.

I sådana fall ska huvudinstitutet informera den relevanta nationella centralbanken om att statusen för en av dess gruppmedlemmar ändrats.

- b) Om, i relation till TLTRO II-gruppen, ytterligare nära förbindelser eller indirekta innehav av obligatoriska kassakrav för Eurosystemet etablerats efter den sista dagen i den månad som föregår den ansökan som avses i punkt 3 d, får TLTRO II-gruppens sammansättning ändras så att en ny medlem kan tas upp i gruppen, förutsatt att

- i) huvudinstitutet ansöker om sin nationella centralbanks godkännande av en ändring av TLTRO II-gruppens sammansättning,

- ii) den ansökan som avses i punkt i ska inkludera

1. huvudinstitutets namn,

2. en förteckning över MFI-koder och namn på alla institut som ska ingå i den nya TLTRO II-gruppen,

3. en beskrivning av bakgrunden till ansökan, inklusive förändringarna av de nära förbindelser och/eller indirekta innehav av kassakravsmedel mellan gruppmedlemmarna (varje medlem ska identifieras med hjälp av sin MFI-kod),
 4. för gruppmedlemmar för vilka punkt 3 a ii är tillämplig: en skriftlig bekräftelse från huvudinstitutet om att varje medlem i den aktuella TLTRO II-gruppen formellt beslutat att bli medlem i TLTRO II-gruppen och att inte delta i någon TLTRO II som individuell motpart eller som medlem i någon annan TLTRO II-grupp. Ett huvudinstitut får lämna de nödvändiga intygen avseende TLTRO II-gruppens medlemmar om det föreligger avtal, t.ex. för indirekta innehav av kassakravsmedel i enlighet med artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9), som uttryckligen stadgar att den berörda gruppmedlemmen uteslutande deltar i Eurosystemets öppna marknadsoperationer via huvudinstitutet. Den relevanta nationella centralbanken får, i samarbete med de nationella centralbankerna för de relevanta gruppmedlemmarna, kontrollera giltigheten av den skriftliga bekräftelsen och
 5. för gruppmedlemmar för vilka punkt 3 a i är tillämplig: en skriftlig bekräftelse från varje ny medlem om dennes formella beslut att bli medlem i den aktuella TLTRO II-gruppen och att inte delta i någon TLTRO II som individuell motpart eller som medlem i någon annan TLTRO II-grupp, och en skriftlig bekräftelse från medlem i TLTRO II-gruppen, som ingår i både den gamla och den nya sammansättningen, om dess formella beslut att godta TLTRO II-gruppens nya sammansättning tillsammans med lämpliga styrkande handlingar, som bekräftas av den relevanta gruppmedlemmens nationella centralbank, enligt vad som framgår av punkt 3 d v ovan, och
- iii) huvudinstitutet har inhämtat en bekräftelse från sin nationella centralbank att TLTRO II-gruppens nya sammansättning har godkänts. Innan denna bekräftelse ges kan den relevanta nationella centralbanken begära mer information från huvudinstitutet som behövs för att bedöma TLTRO II-gruppens nya sammansättning. I sin bedömning av en gruppansökan ska den relevanta nationella centralbanken även beakta nödvändiga bedömningar från gruppmedlemmarnas nationella centralbanker, t.ex. kontrollen av den dokumentation som lämnats i enlighet med led ii.
- c) Om det, i relation till TLTRO II-gruppen, sker fusioner, förvärv eller uppdelningar som berör en TLTRO II-gruppmedlem efter den sista dagen i den månad som föregår den ansökan som avses i punkt 3 d, och den operationen inte resulterar i någon förändring i uppsättningen godtagbara lån, får TLTRO II-gruppens sammansättning ändras för att spegla fusionen, förvärvet eller uppdelningen, förutsatt att villkoren enligt led b uppfylls.
7. Om förändringar i en TLTRO II-grupps sammansättning godkänts av ECB-rådet i enlighet med punkt 5, eller förändringar i en TLTRO II-grupps sammansättning skett i enlighet med punkt 6, ska följande gälla om inte ECB-rådet beslutar något annat:
- a) avseende förändringar för vilka punkterna 5 eller 6 b gäller, får huvudinstitutet delta i en TLTRO II utifrån TLTRO II-gruppens nya sammansättning första gången sex veckor efter det att huvudinstitutet lämnat in en godkänd ansökan om en förändring av gruppens sammansättning till sin nationella centralbank, och
 - b) ett institut som inte längre är medlem i en TLTRO II-grupp ska inte delta i några ytterligare TLTRO II-transaktioner, varken individuellt eller som medlem i en annan TLTRO II-grupp, om det inte lämnar in en ny ansökan om att få delta i enlighet med punkterna 1, 3 eller 6.
8. Om ett huvudinstitut inte längre är godkänt för Eurosystemets penningpolitiska öppna marknadsoperationer, ska dess TLTRO II-grupp inte längre erkännas och huvudinstitutet ska då återbetala alla belopp som lånats inom ramen för TLTRO II.

Artikel 4

Lånebelopp, anbudsgränser och tröskelvärden

1. Det maximala lånebeloppet för en individuell deltagare beräknas utifrån låneuppgifterna om utestående belopp avseende godtagbara lån för den individuella deltagaren. Det maximala lånebeloppet för en deltagare som är huvudinstitut för en TLTRO II-grupp beräknas utifrån de aggregerade låneuppgifterna om utestående belopp avseende godtagbara lån från alla medlemmarna i TLTRO II-gruppen.

2. Det maximala lånebeloppet för en deltagare ska motsvara 30 procent av det sammanlagda utestående beloppet av godtagbara lån per den 31 januari 2016 minus eventuella belopp som tidigare lånats av denna TLTRO II-deltagare under de två första TLTRO:erna som genomfördes i september och december 2014 i enlighet med beslut ECB/2014/34 och fortfarande är utestående på avvecklingsdagen för en TLTRO II, med beaktande av alla rättsligen bindande meddelanden om förtida återbetalning som deltagaren lämnat i enlighet med artikel 6 i beslut ECB/2014/34 eller rättsligen bindande meddelanden om obligatorisk förtida återbetalning som gjorts av den relevanta nationella centralbanken i enlighet med artikel 7 i beslut ECB/2014/34. Beräkningsmetoderna framgår av bilaga I.

3. Om en medlem i en TLTRO-grupp som godkänts för TLTRO enligt beslut ECB/2014/34 inte önskar vara medlem i respektive TLTRO II-grupp ska det institutet, vid beräkningen av TLTRO II-lånebeloppet för det institutet som individuell motpart, under de två första TLTRO:erna som genomfördes i september och december 2014 anses ha lånat ett belopp som motsvarar det belopp som huvudinstitutet för TLTRO-gruppen lånat i dessa två operationer och som fortfarande är utestående på avvecklingsdagen för en TLTRO II, multiplicerat med andelen godtagbara lån som den medlemmen hade i relation till TLTRO-gruppen den 30 april 2014. Det sistnämnda beloppet kommer att subtraheras från det belopp som respektive TLTRO II-grupp anses ha lånat under de TLTRO:er som genomfördes i september och december 2014 vid beräkningen av det maximala TLTRO II-lånebeloppet för huvudinstitutet.

4. Varje deltagares anbudsgrens motsvarar dennes lånebelopp minus de belopp som lånats under tidigare TLTRO II. Detta belopp ska utgöra den högsta anbudsgrenen för varje deltagare och de regler som gäller för anbud som överstiger denna högsta anbudsgrens, som framgår av artikel 36 till riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), ska tillämpas. Beräkningsmetoderna framgår av bilaga I.

5. En deltagares tröskelvärde för nettoutlåning fastställs utifrån den godtagbara nettoutlåningen under den första referensperioden enligt följande:

- a) För deltagare som rapporterar en positiv eller noll godtagbar nettoutlåning under första referensperioden är tröskelvärdet för nettoutlåning noll.
- b) För deltagare som rapporterar en negativ godtagbar nettoutlåning under första referensperioden är tröskelvärdet för nettoutlåning lika med den godtagbara nettoutlåningen under första referensperioden.

Beräkningsmetoderna framgår av bilaga I. För deltagare som erhållit tillstånd att bedriva bankverksamhet efter den 31 januari 2015 är tröskelvärdet för nettoutlåning noll, utom i fall där ECB-rådet på objektiva grunder beslutar något annat.

6. En deltagares tröskelvärde för utestående belopp beräknas som summan av utestående godtagbara lån per den 31 januari 2016 och tröskelvärdet för nettoutlåning. Beräkningsmetoderna framgår av bilaga I.

Artikel 5

Ränta

1. Om inte annat följer av punkt 2 ska räntan som utgår för det belopp som lånats inom ramen för varje TLTRO II motsvara räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna vid tidpunkten för tilldelningen för respektive TLTRO II.

2. Den ränta som utgår för de belopp som lånats av deltagare vars godtagbara nettoutlåning under den andra referensperioden överstiger deras tröskelvärde för nettoutlåning ska också kopplas till räntan på inlåningsfaciliteten vid tidpunkten för tilldelningen för respektive TLTRO II i enlighet med de bestämmelser och beräkningar som framgår av bilaga I. Deltagarna ska informeras om räntan före den första förtida återbetalningsdagen i juni 2018 i enlighet med den vägledande kalendern för TLTRO II som publiceras på ECB:s webbplats.

3. Ränta ska avvecklas i efterhand när varje TLTRO-transaktion förfaller eller i samband med förtida återbetalning enligt vad som framgår av artikel 6.

4. Om en deltagare, pga. att en nationell centralbank vidtar åtgärder i enlighet med sina avtal och föreskrifter, måste återbetala utestående TLTRO-belopp innan deltagarna informerats om den tillämpliga räntan, ska räntan som utgår för de belopp som deltagaren lånat inom ramen för TLTRO-II motsvara räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna vid tidpunkten för tilldelningen för respektive TLTRO II.

Artikel 6

Förtida återbetalning

1. Med start 24 månader efter avvecklingen av varje TLTRO II har deltagarna möjlighet att kvartalsvis reducera beloppet på, eller helt avsluta, den berörda TLTRO II-transaktionen före förfallodagen.

2. Datum för förtida återbetalning kommer att fastställas av Eurosystemet och ska sammanfalla med avvecklingsdagen för en av Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

3. En deltagare som vill utnyttja möjligheten till förtida återbetalning måste informera den relevanta nationella centralbanken om detta samt även ange återbetalningsdatumet, minst en vecka före den dag då den förtida återbetalningen ska ske.

4. Den informationsplikt som avses i punkt 3 blir bindande för deltagaren en vecka före den dag då den förtida återbetalningen ska ske. Om en deltagare inte helt eller delvis återbetalar beloppet avseende den förtida återbetalningen på återbetalningsdagen kan en ekonomisk sanktion utdömas. Straffavgiften ska beräknas enligt bilaga VII till riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) och ska motsvara den straffavgift som tillämpas om skyldigheten att ställa adekvat säkerhet och avveckla det belopp som motparten tilldelats inom ramen för reverserade transaktioner för penningpolitiska ändamål åsidosätts. Det faktum att en ekonomisk sanktion utdöms ska inte påverka den nationella centralbankens rätt till sådana åtgärder som får vidtas då fallissemang inträffar enligt vad som framgår av artikel 166 i riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).

Artikel 7

Rapporteringskrav

1. Varje deltagare i en TLTRO II ska till den relevanta nationella centralbanken rapportera de uppgifter som framgår av rapporteringsmallen i bilaga II enligt följande:

- a) Uppgifter som avser den första referensperioden för att fastställa deltagarens lånebelopp, anbudsgräns och tröskelvärden (nedan kallad den *första rapporten*), och
- b) uppgifter som avser den andra referensperioden för att fastställa de tillämpliga räntorna (nedan kallad den *andra rapporten*).

2. Uppgifterna ska tillhandahållas i enlighet med

- a) den vägledande kalendern för TLTRO II som publiceras på ECB:s webbplats,
- b) de riktlinjer som framgår av bilaga II, och
- c) de minimistandarder för rapporteringsskyldighet avseende noggrannhet och begreppsmässig överensstämmelse enligt bilaga IV till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33).

3. Termer som används i den rapport som deltagarna lämnar in kommer att tolkas i enlighet med definitionerna av dessa termer i förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33).

4. Huvudinstitut för TLTRO II-grupper ska lämna rapporter med aggregerade uppgifter för alla medlemmarna i TLTRO II-gruppen. Dessutom kan huvudinstitutets nationella centralbank eller den nationella centralbanken för en medlem av en TLTRO II-grupp, efter samordning med huvudinstitutets nationella centralbank, begära att huvudinstitutet lämnar in disaggregerade uppgifter för varje enskild gruppmedlem.

5. Varje deltagare ska säkerställa att kvaliteten på de uppgifter som rapporteras enligt punkterna 1 och 2 granskas av en extern revisor enligt följande regler:

- a) Revisorn får granska uppgifterna i den första rapporten inom ramen för revisionen av deltagarens årsredovisning och revisorns bedömning ska inkomma inom den tidsfrist som framgår av den vägledande kalendern för TLTRO II som publiceras på ECB:s webbplats.
- b) Revisorns bedömning av den andra rapporten ska inlämnas tillsammans med denna andra rapport utom om den nationella centralbanken, i exceptionella fall, godkänner en annan tidsfrist. I sådana fall ska den ränta som utgår för de belopp som lånats av den deltagare som anhållit om förlängningen meddelas först efter det att revisorns bedömning inkommit. Om, efter den relevanta nationella centralbankens godkännande, deltagaren beslutar att reducera beloppet för, eller helt avsluta, sina TLTRO II-lån innan revisorns bedömning lämnas in, ska den ränta som utgår för de belopp som deltagaren ska återbetala motsvara räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna vid tidpunkten för tilldelningen för respektive TLTRO II.
- c) Revisorns granskning ska inrikta sig på de krav som framgår av punkterna 2 och 3. Revisorn ska särskilt
 - i) bedöma hur exakta de inlämnade uppgifterna är genom att verifiera huruvida deltagarens, eller om det rör sig om ett huvudinstitut, TLTRO-gruppmedlemmarnas, godtagbara lån uppfyller kriterierna för godtagbarhet,
 - ii) kontrollera huruvida de rapporterade uppgifterna uppfyller riktlinjerna i bilaga II och överensstämmer med de koncept som framgår av förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33),
 - iii) kontrollera huruvida de rapporterade uppgifterna överensstämmer med uppgifter som sammanställs i enlighet med förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33), och
 - iv) kontrollera huruvida det finns kontrollmekanismer som säkerställer uppgifternas integritet, tillförlitlighet och konsistens.

Om det gäller en grupp deltagande ska resultat av revisorns granskning delas med de nationella centralbankerna för övriga medlemmar i TLTRO II-gruppen. På begäran från deltagarens nationella centralbank ska detaljerad information från granskningar som genomförts med stöd av denna punkt tillhandahållas den nationella centralbanken och ska sedan, när det gäller en grupp deltagande, delas med gruppmedlemmarnas nationella centralbanker.

Eurosystemet får ge ytterligare anvisningar om hur revisorns granskning ska genomföras och deltagarna ska säkerställa att revisorn tillämpar dessa anvisningar i sin granskning.

6. Om det sker förändringar i en TLTRO II-grupps sammansättning eller i en företagsstruktur, t.ex. fusioner, förvärv eller uppdelningar, som påverkar deltagarens uppsättning av godtagbara lån, ska en reviderad första rapport lämnas i enlighet med instruktioner från deltagarens nationella centralbank. Den relevanta nationella centralbanken ska bedöma konsekvenserna av revideringen och vidta lämpliga åtgärder. Sådana åtgärder kan omfatta krav på återbetalning av lånade belopp som, med beaktande av förändringarna i TLTRO II-gruppens sammansättning eller i företagsstrukturen, överstiger det relevanta lånebeloppet. Den berörda deltagaren (som efter förändringen av företagsstrukturen kan inkludera en nyetablerad enhet) ska tillhandahålla all information som den relevanta nationella centralbanken begär för att underlätta bedömningen av de konsekvenser som förändringen medför.

7. De uppgifter som deltagarna tillhandahåller inom ramen för denna artikel får användas av Eurosystemet för att genomföra och analysera effekterna av ramverket för TLTRO II samt för att utföra andra analytiska uppgifter som Eurosystemet ska göra.

Artikel 8

Om rapporteringskraven åsidosätts

1. Om en deltagare åsidosätter skyldigheten att rapportera eller uppfylla revisionskrav, eller om de rapporterade uppgifterna innehåller felaktigheter, gäller följande:

- a) Om en deltagare inte lämnar den första rapporten inom tidsfristen kommer lånebeloppet att sättas till noll.

- b) Om en deltagare inte lämnar den andra rapporten inom tidsfristen eller inte uppfyller kraven enligt artikel 7.5 eller 7.6, ska räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna vid tidpunkten för tilldelningen för respektive TLTRO II tillämpas på de belopp som den deltagaren lånat inom ramen för TLTRO II.
- c) Om en deltagare, antingen i samband med den revision som avses i artikel 7.5 eller i något annat sammanhang, upptäcker fel i de uppgifter som rapporterats, inklusive oriktiga eller ofullständiga uppgifter, ska deltagaren snarast informera den relevanta nationella centralbanken om detta. Om den relevanta nationella centralbanken informerats om sådana fel, eller om sådana fel kommer till dess kännedom på annat sätt i) ska deltagaren tillhandahålla all information som den relevanta nationella centralbanken begär för att underlätta bedömningen av de konsekvenser som felet medför, och ii) får den relevanta nationella centralbanken vidta åtgärder som kan omfatta en justering av den ränta som utgår på deltagarens TLTRO II-lån eller krav på återbetalning av lånade belopp som pga. felet överstiger deltagarens lånebelopp.
2. Punkt 1 ska inte påverka tillämpningen av eventuella sanktioner som kan vidtas med stöd av Europeiska centralbankens beslut ECB/2010/10⁽¹⁾ avseende de rapporteringsskyldigheter som framgår av förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33).

Artikel 9

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 3 maj 2016.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 28 april 2016.

Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens beslut ECB/2010/10 av den 19 augusti 2010 om åtgärder i fall där rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter ej uppfylls (EUT L 226, 28.8.2010, s. 48).

BILAGA I

HUR DEN ANDRA SERIEN MED RIKTADE LÅNGFRISTIGA REFINANSIERINGSTRANSAKTIONER SKA GENOMFÖRAS

1. Beräkning av lånebelopp och anbudsgränser

Deltagare i den andra serien med riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (TLTRO II), vare sig de agerar individuellt eller som huvudinstitut för en TLTRO II-grupp, omfattas av ett lånebelopp. De beräknade lånebeloppen avrundas uppåt till närmaste multipel av 10 000 euro.

Det lånebelopp som gäller för en individuell deltagare i en TLTRO II beräknas utifrån det sammanlagda beloppet av godtagbara utestående lån per den 31 januari 2016. Lånebeloppet för ett huvudinstitut för en TLTRO II-grupp beräknas utifrån det sammanlagda beloppet av godtagbara utestående lån per den 31 januari 2016 för alla medlemmarna i TLTRO II-gruppen.

Lånebeloppet motsvarar 30 procent av det utestående beloppet av godtagbara lån avseende en deltagare ⁽¹⁾ per den 31 januari 2016 minus de belopp som deltagaren lånat inom ramen för de TLTRO:er som genomfördes i september och december 2014 i enlighet med beslut ECB/2014/34 och som fortfarande är utestående på avvecklingsdagen för en TLTRO II, dvs:

$$BA_k = 0,3 \times OL_{Jan2016} - OB_k \text{ för } k = 1, \dots, 4$$

där BA_k är lånebeloppet i en TLTRO II k (med $k = 1, \dots, 4$), $OL_{Jan2016}$ är det belopp av godtagbara lån som deltagaren innehar och som är utestående den 31 januari 2016 och OB_k är det belopp som deltagaren lånat i TLTRO1 och TLTRO2 av den första TLTRO-serien och som fortfarande är utestående på avvecklingsdagen för en TLTRO II k .

Anbudsgränsen för varje deltagare i varje TLTRO II motsvarar lånebelopp minus deltagarens lån i de föregående TLTRO II-transaktionerna.

$C_k \geq 0$ utgör deltagarens lån i TLTRO II k . Anbudsgränsen BL_k för denna deltagare i transaktion k är:

$$BL_1 = BA_1 \text{ och}$$

$$BL_k = BA_k - \sum_{j=1}^{k-1} C_j, \text{ för } k = 2, 3, 4.$$

2. Beräkning av tröskelvärden

Om NL_m är deltagarens godtagbara nettoutlåning under kalendermånad m , beräknad som deltagarens bruttoflöden av nya godtagbara lån under den månaden minus återbetalningar av godtagbara lån, enligt definitionen i bilaga II.

NLB anger tröskelvärdet för denna deltagares nettoutlåning. Detta definieras enligt följande:

$$NLB = \min(NL_{Feb2015} + NL_{March2015} + \dots + NL_{Jan2016}, 0)$$

Detta implicerar att om en deltagare har positiv eller noll godtagbar nettoutlåning under första referensperioden är $NLB = 0$. Skulle deltagaren dock ha en negativ godtagbar nettoutlåning under första referensperioden så är $NLB = NL_{Feb2015} + NL_{March2015} + \dots + NL_{Jan2016}$.

OAB anger en deltagares tröskelvärde för utestående belopp. Detta definieras enligt följande:

$$OAB = \max(OL_{Jan2016} + NLB, 0)$$

⁽¹⁾ Hänvisningar till en deltagare avser både individuella deltagare och TLTRO II-grupper.

3. Ränteberäkning

$NS_{Jan2018}$ anger det belopp som erhålls om man summerar den godtagbara nettoutlåningen under perioden 1 februari 2016 till 31 januari 2018 och de godtagbara utestående lånen per den 31 januari 2016. Detta beräknas som $NS_{Jan2018} = OL_{Jan2016} + NL_{Feb2016} + NL_{March2016} + \dots + NL_{Jan2108}$

EX anger den procentuella avvikelsen av $NS_{Jan2018}$ från tröskelvärdet för utestående belopp, dvs.

$$EX = \frac{(NS_{Jan2018} - OAB)}{OAB} \times 100$$

där OAB är lika med noll, EX är lika med 2,5.

r_k anger den ränta som ska tillämpas för TLTRO II k . MRO_k och DF_k anger räntan för den huvudsakliga refinansieringstransaktionen respektive räntan på inlåningsfaciliteten, uttryckta i procent på årsbasis, vid tidpunkten för tilldelningen för TLTRO II k . Räntan bestäms på följande sätt:

a) Om en deltagare inte överskrider sitt tröskelvärde för utestående belopp av godtagbara lån den 31 januari 2018, ska räntan som utgår för alla belopp som deltagaren lånat inom ramen för TLTRO II motsvara räntan som gällde för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna vid tidpunkten för tilldelningen av varje TLTRO II, dvs.

om $EX \leq 0$, blir $r_k = MRO_k$.

b) Om en deltagare överskrider sitt tröskelvärde för utestående belopp av godtagbara lån med minst 2,5 procent den 31 januari 2018, ska räntan som utgår för alla belopp som deltagaren lånat inom ramen för TLTRO II motsvara räntan på inlåningsfaciliteten vid tidpunkten för tilldelningen av varje TLTRO II, dvs.

om $EX \geq 2,5$, blir $r_k = DF_k$.

c) Om en deltagare överskrider sitt tröskelvärde för utestående belopp av godtagbara lån men inte når upp till 2,5 procent per den 31 januari 2018, ska räntan som utgår för alla belopp som deltagaren lånat inom ramen för TLTRO II beräknas linjärt utifrån den procentsats med vilken deltagaren överträffar sitt tröskelvärde för utestående belopp av godtagbara lån, dvs.

om $0 < EX < 2,5$, blir $r_k = MRO_k - \frac{(MRO_k - DF_k) \times EX}{2,5}$.

Räntan anges i procent på årsbasis och avrundas nedåt till fjärde decimalen.

BILAGA II

DEN ANDRA SERIEN MED RIKTADE LÅNGFRISTIGA REFINANSIERINGSTRANSAKTIONER –
ANVISNINGAR FÖR ATT SAMMANSTÄLLA UPPGIFTER FÖR RAPPORTERINGSMALLEN1. Inledning ⁽¹⁾

Dessa anvisningar förklarar hur uppgifterna för de rapporter som deltagarna i TLTRO II ska lämna in i enlighet med artikel 7 ska sammanställas. Rapporteringskraven framgår av rapporteringsmallen i slutet av denna bilaga. Dessa riktlinjer beskriver även rapporteringsskyldigheten för huvudinstitut för TLTRO II-grupper som deltar i transaktioner.

Avsnitten 2 och 3 innehåller allmän information om sammanställning och inrapportering av uppgifter och avsnitt 4 beskriver de indikatorer som ska rapporteras.

2. Allmän information

De parametrar som ska användas vid beräkningen av lånebeloppen avser de monetära finansinstitutens (MFI) lån till euroområdet icke-finansiella bolag och MFI:s lån till eurorådets hushåll ⁽²⁾, exklusive lån för husköp, oavsett valuta. I enlighet med artikel 7 ska uppgifter rapporteras för de två referensperioderna som anges i artikel 1. Information om utestående belopp avseende godtagbara lån vid utgången av den månad som föregår starten på perioden och i slutet av perioden rapporteras tillsammans med den godtagbara nettoutlåningen under perioden (beräknat som bruttoutlåning netto utan återbetalningar) separat för icke-finansiella bolag och hushåll. Utestående lånebelopp avseende godtagbara lån ska justeras så att lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförs men som inte har avförts från balansräkningen beaktas. Detaljerad information ska ges även om dessa posters relevanta underkomponenter, samt om de effekter som resulterar i förändringar av utestående belopp eller godtagbara lån men som inte är relaterade till godtagbar nettoutlåning (nedan kallade *justeringar av utestående belopp*), även omfattande försäljningar och köp av lån samt andra överföringar av lån.

Det är viktigt att understryka att den insamlade informationen om utestående belopp avseende godtagbara lån per den 31 januari 2016 kommer att användas för beräkningen av lånebeloppet. Uppgifterna om den godtagbara nettoutlåningen under den första referensperioden kommer att användas för beräkningen av tröskelvärdet för nettoutlåning och tröskelvärdet för utestående belopp. Uppgifterna om den godtagbara nettoutlåningen under den andra referensperioden kommer att användas för att bedöma låneutvecklingen och därmed även vilken räntesats som tillämpas. Alla andra indikatorer på mallen är nödvändiga för att kontrollera att uppgifterna är konsekventa både inbördes och i förhållande till den statistik som Eurosystemet samlar in, samt även för den ingående granskningen av TLTRO II-programmets effekt.

Ramverket som ligger till grund för rapporteringen utgörs av de uppgifter som eurorådets MFI rapporterar inom ramen för sin balansräkningsstatistik i enlighet med förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33). Artikel 8.2 i förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) föreskriver att denna "ska redovisas med utestående kapitalbelopp vid slutet av månaden. Av- och nedskrivningar som sker enligt gällande redovisningsregler ska exkluderas från detta belopp. [...] utlåning ska inte nettas mot andra tillgångar eller skulder". Till skillnad från reglerna i artikel 8.2, som alltså anger att lån ska rapporteras brutto, anger artikel 8.4 att "de nationella centralbankerna får tillåta att lån med reserveringar rapporteras netto utan reserveringar och att köpta lån rapporteras till det vid förvärvet överenskomna priset [dvs. transaktionsvärdet], förutsatt att sådan rapporteringspraxis tillämpas av alla inhemska uppgiftslämnare". De konsekvenser som detta avsteg från huvudriktlinjerna för BSI får när man sammanställer rapporter diskuteras mer i detalj nedan.

Förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) bör också användas som referensdokument för de definitioner som ska användas vid rapporteringen. Se särskilt artikel 1 för allmänna definitioner och delarna 2 och 3 i bilaga II för en definition av de instrument som omfattas av uttrycket *lån* respektive för sektorsklassificeringar av deltagarna. Det bör noteras att, enligt BSI-ramverket, ska upplupen ränta på utlåning normalt tas upp i balansräkningen allt eftersom den uppkommer (dvs. enligt bokföringsmässiga grunder och inte när beloppet inkommer), men inte ingå i uppgifterna om utestående lånebelopp. Kapitaliserad ränta ska dock tas upp som en del av de utestående beloppen.

⁽¹⁾ Ramverket som ligger till grund för rapporteringskraven är detsamma som framgår av beslut ECB/2014/34.

⁽²⁾ I rapporteringen omfattar *hushåll* även hushållens icke-vinstdrivande organisationer.

Trots att många av de uppgifter som ska rapporteras redan sammanställs av MFI i enlighet med förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) måste en del ny information sammanställas av TLTRO II-deltagarna. Det metodologiska ramverket för BSI-statistiken, som framgår av *Manual on MFI balance sheet statistics* ⁽¹⁾, innehåller upplysningar om hur dessa nya uppgifter ska sammanställas, och ytterligare information om definitioner av indikatorerna finns i punkt 4.

3. Allmänna rapporteringsinstruktioner

a) Rapporteringsmallens utformning

Blanketten anger vilka tidsperioder som uppgifterna avser och delar in indikatorerna i två kategorier: MFI-lån till euroområdet icke-finansiella bolag och MFI-lån till euroområdets hushåll, exklusive lån för husköp. Uppgifterna i de gulmarkerade cellerna beräknas utifrån de uppgifter som matas in i andra celler, baserat på respektive formel. Mallen innefattar också en valideringsfunktion som verifierar konsekvensen mellan utestående belopp och transaktioner.

b) Definition av rapporteringsperiod

Rapporteringsperioden anger den tidsperiod som uppgifterna avser. Det finns två rapporteringsperioder inom ramen för TLTRO II – den "första referensperioden", 1 februari 2015 till 31 januari 2016, och den "andra referensperioden", 1 februari 2016 till 31 januari 2018. Indikatorer som avser utestående belopp ska rapporteras per utgången av den månad som föregår starten på rapporteringsperioden och rapporteringsperiodens utgång, dvs. för den första referensperioden ska utestående belopp rapporteras per den 31 januari 2015 och den 31 januari 2016, och för den andra referensperioden ska utestående belopp rapporteras per den 31 januari 2016 och den 31 januari 2018. Uppgifterna om transaktioner och justeringar ska omfatta alla relevanta effekter som sker under rapporteringsperioden.

c) Rapportering avseende TLTRO II-grupper

Uppgifter från deltagande TLTRO II-grupper ska normalt rapporteras i aggregerad form. Om de nationella centralbankerna i medlemsstater som har euron som valuta (NCB) finner det lämpligt får de dock samla in individuell information från varje institut.

d) Överföring av rapporter

De ifyllda rapporterna ska överföras till den relevanta nationella centralbanken enligt anvisningarna i artikel 7 och i enlighet med den vägledande kalendern för TLTRO II som publiceras på ECB:s webbplats som även anger vilka referensperioder som varje enskild överföring omfattar och vilka uppgifter som ska användas när man sammanställer uppgifterna.

e) Enhet som används för uppgifterna

Uppgifterna ska rapporteras i tusental euro.

4. Definitioner

Detta avsnitt innehåller definitioner av de poster som ska rapporteras; den numrering som används på rapporteringsmallen anges inom parentes.

a) Utestående belopp avseende godtagbara lån (1 och 4)

Uppgifterna i dessa celler beräknas utifrån de uppgifter som matas in i andra celler, nämligen "Utestående belopp i balansräkningen" (1.1 och 4.1) minus "Utestående belopp avseende lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts utan att ha avförts från balansräkningen" (1.2 och 4.2) plus "Utestående reserveringar avseende godtagbara lån" (1.3 och 4.3). Den senare kategorin är endast relevant i fall där man, med avsteg från allmän BSI-praxis, rapporterar lån netto utan reserveringar.

⁽¹⁾ Se *Manual on MFI balance sheet statistics*, ECB, april 2012, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu. I avsnitt 2.1.4 (s. 76) ges mer ingående förklaringar till rapporteringen av lån.

i) Utestående belopp i balansräkningen (1.1 och 4.1)

Denna post består av utestående lån som beviljats euroområdet icke-finansiella bolag och hushåll, exklusive lån till hushåll för husköp. Till skillnad från kapitaliserad ränta exkluderas upplupen ränta från indikatorerna.

Dessa celler i mallen har ett direkt samband med kraven enligt del 2 i bilaga I till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) (kategori 2 i tabell 1 om månadsvisa stockar).

För mer detaljerade definitioner av de poster som ska inkluderas i rapporterna se del 2 i bilaga II till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) och avsnitt 2.1.4 i *Manual on MFI balance sheet statistics*.

ii) Utestående belopp avseende lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts utan att ha avförts från balansräkningen (1.2 och 4.2)

Denna post består av utestående belopp avseende lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts men som inte har avförts från balansräkningen. All värdepapperisering ska rapporteras oavsett om de inblandade värdepapperiseringsinstituten är inhemska eller ej. Lån som ställs som säkerhet vid Eurosystemets penningpolitiska lånetransaktioner i form av kreditfordringar, som medför en överföring utan att de avförs från balansräkningen, ingår inte i denna post.

Del 5 i bilaga I till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) (kategori 5.1 i tabell 5a om månadsvisa uppgifter) omfattar information om värdepapperiserade lån till icke-finansiella bolag och hushåll som inte har avförts från balansräkningen, men kräver inte att den senare delas upp efter ändamål. Utestående belopp avseende lån som har överförts på annat sätt (dvs. inte genom värdepapperisering) men inte har avförts från balansräkningen omfattas inte av förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33). För att sammanställa rapporterna måste därför separata uppgifter hämtas från MFI:s interna databaser.

För mer information om de poster som ska inkluderas i rapporterna se del 5 i bilaga I till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) och avsnitt 2.3 i *Manual on MFI balance sheet statistics*.

iii) Utestående reserveringar avseende godtagbara lån (1.3 och 4.3)

Dessa uppgifter är endast relevanta för de institut som, med avsteg från allmän BSI-praxis, rapporterar lån netto utan reserveringar. Om institut avger anbud som en TLTRO II-grupp gäller detta krav endast för de institut i gruppen som bokför lån netto utan reserveringar.

Posten innehåller individuella och kollektiva avsättningar för värdeminskningar och låneförluster (innan nedskrivningar och avskrivningar görs). Uppgifterna ska avse utestående godtagbara lån i balansräkningen, dvs. exklusive lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts och som inte har avförts från balansräkningen.

Såsom beskrivs i punkt 2, tredje stycket ska BSI-lånestatistiken som huvudregel redovisas med det utestående kapitalbeloppet, och de tillhörande avsättningarna redovisas under posten "Eget kapital och reserver". I sådana fall behöver man inte rapportera någon separat information. I fall där lån rapporteras netto utan reserveringar måste dock denna extra information rapporteras så att uppgifterna blir fullt jämförbara mellan alla MFI.

Om det är praxis att rapportera utestående lån netto utan reserveringar får de nationella centralbankerna besluta att rapporteringen av informationen är frivillig. I sådana fall kommer dock beräkningarna inom ramen för TLTRO II-ramverket att baseras på balansräkningens uppgifter om utestående lån netto utan reserveringar ⁽¹⁾.

För mer detaljerad information se hänvisningen i definitionen av *eget kapital och reserver* som anges i del 2 i bilaga II till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33).

⁽¹⁾ Detta undantag har konsekvenser för rapporteringen av uppgifter om nedskrivningar och avskrivningar såsom förklaras närmare nedan.

b) Godtagbar nettoutlåning (2)

Dessa celler i rapporteringsmallen visar den nettoutlåning (transaktioner) som beviljats under rapporteringsperioden. Uppgifterna beräknas utifrån uppgifterna som rapporterats för underposterna "Bruttoutlåning" (2.1) minus "Återbetalningar" (2.2).

Lån som omförhandlas under rapporteringsperioden bör rapporteras både som "Återbetalningar" och som "Bruttoutlåning" vid tidpunkten för omförhandlingen. Justeringsuppgifter ska inkludera konsekvenser av omförhandlingar.

Reverserade transaktioner under perioden (dvs. lån som beviljas och återbetalas under perioden) bör i princip rapporteras som "Bruttoutlåning" och "Återbetalningar". Anbudsgivande MFI får dock exkludera dessa transaktioner när de sammanställer rapporter ifall detta minskar deras rapporteringsbörda. I sådana fall bör de informera den berörda nationella centralbanken och uppgifterna om justeringar av utestående belopp måste också exkludera effekterna från dessa reverserade transaktioner. Undantaget gäller dock inte för lån som beviljats under samma period då de har värdepapperiserats eller på annat sätt överförts.

Kreditkortsfordringar, revolverande lån och checkräkningskrediter bör också beaktas. För dessa instrument fungerar de belopp som använts eller tagits ut under rapporteringsperioden som riktmärke för nettoutlåningen. Positiva belopp bör rapporteras som "Bruttoutlåning" (2.1) medan negativa belopp rapporteras (med positivt tecken) som "Återbetalningar" (2.2).

i) Bruttoutlåning (2.1)

Denna post omfattar bruttoflöden av ny utlåning under rapporteringsperioden, exklusive eventuella anskaffningar av lån. Kredit som beviljats avseende kreditkortsfordringar, revolverande lån och checkräkningskrediter bör också rapporteras enligt vad som beskrivs ovan.

Belopp som under perioden adderats till kundsaldo till följd av t.ex. räntekapitalisering (till skillnad från upplupna räntor) och avgifter bör också tas med.

ii) Återbetalningar (2.2)

Denna post omfattar återbetalningsflöden av kapitalbelopp under rapporteringsperioden, exklusive sådana som avser värdepapperiserade eller på annat sätt överförda lån som inte avförts från balansräkningen. Återbetalningar avseende kreditkortsfordringar, revolverande lån och checkräkningskrediter bör också rapporteras enligt vad som beskrivs ovan.

Räntebetalningar som avser upplupen ränta som ännu ej kapitaliserats, avyttringar av lån och andra justeringar av de utestående beloppen (inklusive nedskrivningar och avskrivningar) bör inte rapporteras.

c) Justeringar av utestående belopp

Dessa celler i rapporteringsmallen används för att rapportera förändringar av utestående belopp (minskning [-] och ökning [+]) som skett under rapporteringsperioden men inte är relaterade till nettoutlåning. Sådana förändringar uppstår genom t.ex. värdepapperisering och andra överföringar av lån under rapporteringsperioden eller från andra justeringar för omvärderingar orsakade av växelkursförändringar, av- och nedskrivningar på lån samt omklassificeringar. Uppgifterna i dessa celler beräknas automatiskt utifrån uppgifterna som rapporterats för underposterna "Försäljningar och köp av lån samt andra överföringar av lån under rapporteringsperioden" (3.1) plus "Andra justeringar" (3.2).

i) Försäljningar och köp av lån samt andra överföringar av lån under rapporteringsperioden (3.1)

— Nettoflöden av värdepapperiserade lån med konsekvenser för lånestockar (3.1A)

Denna post består av nettobeloppet på lån som värdepapperiserats under rapporteringsperioden med konsekvenser för rapporterade lånestockar, beräknat som förvärv minus avyttringar⁽¹⁾. All värdepapperisering ska rapporteras oavsett om de inblandade värdepapperiseringsinstituten är inhemska eller ej. Överföringar av lån ska rapporteras till nominellt belopp (netto utan av- och nedskrivningar) vid försäljningstidpunkten. Dessa av- och nedskrivningar ska, om de kan identifieras, rapporteras under post 3.2B i blanketten (se nedan). Om MFI rapporterar lån netto utan reserveringar bör de anges till balansräkningsvärdet (dvs. nominellt belopp netto utan utestående reserveringar)⁽²⁾.

Kraven enligt del 5 i bilaga I till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) (kategori 1.1 i tabell 5a om månadsvisa uppgifter och tabell 5b om kvartalsvisa uppgifter) omfattar dessa aspekter.

För mer detaljerade definitioner av de uppgifter som ska rapporteras se del 5 i bilaga I till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) och avsnitt 2.3 i *Manual on MFI balance sheet statistics*.

— Nettoflöden av lån som överförts på annat sätt med konsekvenser för lånestockar (3.1B)

Denna post består av nettobeloppet på lån som avyttrats eller förvärvats under perioden med konsekvenser för rapporterade lånestockar via transaktioner som inte hör samman med värdepapperisering, beräknat som förvärv minus avyttringar. Överföringar ska rapporteras till nominellt belopp (netto utan av- och nedskrivningar) vid försäljningstidpunkten. Dessa av- och nedskrivningar ska, om de kan identifieras, rapporteras under post 3.2B. Om MFI rapporterar lån netto utan reserveringar bör de anges till balansräkningsvärdet (dvs. nominellt belopp netto utan utestående reserveringar).

Kraven enligt del 5 i bilaga I till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) omfattar delvis dessa aspekter. Kategori 1.2 i tabell 5a om månadsvisa uppgifter och tabell 5b om kvartalsvisa uppgifter omfattar uppgifter om nettoflöden av lån som överförts på annat sätt med konsekvenser för lånestockar, men exkluderar

1. lån som avyttrats till, eller förvärvats från, ett annat inhemskt MFI, inklusive gruppintern överföringar p.g.a. företagsomstruktureringar (t.ex. överföringen av en pool av lån från ett inhemskt MFI-dotterbolag till ett moder-MFI),
2. överföringar av lån i samband med gruppintern omorganisering p.g.a. sammanslagningar, förvärv och uppdelningar.

När uppgifter sammanställs för rapporter ska alla dessa aspekter beaktas. För mer information om de poster som ska rapporteras se del 5 i bilaga I till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) och avsnitt 2.3 i *Manual on MFI balance sheet statistics*. Vad gäller punkten "Förändringar i MFI-sektorns struktur", finns det i avsnitt 1.6.3.4 i *Manual on MFI balance sheet statistics* (och det relaterade avsnittet 5.2 i bilaga 1.1) en detaljerad beskrivning av gruppintern överföringar, och man skiljer där mellan situationer då överföringar sker mellan separata institutionella enheter (t.ex. innan en eller flera enheter upphör att existera efter sammanslagningar eller förvärv) och sådana som sker i det ögonblick då en enhet upphör att existera, i vilket fall en statistisk omklassificering bör genomföras. När uppgifter sammanställs för rapporter är konsekvenserna desamma i båda fallen och uppgifter bör rapporteras under post 3.1C (inte under post 3.2C).

— Nettoflöden av lån som värdepapperiserats eller överförts på annat sätt utan konsekvenser för lånestockar (3.1C)

Denna post består av nettobeloppet på lån som värdepapperiserats eller överförts på annat sätt under rapporteringsperioden utan konsekvenser för rapporterade lånestockar, beräknat som förvärv minus avyttringar. Överföringar ska rapporteras till nominellt belopp (netto utan av- och nedskrivningar) vid försäljningstidpunkten. Dessa av- och nedskrivningar ska, om de kan identifieras, rapporteras under post 3.2B. Om MFI rapporterar lån netto utan reserveringar bör de anges till balansräkningsvärdet (dvs.

⁽¹⁾ Teckenkonventionen (som skiljer sig från kraven enligt förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) är förenlig med det allmänna kravet avseende justeringsuppgifter enligt vad som framgår ovan – dvs. effekter som medför ökning (eller minskning) i utestående belopp ska rapporteras med ett positivt eller negativt förtecken.

⁽²⁾ Förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) tillåter att MFI rapporterar köpta lån till transaktionsvärdet förutsatt att detta är nationell praxis och tillämpas av alla MFI med hemvist i landet. I sådana fall ska eventuella omvärderingskomponenter rapporteras i post 3.2B.

nominellt belopp netto utan utestående reserveringar). Nettoflöden som rör lån som ställs som säkerhet till Eurosystemets penningpolitiska lånetransaktioner i form av kreditfordringar, som medför en överföring utan att de tas bort från balansräkningen, ingår inte i denna post.

Kraven enligt del 5 i bilaga I till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) omfattar delvis dessa aspekter. Kategori 2.1 i tabell 5a om månadsvisa uppgifter och tabell 5b om kvartalsvisa uppgifter omfattar uppgifter om nettoflöden av lån som värdepapperiserats eller överförts på annat sätt utan konsekvenser för lånestockar, men lån till hushållen för husköp identifieras inte separat och bör därför hämtas separat från MFI:s interna databaser. Därutöver, såsom framgår ovan, exkluderar kraven

1. lån som avyttrats till, eller förvärvats från, ett annat inhemskt MFI, inklusive gruppinterna överföringar p.g.a. företagsomstruktureringar (t.ex. överföringen av en pool av lån från ett inhemskt MFI-dotterbolag till ett moder-MFI),
2. överföringar av lån i samband med gruppinterna omorganiseringar p.g.a. sammanslagningar, förvärv och uppdelningar.

När uppgifter sammanställs för rapporter ska alla dessa aspekter beaktas.

För mer information om de poster som ska inkluderas se del 5 i bilaga I till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) och avsnitt 2.3 i *Manual on MFI balance sheet statistics*.

ii) Andra justeringar (3.2)

Uppgifter om andra justeringar ska rapporteras för utestående godtagbara lån i balansräkningen, exklusive lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts och som inte har avförts från balansräkningen.

— Omvärderingar orsakade av växelkursförändringar (3.2A)

Växelkursrörelser gentemot euro ger upphov till förändringar i värdet av lån denominerade i utländsk valuta när de uttrycks i euro. Uppgifter om dessa effekter bör rapporteras med ett negativt (positivt) tecken om de i nettotermer ger upphov till en minskning (ökning) av de utestående beloppen, och är nödvändiga för att möjliggöra en fullständig avstämning mellan nettoutlåning och förändringar i utestående belopp.

Dessa justeringar omfattas inte av de krav som framgår av förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33). När det gäller rapporter får uppgifter, om de inte är lätt tillgängliga (och heller ingen skattning finns) för MFI, beräknas i enlighet med de riktlinjer som framgår av avsnitt 4.2.2 i *Manual on MFI balance sheet statistics*. Detta tillvägagångssätt begränsar beräkningarna till de viktigaste valutorna och genomförs i följande steg:

1. De utestående beloppen avseende godtagbara lån vid slutet av den månad som föregår starten på perioden och i slutet av perioden (posterna 1 och 4) delas upp efter denomineringsvaluta, med fokus på de pooler av lån som är denominerade i GBP, USD, CHF och JPY. Om dessa uppgifter inte är lätt tillgängliga får man använda uppgifter om de sammanlagda utestående beloppen i balansräkningen, inklusive lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts och som inte har avförts från balansräkningen – posterna 1.1 och 4.1.
2. Varje lånepool behandlas enligt följande. De relevanta ekvationstalen i *Manual on MFI balance sheet statistics* anges inom parentes:

— Utestående belopp per utgången av den månad som föregår starten på rapporteringsperioden och vid rapporteringsperiodens utgång omräknas med hjälp av motsvarande nominella växelkurser ⁽¹⁾ (ekvationerna [4.2.2] och [4.2.3]) till den ursprungliga denomineringsvalutan.

⁽¹⁾ ECB:s referensväxelkurs bör användas. Se pressrelease av den 8 juli 1998 om gemensamma marknadsstandarder som finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

- Förändringar i utestående belopp under referensperioden denominerade i utländsk valuta beräknas och omräknas sedan till euro med hjälp av det genomsnittliga värdet på de dagliga växelkurserna under rapporteringsperioden (ekvation [4.2.4]).
- Skillnaden mellan förändringen i utestående belopp omräknad till euro, enligt beräkningen i föregående steg, och förändringen i utestående belopp i euro beräknas (ekvation [4.2.5], med omvänt tecken).

3. Den slutliga växelkursjusteringen skattas som summan av justeringarna för varje valuta.

För ytterligare information se avsnitten 1.6.3.5 och 4.2.2 i *Manual on MFI balance sheet statistics*.

— Avskrivningar/nedskrivningar (3.2B)

I enlighet med artikel 1 g i förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) betyder *nedskrivning* en direkt minskning i (den statistiska) balansräkningen av ett låns bokförda värde på grund av att dess värde minskat. I enlighet med artikel 1 h i den förordningen definieras *avskrivning* som en nedskrivning av ett låns bokförda värde som leder till att tillgången avförs från balansräkningen. Dessa effekter av nedskrivningar och avskrivningar bör rapporteras med ett negativt (eller positivt) förtecken om de i nettotermer ger upphov till en minskning eller ökning i de utestående beloppen. Dessa uppgifter är nödvändiga för att möjliggöra en fullständig avstämning mellan nettoutlåning och förändringar i utestående belopp.

För avskrivningar och nedskrivningar av utestående lån i balansräkningen kan man använda uppgifter som sammanställts för att uppfylla minimikraven enligt del 4 i bilaga I till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) (tabell 1A om månadsvisa omvärderingsjusteringar). För att visa konsekvenserna av avskrivningar och nedskrivningar för lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts men som inte har avförts från balansräkningen måste separata uppgifter hämtas från MFI:s interna databaser.

Uppgifter om utestående belopp avseende godtagbara lån (posterna 1 och 4) korrigeras i princip för utestående belopp avseende reserveringar i fall där lån bokförs netto utan reserveringar i den statistiska balansräkningen.

- Om deltagare rapporterar posterna 1.3 och 4.3 bör uppgifterna om avskrivningar och nedskrivningar av lån inkludera att tidigare reserveringar avseende lån som blivit (helt eller delvis) omöjliga att driva in stryks, samt därutöver bör uppgifterna även inkludera eventuella förluster som går utöver reserveringarna. Om ett lån med reserveringar värdepapperiserats eller överförts på annat sätt måste en avskrivning eller nedskrivning göras som motsvarar de utestående reserveringarna, med omvänt tecken, för att matcha förändringen i värdet i balansräkningen, justerat för beloppet på reserveringarna och nettoflödets värde. Reserveringar kan förändras över tiden till följd av nya avsättningar för värdeminskningar och låneförluster (netto utan eventuella återföringar, inklusive sådana som sker då låntagaren återbetalar lånet). I rapporterna bör sådana förändringar inte redovisas som en del av avskrivningar/nedskrivningar (eftersom rapporterna beräknar bruttovärden inklusive reserveringar) ⁽¹⁾.

Konsekvenserna av avskrivningar och nedskrivningar för lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts men som inte har avförts från balansräkningen behöver inte visas om separata uppgifter om reserveringar inte kan hämtas från MFI:s interna databaser.

- Om det är praxis att rapportera utestående lån netto utan reserveringar, men de relevanta posterna (1.3 och 4.3) avseende reserveringar inte rapporteras (se punkt 4 a), måste avskrivningar/nedskrivningar inkludera nya avsättningar för värdeminskningar och låneförluster (netto utan eventuella återföringar, inklusive sådana som sker då låntagaren återbetalar lånet) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Detta krav avviker från rapporteringskraven enligt förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33).

⁽²⁾ Detta krav är detsamma som den information som ska rapporteras enligt förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) av MFI som bokför lån netto utan reserveringar.

Det är inte nödvändigt att visa konsekvenserna av avskrivningar och nedskrivningar för lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts men som inte har avförts från balansräkningen om separata uppgifter inte kan hämtas från MFI:s interna databaser.

I princip omfattar dessa poster även omvärderingar som uppstår när lån värdepapperiseras eller på annat sätt överförs och transaktionsvärdet avviker från det nominella utestående beloppet när transaktionen genomförs. Om dessa omvärderingar kan identifieras måste de rapporteras och ska beräknas som skillnaden mellan transaktionsvärdet och det nominella utestående beloppet vid tidpunkten för transaktionen.

För mer information se del 4 i bilaga I till förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) och avsnitt 1.6.3.3 i *Manual on MFI balance sheet statistics*.

— Omklassificeringar (3.2C)

Omklassificeringar visar alla andra effekter som inte hör samman med nettoutlåning, enligt punkt 4 b, men medför förändringar i de utestående lånebeloppen i balansräkningen, exklusive lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts men som inte har avförts från balansräkningen.

Dessa effekter omfattas inte av de krav som framgår av förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) och konsekvenserna skattas normalt på aggregerad nivå när man sammanställer makroekonomisk statistik. De är dock betydelsefulla för enskilda institut (eller TLTRO II-grupper) för att stämma av nettoutlåningen mot förändringar i utestående belopp.

Nedanstående effekter ska rapporteras, avseende utestående lånebelopp i balansräkningen, exklusive lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts men som inte har avförts från balansräkningen varvid den normala konventionen gäller där man anger effekter som medför minskningar (ökningar) i utestående belopp med ett negativt (positivt) tecken.

1. Förändringar i sektorklassificeringen eller hemvistområdet för låntagare som medför förändringar i de rapporterade utestående positionerna som inte beror på nettoutlåning och därför måste tas upp.
2. Förändringar i klassificeringen av instrument. Dessa kan också påverka indikatorerna om de utestående lånebeloppen ökar eller minskar, exempelvis till följd av att ett skuldebrev (eller lån) klassificeras om till ett lån (eller skuldebrev).
3. Justeringar som är resultatet av att rapporteringsfel korrigerats, i enlighet med instruktioner som erhålls från den berörda nationella centralbanken enligt artikel 8.1 c.

I enlighet med artikel 7.6 medför förändringar av företagsstrukturen och förändringar i sammansättningen av TLTRO II-grupper vanligtvis att den första rapporten måste lämnas in på nytt för att spegla den nya företagsstrukturen och sammansättningen av TLTRO II-gruppen. När sådana händelser inträffar används därför inga omklassificeringar.

För ytterligare information se avsnitt 1.6.3.4 i *Manual on MFI balance sheet statistics*. Man bör dock beakta de konceptuella skillnader som nämnts ovan när man härleder omklassificeringsuppgifter för enskilda institut.

Rapportering avseende TLTRO II

Rapporteringsperiod:

Lån till icke-finansiella bolag och hushåll, exklusive lån till hushåll för husköp (tusen euro)

		Lån till icke-finansiella bolag	Lån till hushållen (inklusive hushållens icke-vinstdrivande organisationer), exklusive lån för husköp	post	formel	validering
Huvudaggregat						
1	Utestående belopp avseende godtagbara lån vid utgången av den månad som föregår starten på rapporteringsperioden	0	0	1	$1 = 1.1 - 1.2 (+ 1.3)$	
2	Godtagbar nettoutlåning under rapporteringsperioden	0	0	2	$2 = 2.1 - 2.2$	
3	Justeringar av utestående belopp: minskningar (-) och ökning (+)	0	0	3	$3 = 3.1 + 3.2$	
4	Utestående belopp avseende godtagbara lån vid utgången av rapporteringsperioden	0	0	4	$4 = 4.1 - 4.2 (+ 4.3)$	$4 = 1 + 2 + 3$

Underliggande poster

Utestående belopp avseende godtagbara lån vid utgången av den månad som föregår starten på rapporteringsperioden

1.1	Utestående belopp i balansräkningen			1.1
1.2	Utestående belopp avseende lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts utan att ha avförts från balansräkningen			1.2
1.3	Utestående reserveringar avseende godtagbara lån (*).....			1.3

Godtagbar nettoutlåning under rapporteringsperioden

2.1	Bruttoutlåning			2.1
2.2	Återbetalningar			2.2

Justeringar av utestående belopp: minskningar (-) och ökning (+)

3.1	Försäljningar och köp av lån samt andra överföringar av lån under rapporteringsperioden	0	0	3.1	$3.1 = 3.1A + 3.1B + 3.1C$
3.1A	Nettouflöden av lån som värdepapperiserats med konsekvenser för lånestockar			3.1A	
3.1B	Nettouflöden av lån som överförts på annat sätt med konsekvenser för lånestockar			3.1B	
3.1C	Nettouflöden av lån som värdepapperiserats eller överförts på annat sätt utan konsekvenser för lånestockar			3.1C	
3.2	Andra justeringar	0	0	3.2	$3.2 = 3.2A + 3.2B + 3.2C$
3.2A	Omvärderingar orsakade av växelkursförändringar			3.2A	
3.2B	Avskrivningar/nedskrivningar			3.2B	
3.2C	Omklassificeringar			3.2C	

Utestående belopp avseende godtagbara lån vid utgången av rapporteringsperioden

4.1	Utestående belopp i balansräkningen		4.1
4.2	Utestående belopp avseende lån som värdepapperiserats eller på annat sätt överförts utan att ha avförts från balansräkningen		4.2
4.3	Utestående reserveringar avseende godtagbara lån (*)		4.3

(*) Endast tillämpligt i sådana fall där lån rapporteras netto utan reserveringar; se rapporteringsanvisningarna för mer information.

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT (EU) 2016/811

av den 28 april 2016

om ändring av beslut ECB/2014/34 om åtgärder avseende riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (TLTRO) (ECB/2016/11)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 127.2 första strecksatsen,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 3.1 första strecksatsen, artikel 12.1, artikel 18.1 andra strecksatsen samt artikel 34.1 andra strecksatsen,

med beaktande av Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2015/510 av den 19 december 2014 om genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk (ECB/2014/60) ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 1.4 i riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) får ECB-rådet när som helst ändra de verktyg, instrument, krav, kriterier och förfaranden som används för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.
- (2) Den 29 juli 2014 antog ECB-rådet, inom ramen för sitt mandat att upprätthålla prisstabilitet och inom ramen för åtgärder som ska förbättra den penningpolitiska transmissionsmekanismens funktion genom att främja utlåningen till den reala ekonomin, Europeiska centralbankens beslut ECB/2014/34 ⁽²⁾. Det beslutet innehåller bestämmelser om att genomföra en serie riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (targeted longer-term refinancing operations, TLTRO) under en tvåårsperiod.
- (3) Den 10 mars 2016 beslutade ECB-rådet, för att förstärka ECB:s expansiva penningpolitiska inriktning och för att förbättra den penningpolitiska transmissionen och skapa ytterligare incitament för bankernas utlåning till den reala ekonomin, att genomföra en ny serie bestående av fyra riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (TLTRO II). Bestämmelserna kring dessa TLTRO II kommer att fastställas i ett separat beslut. För att instituten ska kunna återbetala de belopp som lånats inom ramen för TLTRO:erna och låna inom ramen för TLTRO-II, har ECB-rådet beslutat att i juni 2016 skapa en möjlighet att göra en ytterligare frivillig återbetalning avseende alla utestående TLTRO:er.
- (4) ECB-rådet har även beslutat att inga ytterligare rapporteringsskyldigheter ska gälla för deltagare som inlämnat de uppgifter som behövs för att beräkna en obligatorisk förtida återbetalning i september 2016.
- (5) För att ge kreditinstituten tillräckligt med tid för sina operativa förberedelser inför den första transaktionen inom ramen för TLTRO-II, bör detta beslut träda i kraft så snart som möjligt.
- (6) Beslut ECB/2014/34 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Ändringar**

Beslut ECB/2014/34 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 ska ersättas med följande:

*"Artikel 6***Förtida återbetalning**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, har deltagarna, med start 24 månader efter varje riktad långfristig refinansieringstransaktion, möjlighet att två gånger per år reducera beloppet på, eller helt avsluta, riktade långfristiga refinansieringstransaktioner före förfallodagen. Datum för förtida återbetalning kommer att fastställas av Eurosystemet och ska sammanfalla med avvecklingsdagen för en av Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

⁽¹⁾ EUT L 91, 2.4.2015, s. 3.⁽²⁾ Europeiska centralbankens beslut ECB/2014/34 av den 29 juli 2014 om åtgärder avseende riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (TLTRO) (EUT L 258, 29.8.2014, s. 11).

2. Deltagare ska också ha möjlighet att reducera beloppet på, eller helt avsluta, riktade långfristiga refinansieringstransaktioner före förfalldagen på den dag som är avvecklingsdag för den första riktade långfristiga refinansieringstransaktionen som utförs enligt Europeiska centralbankens beslut (EU) 2016/810 (ECB/2016/10) (*). För att kunna utnyttja möjligheten till förtida återbetalning vid denna första förtida återbetalningsdag måste deltagaren informera den relevanta nationella centralbanken om detta samt även ange återbetalningsdatumet, minst tre veckor före den dag då den förtida återbetalningen ska ske. Denna informationsplikt blir bindande för deltagaren tre veckor före den dag då den förtida återbetalningen ska ske. Det ytterligare lånebelopp som står till förfogande för den riktade långfristiga refinansieringstransaktionen som genomförs i juni 2016 och som ska beräknas i enlighet med artikel 4.3, ska fastställas utifrån de belopp som lånas i de riktade långfristiga refinansieringstransaktionerna som genomförs från mars 2015, utan avdrag för eventuella belopp som återbetalas den första förtida återbetalningsdagen.

3. Avseende alla andra återbetalningsdatum ska en deltagare, för att kunna utnyttja möjligheten till förtida återbetalning, informera den relevanta nationella centralbanken om detta samt även ange återbetalningsdatumet, minst två veckor före den dag då den förtida återbetalningen ska ske. Denna informationsplikt blir bindande för deltagaren två veckor före den dag då den förtida återbetalningen ska ske.

4. Om en deltagare inte återbetalar, helt eller delvis, det belopp som förfallit till betalning enligt förfarandet för förtida återbetalning, kan en straffavgift tas ut. Straffavgiften ska beräknas enligt bilaga VII till Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) (**) och ska motsvara den straffavgift som tillämpas om skyldigheten att ställa adekvat säkerhet och avveckla det belopp som motparten tilldelats inom ramen för reverserade transaktioner för penningpolitiska ändamål åsidosätts. Det faktum att en ekonomisk sanktion utdöms ska inte påverka den nationella centralbankens rätt till sådana åtgärder som får vidtas då fallissemang inträffar enligt vad som framgår av artikel 166 i riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).

(*) Europeiska centralbankens beslut (EU) 2016/810 av den 28 april 2016 om en andra serie med riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (ECB/2016/10) (EUT L 132, 21.5.2016, s. 107).

(**) Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2015/510 av den 19 december 2014 om genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk (ECB/2014/60) (EUT L 91, 2.4.2015, s. 3)."

2. I artikel 7 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Deltagare i riktade långfristiga refinansieringstransaktioner vars samlade godtagbara nettoutlåning under perioden 1 maj 2014 till 30 april 2016 understiger deras gällande tröskelvärde per den 30 april 2016 måste i sin helhet återbetala både det initiala och ytterligare TLTRO-lån den 28 september 2016, om inget annat datum anges av Eurosystemet. Beräkningsmetoderna framgår av bilaga I.

2. Om en deltagares sammanlagda lån avseende dennes ytterligare lånebelopp från riktade långfristiga refinansieringstransaktioner som genomförts från mars 2015 till juni 2016 överstiger det ytterligare lånebeloppet som beräknats per referensmånad för tilldelning för april 2016, måste det belopp som överstiger det ytterligare lånebeloppet återbetalas den 28 september 2016, om inget annat datum anges av Eurosystemet. Beräkningsmetoderna framgår av bilaga I."

3. I artikel 7 ska punkt 5 ersättas med följande:

"5. Om en deltagare inte återbetalar, helt eller delvis, det belopp som förfallit till betalning enligt förfarandet för obligatorisk förtida återbetalning, kan en straffavgift tas ut. Straffavgiften ska beräknas enligt bilaga VII till riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) och ska motsvara den straffavgift som tillämpas om skyldigheten att ställa adekvat säkerhet och avveckla det belopp som motparten tilldelats inom ramen för reverserade transaktioner för penningpolitiska ändamål åsidosätts. Det faktum att en ekonomisk sanktion utdöms ska inte påverka den nationella centralbankens rätt till sådana åtgärder som får vidtas då fallissemang inträffar enligt vad som framgår av artikel 166 i riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60)."

4. I artikel 8 ska punkt 4 ersättas med följande:

"4. Om ett institut deltar i en riktad långfristig refinansieringstransaktion, och så länge som institutet har utestående kredit under en riktad långfristig refinansieringstransaktion, är det skyldigt att kvartalsvis lämna in fullständigt ifyllda rapporteringsblanketter i enlighet med punkt 1 fram till dess att alla uppgifter som behövs för att fastställa den obligatoriska återbetalningsskyldigheten enligt artikel 7 har tillhandahållits."

5. I artikel 8 ska punkt 8 ersättas med följande:

”8. Utom i fall då alla utestående belopp från riktade långfristiga refinansieringstransaktioner återbetalats i enlighet med artikel 6.2, ska varje deltagare i riktade långfristiga refinansieringstransaktioner varje år genomföra en granskning av kvaliteten på de uppgifter som rapporterats i enlighet med punkt 1. Denna granskning kan göras inom ramen för en årlig revision och får genomföras av en extern revisor. Om deltagarna i stället för att använda en extern revisor vill vidta jämförbara åtgärder måste detta först godkännas av Eurosystemet. Deltagarens nationella centralbank ska informeras om resultat av granskningen. Om det gäller en TLTRO-grupps deltagande ska resultat av granskningen delas med de nationella centralbankerna för TLTRO-gruppens medlemmar. På begäran från deltagarens nationella centralbank ska detaljerad information från granskningar som genomförts med stöd av denna punkt tillhandahållas den nationella centralbanken och ska sedan, när det gäller en grupps deltagande, delas med TLTRO-gruppmedlemmarnas nationella centralbanker.”

Artikel 2

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 3 maj 2016.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 28 april 2016.

Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV